

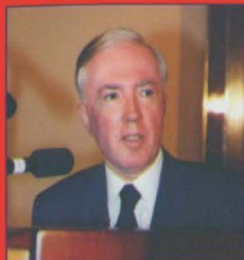
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ

**ΘΡΗΣΚΕΥΜΑ
ΚΑΙ
ΤΑΥΤΟΤΗΣ**

**Πλήρης και στοιχειοθετημένη ανάλυση
του ζητήματος, διά τήν αναγραφήν
του θρησκειύματος εις τάς ταυτότητας**

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΗΛΕΚΤΡΟΝ»

ΑΘΗΝΑΙ 2004

Ο Κωνσταντίνος Πλεύρης έτελεί-
ωσε την Γαλλικήν Σχολήν του Λεον-
τείου Λυκείου και έλαβε πτυχίον Νομι-
κής (πανεπ. Θεσσαλονίκης), Πολιτικών
Επιστημών (Πάντειον Πανεπιστήμιον)
και Κοινωνιολογίας (ΝΟΕ Παρισίων).
Είναι Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω και
άσχολείται με την πολιτικήν.

Διετέλεσε καθηγητής Πολιτικής Κα-
νωνιολογίας στις Σχολές των Σωμα-
των Ασφαλείας και στην Σχολήν Γενι-
κής Μορφώσεως Αξιωματικών του Αρ-
χιηγείου Στρατού. Έχει κυκλοφορή-
σει μιαν σειράν βιβλίων ιστορικού, πο-
λιτικού, φιλοσοφικού και κοινωνιολο-
γικού περιεχομένου, που έπραγματο-
ποίησαν εκδόσεις στα Άγγλικά, Ιτα-
λικά, Αραβικά.

Επί δεκαετίαν έπεμελειτο κι' έπα-
ρουσιαζε στο "ΤΗΛΕΑΣΤΥ" την εκπομ-
πήν "Ιστορικές Μνήμες" και τώρα στο
"EXTRA" την εκπομπήν "Εδώ Έλλάς".

Τό συγγραφικόν του έργον, που εί-
ναι αύστηρώς επιστημονικόν, αναγνω-
ρίσθηκε στο εξωτερικό π.χ. αναγόρευ-
σις εις επίτιμον καθηγητήν Πανεπιστη-
μίου Γκουανταλαχαράς, βιβλιογράφη-
σις έργασιών του, ανακοινώσις εις
επιστημονικά περιοδικά, συνέδρια κ.τ.λ.
Έχει κάνει πολλές διαλέξεις και έδη-
μοσίευσε άρθρα σέ έφημερίδες και
περιοδικά.

Γιά τίς πολιτικές του ίδέες φυλα-
κίσθηκε επί έπταετίας, δικάσθηκε και
καταδιώχθηκε μαζί με τούς συνεργά-
τες του επί Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ

**ΘΡΗΣΚΕΥΜΑ
ΚΑΙ
ΤΑΥΤΟΤΗΣ**

**Πλήρης καί στοιχειοθετημένη ανάλυσις
τοῦ ζητήματος, διά τήν ἀναγραφήν
τοῦ θρησκειύματος εἰς τάς ταυτότητας**

Σειρά: *Έργα Κωνσταντίνου Πλεύρη*

Έπιτρέπεται πᾶσα ἀναδημοσίευσις, κατόπιν
ἐγγράφου ἀδείας τοῦ συγγραφέως.

ΗΛΕΚΤΡΟΝ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΠΕ

Ίπποκράτους 85 - Ἀθήναι Τ.Κ. 10680

Τηλ.: 210 3605305 - Τηλεαντιγραφικόν: 210 3614063

Τηλέτυπον: 210324 ΝΙΚΙ GR

ISBN 960-8358-06-X

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. **ΠΡΟΛΟΓΟΣ** σελ. 7
2. **ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ** σελ. 9

Ἡ θρησκευτικότης τῶν Εὐρωπαϊκῶν καὶ Ἑλληνικῶν
Συνταγμάτων - Ἡ πίστις στὸν Θεὸ οὐσιαστικὸν στοιχεῖον
τῆς Ἐθνικῆς ζωῆς - Ἡ θέσις Σταθοπούλου νὰ καταργηθῇ
ἡ ἐπικλήσις τοῦ Θεοῦ - Ἐπιδιώξεις ὑποκινουμένων ἀθέων
καὶ ἀθρήσκων νὰ ἀποβάλλουν, ἐκ τοῦ δημοσίου βίου τὴν
θρησκευτικότητα.
3. **ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ** σελ. 14

Αἱ Ἑβραϊκαὶ ἐπεμβάσεις διὰ τὴν κατάργησιν τῆς
ὀχρεωτικῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευματος -
Τὰ κομμάτια εἶπαν - ξεῖπαν - Αἱ Ἑβραϊκαὶ πιέσεις πρὸς
τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς χώρας - Ἡ ὑποχώρησις στὴν
Ἑβραϊκὴν ἀπαίτησιν - Ἀντιδράσεις καὶ καταγγελφαί
δημοσιογράφων.
4. **ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ** σελ. 20

Νομικαὶ ἐνέργειαι κατὰ τῆς ἀποφάσεως περὶ μὴ
ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευματος στὴν ταυτότητα -
Αἰτήσεις ἀνακλήσεως καὶ ὑπόμνημα - Ἀναιτιολόγητος
ἀπάντησις τῆς Ἀρχῆς, ἀνταπάντησις εἰς αὐτὴν καὶ
ἄσχετος ἀπάντησις Ἀρχῆς - Ἐνημέρωσις Ὑπουργοῦ
Δικαιοσύνης, ἀπάντησις αὐτοῦ, ἀνταπάντησις καὶ σιωπὴ
Ὑπουργοῦ.
5. **ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ** σελ. 58

Αἱ παλινωδίαὶ τῶν πολιτικῶν - Ὁμολογίαὶ περὶ τῆς
συνδέσεως Ὁρθοδοξίας καὶ Ἑλληνισμοῦ - Ἡ ἀναγνώρισις
τοῦ ἱστορικοῦ ρόλου τῆς Ὁρθοδοξίας - Ἡ πεποιθησις
πολιτικῶν, διὰ τὴν ὀχρεωτικὴν ἀναγραφὴν τοῦ
θρησκευματος στὴν Ἀστυνομικὴ ταυτότητα.
6. **ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ** σελ. 62

Ἀπόψεις δημοσιογράφων καὶ πολιτικῶν διὰ τὴν
Ἀρχὴν Προστασίας Προσωπικῶν Δεδομένων -
Διάφοροι ἐκτιμήσεις περὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἀρχῆς -
Αἱ παρανομίαι τοῦ Κράτους.
6. **ΕΠΙΛΟΓΟΣ** σελ. 73

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἄσφαλῶς δέν εἶμαι κάποιος θρησκόληπτος. Ἄλλά στό θέμα τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευάματος στήν Ἀστυνομικήν Ταυτότητα δέν μπορῶ νά μείνω ἀδιάφορος ἐπειδῆ :

- α) Ἡ μή ἀναγραφή τοῦ θρησκευάματος *ἐπεβλήθη ἐξωθεν*, δηλαδή παρεβιάσθη οὐσιαστικῶς ἡ ἐθνική ἀνεξαρτησία τῶν Ἑλλήνων.
- β) Τά πολιτικά κόμματα, ὅλα των, *εἶπαν -ξεῖπαν* καί σήμερα ἐδέχθησαν αὐτά, τά ὁποῖα χθές ἠρνοῦντο. Συνεπῶς κάποιος πρέπει νά ἀποκαλύψη τοὺς πολιτικάντηδες.
- γ) Τήν μή ἀναγραφήν τοῦ θρησκευάματος τήν ὑπεστήριξαν στό ἐσωτερικόν τῆς χώρας γνωστοί *γραικύλοι*, οἱ ὁποῖοι εἶναι μισέλληνες. Ἐπομένως χρειάζεται μία δρᾶσις ἐναντίον των.
- δ) Ἡ ἀναγραφή τοῦ θρησκευάματος *ἐξυπηρετεῖ τοὺς Ἑβραίους*, οἱ ὁποῖοι κατ' αὐτόν τόν τρόπον θέλουν νά κρύπτονται, ὥστε νά δραστηριοποιοῦνται πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τοῦ ἐβραϊοσιωνισμοῦ, δίχως νά τό ἀντιλαμβανώμεθα.
- ε) Ἡ ἐπιβολή τῆς μή ἀναγραφῆς μέ θίγει ὡς *ἐλεύθερον ἄτομον*. Ἄν ἐνομοθέτου, ὅτι ἡ ἀναγραφή εἶναι προαιρετική θά τό ἐδεχόμεν. Ἄλλά νά μέ ὑποχρεώνουν νά μή δηλώνω τό θρησκευμά μου αὐτό μέ προσβάλλει καί δέν τό ἀνέχομαι.
- στ) Τέλος ἡ μή ἀναγραφή τοῦ θρησκευάματος ἀντιτίθεται πρὸς τόν *σκοπόν τῶν ταυτοτήτων* πού πρέπει νά ἀποκαλύπτουν κι' ὄχι νά ἀποκρύπτουν ιδιότητος τοῦ προσώπου, στό ὁποῖον ἀναφέρονται.

Δι' ὅλους αὐτούς τοὺς λόγους κι' ἐπειδῆ κατὰ τήν γνώμην μου τό ζήτημα εἶναι νομικόν ἠκολούθησα τήν νόμιμον ὁδόν, ὅπως θά ἰδῆτε στήν συνέχειαν, δυστυχῶς δίχως ἀποτέλεσμα καί τό χειρότερον ὅ

τρόπος με τόν όποϊον ή πολιτεία με άντεμετώπισε απέδειξε τήν προκατάληψιν και τήν μεροληψίαν της. Στά καθ' όλα νόμιμα αιτήματα μου ΔΕΝ απήντησαν. Οί νομικοί είναι εις θέσιν νά έννοήσουν τό μέγεθος τής παρανομίας των. Οί μή νομικοί διαβάζοντες τάς αιτήσεις μου και τάς απαντήσεις των θά άντιληφθοῦν άμέσως περί τίνος πρόκειται.

Υπεράνω όλων τό θέμα τών ταυτοτήτων είναι έθνική υπόθεση, όχι διά λόγους θρησκευτικούς, αλλά διά λόγους *έθνικούς*. Δηλαδή άγανακτώ στην σκέψιν, ότι τό τί θά γράψη ή δέν θά γράψη ή ταύτης μου τό διέταξαν οι Έβραϊοι.

Το γεγονός τούτο με προσβάλλει ως Έλληνα και με προκαλεί.

Καταλήγω με τήν πρώτην και τελευταίαν προειδοποίησιν : Νά γνωρίζουν οι γραϊκύλοι, ότι κάποτε θά λάβουν τήν απάντησιν, πού τούς πρέπει.

Κωνσταντίνος Πλεύρης
Παινία 2004

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

*Ἡ θρησκευτικότης τῶν Εὐρωπαϊκῶν καὶ Ἑλληνικῶν Συνταγμάτων -
Ἡ πίστις στὸν Θεὸ οὐσιαστικόν στοιχεῖον τῆς Ἑθνικῆς ζωῆς -
Ἡ θέσις Σταθοπούλου νά καταργηθῇ ἡ ἐπίκλησις τοῦ Θεοῦ -
Ἐπιδίωξις ὑποκινουμένων ἀθέων καὶ ἀθρήσκων νά ἀποβάλλουν,
ἐκ τοῦ δημοσίου βίου τὴν θρησκευτικότητα.*

Ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευματος εἰς τὰς ταυτότητας εἶναι τὸ μεγάλο θέμα τῆς ἐποχῆς, πού ἔχει ἀναστατώσει τὴν Ἑλληνικὴ κοινωνία.

Φαινομενικῶς τὸ ἐξεκίνησε ὁ τότε Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης κ. **Σταθόπουλος**, ὁ ὁποῖος ἀντιτίθεται στὴν θρησκείαν μας, πρᾶγμα πού ἄλλως τε δὲν τὸ κρύβει ὁ ἴδιος. Στὸ περιοδικὸ «*Ποινικὴ Δικαιοσύνη*» (τεῦχος 5/2000, σελ. 565 - 567) πρότεινε «*να καταργηθῇ τὸ προοίμιον τοῦ Συντάγματος με τὴν ἐπίκληση τοῦ Θεοῦ ... σήμερα ἡ ἐπίκλησις θυμίζει ἱεροκρατικὴ κοινωνία*» !!!

Ὁ κ. Σταθόπουλος προτείνων τὴν κατάργησιν τῆς ἐπικλήσεως τοῦ Θεοῦ ἔρχεται εἰς σύγκρουσιν μὲ τὰ συνταγματικῶς κρατούμενα στὴν Εὐρώπη, ὅπου τὰ Εὐρωπαϊκὰ Συντάγματα, ἐπικαλοῦνται τὸ Θεῖον, πού ὁ κ. Σταθόπουλος θέλει νά καταργήσῃ, ὡς ἱεροκρατικόν!!! Συγκεκριμένως ὁ κ. Σταθόπουλος ὑποκρίνεται, ὅτι ἀγνοεῖ τὰ ἐξῆς, πού παραθέτω ἐνδεικτικῶς :

α) *Τὸ Γερμανικὸν Σύνταγμα* (θεμελιώδης νόμος τῆς Βόννης τοῦ 1949) τὸ προοίμιόν του ἀρχίζει μὲ τὴν φράσιν : «*Μέ συνειδήσιν τῆς εὐθύνης του ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ... ὁ γερμανικὸς Λαὸς κ.τ.λ.*». Εἰς τὸ ἄρθρον 7 ἀναγνωρίζονται σχολεῖα ὅπου δὲν διδάσκονται θρησκευτικά, ἀλλὰ ὀρίζεται ἐπίσης ὅτι : «*τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν περιλαμβάνεται κανονικῶς στὰ σχολικὰ προγράμματα...*».

β) *Οἱ Ἄγγλοι* ὡς γνωστὸν δὲν ἔχουν Σύνταγμα, ἀλλὰ ἐκκινοῦν ἀπὸ τὸν Μέγα Χάρτην τῶν Ἐλευθεριῶν τοῦ *Ἰωάννου τοῦ Ἀκτῆμο-*

νος όπου (άρθ. 1) διαβάζομεν : *« Ἄφου ὑπακούσαμε πρῶτον εἰς τόν Θεόν...»* καί ἀναφέρεται *« εἰς τήν δόξαν τοῦ Θεοῦ καί εἰς τήν ἐξύψωσιν τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας...»*.

γ) Τό Ὄμοσπονδιακό Σύνταγμα τῆς Ἑλβετικῆς Δημοκρατίας ἐψηφίσθη ὅπως ἐν ἐπικεφαλίδι ἀναγράφει : *« εἰς τό ὄνομα τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ»*.

δ) Τό Ἰταλικόν Σύνταγμα τοῦ 1948 ρυθμίζει τά τῆς θρησκείας καί βάσει τῶν συνθηκῶν τοῦ Λατερανοῦ. Ἀναγνωρίζει ἐπί πλέον εἰς τήν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν *« ἀνεξαρτησίαν καί κυριαρχίαν εἰς τόν χῶρον τῆς»* (άρθ. 7).

ε) Τό Ἰσπανικόν Σύνταγμα τοῦ 1978 ἐξασφαλίζει τήν ἐλευθερίαν τῆς θρησκείας (άρθ. 16 παρ. 1) καί ὀρίζει (άρθ. 16 παρ. 3) ὅτι *« αἱ δημόσιαι ἀρχαὶ θά λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τῶν τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις τῆς Ἰσπανικῆς Κοινωνίας...»*.

στ) Τό Βελγικόν Σύνταγμα τοῦ 1831, τό ὅποιον ἐξακολουθεῖ νά ἰσχύη μέ ἀναθεωρήσεις *« προστατεύει τήν θρησκείαν ἀπό τό κράτος»* (άρθ. 16) μέ πολλὰ μέτρα.

ζ) Τά Γαλλικά Συντάγματα ἐθεμελιώθησαν, ὅπως δηλώνουν *« μέ προσήλωσιν»* εἰς τήν Διακήρυξιν τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου καί τοῦ Πολίτου τοῦ 1789 ἡ ὁποία ἐγένετο : *« παρουσία τοῦ Ὑπερτάτου ὄντος καί ὑπό τήν αἰγίδα Αὐτοῦ»*.

Παραμυτιπτόντως ἀναφέρω ὅτι :

η) Ἡ Διακήρυξις τῆς Ἀνεξαρτησίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τοῦ 1776 ἀναφέρεται εἰς τόν *« Δημιουργόν»* καί διακηρύσσει ὅτι *« πλήρης ἐμπιστοσύνης εἰς τήν προστασίαν τῆς Θείας Προνοίας...»*

θ) Ἡ Ἀκόμη καί στήν Κίνα *« τό κράτος προστατεύει τήν κανονική ἄσκησιν τῆς θρησκευτικῆς λατρείας»* (Σύνταγμα Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας τοῦ 1982 ἄρθ. 36).

Ἐπομένως κατὰ τόν κ. Σταθόπουλο, Γερμανοί, Ἕλληνοί, Ἄγγλοι, Γάλλοι, Ἑλβετοί, Ἰσπανοί, Βέλγοι, Ἰταλοί, Ἀμερικανοί, Κινέζοι κ.τ.λ. ἔχουν «ιεροκρατικὴν κοινωνίαν». Τήν ἄποψιν τοῦ κ. Σταθοπούλου ἀπορρίπτει ὁ πολιτισμένος κόσμος καί τό μόνον κράτος πού τήν υιοθέτησε ἦτο ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση, ἡ ὁποία στό ἄρθ. 52 τοῦ Συντάγματός της (1988) ἐπιβάλλει *« ἡ Ἐκκλησία στήν ΕΣΣΔ εἶναι χωρισμένη ἀπό τό κράτος καί τό σχολεῖο ἀπό τήν Ἐκκλησίαν»*.

Αυτήν τήν ἐβραιομαρξιστικήν αντίληψιν ἐκφράζει ὁ κ. Σταθόπουλος, ὁ ὁποῖος, φαίνεται δὲν ἐπληροφορήθη ἀκόμη, ὅτι τέτοια ἀντιλήψεις κατέρρευσαν, μαζί μέ τήν ΕΣΣΔ, μετά πατάγου.

Ἐξ ἄλλου νά ὑπογραμμίσω μέ τήν εὐκαιρίαν αὐτήν, ὅτι ὁ χωρισμός Σχολείου καί Ἐκκλησίας ἐκτός τῶν ἄλλων εἶναι καί παράνομος, καθόσον ὁ νόμος 1566/1985 σαφέστατα προβλέπει, ὡς σκοπόν τοῦ σχολείου τήν ὑποβοήθησιν τῶν μαθητῶν *«να διακατέχωνται ἀπό πίστη πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ γνήσια στοιχεῖα τῆς Ὁρθόδοξης Χριστιανικῆς παράδοσης»*!!!

Τέλος χρειάζεται πρὸς πληροφόρησιν τῶν ἐνδιαφερομένων νά ἐπισημάνω, ὅτι ἡ ἐπίκλησις τοῦ Θεοῦ, πού θέλει ὁ κ. Σταθόπουλος νά καταργηθῆ περιλαμβάνοντο εἰς ὅλα τὰ Σύντάγματα τῆς Ἑλλάδος, διότι οἱ Ἕλληνες ἀνεκάθεν ὑπῆρξαν καί παραμένουν λαὸς εὐσεβῶν ἀνθρώπων.

Ἐπί παραδείγματι:

α) Τό Σύνταγμα τῆς Ἐπιδαύρου (1822) διεκήρυξε τήν Ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος καί ἔταμε τήν διεθνή κοινωνίαν μέ τήν διακήρυξιν, ὅτι τοῦ λοιποῦ ὑπάρχει ἡ Ἑλλάς ὡς κράτος, ὑποκείμενον εἰς διεθνεῖς ὑποχρεώσεις καί δικαιώματα. Κατά ταῦτα τό Σύνταγμα τῆς Ἐπιδαύρου ὑπερέχει πάντων τῶν μεταγενεστέρων Συνταγμάτων, καθόσον ἐμπεριέχει τήν δήλωσιν πολιτικῆς ὑπάρξεως καί ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Τό προρρηθὲν Σύνταγμα καθώρισε τό «προσωρινόν πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος» διὰ σειρᾶς τμημάτων ἄρθρων πρῶτον τῶν ὁποίων εἶναι τό *«περὶ θρησκείας»* ὅπου καθιερώνει τήν Ὁρθοδοξίαν ὡς ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν καί τὰς λοιπὰς θρησκείας ὡς ἀνεκτάς.

Εἰς τό δεῦτερον τμῆμα «περὶ τῶν γενικῶν δικαιωμάτων τῶν κατοίκων τῆς Ἐπικρατείας τῆς Ἑλλάδος» ὀρίζει σαφῶς ὅτι: *«Ὅσοι αὐτόχθονες κάτοικοι τῆς Ἐπικρατείας τῆς Ἑλλάδος πιστεύουν εἰς Χριστόν, εἰσὶν Ἕλληνες καὶ ἀπολαμβάνουν ἀνεὶ τινός διαφορᾶς ὅλων τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων»*.

Καθίσταται ἐπομένως ἐμφανῆς ἡ κυριαρχικὴ παρουσία τῆς πίστεως εἰς τὸν Χριστόν ὡς προϋπόθεσις, ὡς συνταγματικὸς ὅρος διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ Ἕλληнос.

Ἐπί πλέον δὲν δύναται νά παρίδῃ τις, παρά μόνον ὁ κακόπιστος, τό γεγονός ὅτι οἱ νόμιμοι ἐκπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους

ομοφώνως απέφασισαν νά θέσουν προμετωπίδα τοῦ καταστατικοῦ χάρτου τήν ἐπίκλησιν τῆς Ἀγίας καί Ἀδιαιρέτου Τριάδος **«ἐν ὀνόματι»** (σημαντικώτατον) τῆς ὁποίας ἐκήρυξαν τήν Πολιτικὴν Ὑπαρξιν καί Ἀνεξαρτησίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

β) Τά ἴδια ἐπανελήφθησαν καί εἰς τό Σύνταγμα τοῦ Ἄστρους (1823) εἰς τό ὁποῖον μάλιστα προεβλέπετο (Β, η, α) το δικαίωμα τῆς **«κοινοποιήσεως δοξασιῶν διὰ τῶν τύπων»** ὑπό τόν ὄρον **«νά μή γίνε - ται λόγος κατὰ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας»** δίχως νά προστατεύων - ται σχετικῶς αἱ ἄλλαι θρησκείαι τὰς ὁποίας ἡ Διοίκησις συνταγματι - κῶς ὑπεχρεοῦτο ἀπλῶς **«νά ἀνέχεται»**.

γ) Τό Σύνταγμα τοῦ 1832 τό καλούμενον ἡγεμονικόν ἀφιερῶ - νει εἰς τό Β' κεφάλαιον διὰ τήν θρησκείαν (παρ. 1 ἄρθρα 6- 12) καί εἰς τήν παρ. 2 ὀρίζει ποιοὶ εἶναι Ἕλληνες. Τό ἄρθρον 13 (α) ἀναφέρει Ἕλ - ληνες εἶναι : **«ὄσοι αὐτόχθονες τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας πιστεύ - ουσιν εἰς Χριστόν»**. Καί ἐδῶ ἡ κυριαρχία τοῦ παράγοντος τῆς Ὀρθο - δοξίας εἶναι ὀλοκληρωτικῆ.

δ) Τό Σύνταγμα τοῦ 1832 καθιερώνει τό Φυλετικόν κατάστιχον τῆς Κοινότητος, τό ὁποῖον ἐνημερώνουν οἱ δημογέροντες (ἄρθ. 5, 13). Τό ἄρθρον 16 ἀναφέρεται εἰς τήν πατριογράφησιν καί πολιτογράφη - σιν, ὅπου τονίζεται ὁ θρησκευτικός παράγων μέ τήν ἐπαναλαμβανο - μένην φράσιν **«ὄσοι Χριστιανοί...», «ὄσοι ἄλλοεθνεῖς Χριστιανοί...»**. Ὁ δὲ ἡγεμῶν ὀρκίζεται ἐνώπιον τῆς Γερουσίας (ἄρθ. 250) **«ὅτι θέλει σε - βάζεσθαι καί προστατεύε»** τήν Ὀρθοδοξίαν.

ε) Τά ἴδια περίπου περιλαμβάνει τό Σύνταγμα τοῦ 1864, τό ὁποῖον μάλιστα (ἄρθ. 4) ὅπως καί τά προηγούμενα καθιέρωνε τήν ἐλευθε - ρίαν δημοσιεύσεως τῶν στοχασμῶν πλὴν τῆς περιπτώσεως **«προσ - βολῆς κατὰ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας»** κι' ὄχι ἄλλης θρησκείας γε - γονός, τό ὁποῖον ἀποδεικνύει τήν ἐξέχουσαν θέσιν τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐναντι ὄλων τῶν ἄλλων θρησκειῶν, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἀπλῶς ἀνεκταί.

στ) Τό Σύνταγμα τοῦ 1911 (ἄρθ. 14) σαφέστατα καθῶριζε σχε - τικῶς διὰ τά δημοσιεύματα, ὅτι **«ἐππρέπεται κατ' ἐξαιρέσιν ἢ κατὰ - σχεσις μετὰ τήν δημοσίευσιν, ἔνεκα προσβολῆς κατὰ τῆς Χριστιανι - κῆς θρησκείας...»** καί κατ' αὐτόν τόν τρόπον ἀνεγνώριζε ἀναμφιβό - λως τήν ὑπεροχὴν τῆς Ὀρθοδοξίας κι' ἐδίδε οὐσιαστικόν περιεχό - μενον εἰς τόν ὄρον **«ἐπικρατοῦσα θρησκεία»**. Τό ἐπόμενον Σύνταγμα τοῦ 1925 (ἄρθ. 26) προστατεύει ὁμοίως τήν Ὀρθοδοξίαν. Τό Σύνταγμα

τοῦ 1927 ἀπαγορεύει (ἄρθ. 1) τόν «προσηλυτισμόν» διά τήν προστασίαν τῆς Ὀρθοδοξίας κί ἐν συνεχείᾳ (ἄρθ. 16) ἐπιτρέπει τήν κατάσχασιν ἐντύπων *«ἐνεκα προσβολῆς τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας»*. Τό Σύνταγμα τοῦ 1952 τό ὁποῖον ἐψήφισε ἡ βουλή *«εἰς τό ὄνομα τῆς Ἁγίας καί Ὁμοουσίου καί Ἀδιαιρέτου Τριάδος»* ὡς πρῶτον κεφάλαιον ἔχει τό «περί θρησκείας» καί εἰς τό ἄρθ. 14 ἐπανατονίζει τήν παγίαν θέσιν τοῦ συνταγματικοῦ νομοθέτου νά κατάσχωνται ἔντυπα *«ἐνεκα προσβολῆς κατά τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας»*.

ζ) Δύο ἄλλα Συντάγματα τοῦ 1968 καί τοῦ 1973 ὡς μή ἐπιβιώσαντα δέν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καί φθάνομεν εἰς τό ἰσχύον Σύνταγμα τοῦ 1975 μέ τās ἀναθεωρήσεις τοῦ 1986 τό ὁποῖον ἐψήφισε ἡ Ε΄ Ἀναθεωρητική Βουλή τῶν Ἑλλήνων *«εἰς τό ὄνομα τῆς Ἁγίας καί Ὁμοουσίου καί Ἀδιαιρέτου Τριάδος»*. Τό τμήμα Β΄ τιτλοφορεῖται *«Σχέσεις Ἐκκλησίας καί Πολιτείας»* καί θεωρεῖ τήν Ὀρθοδοξίαν ὡς ἐπικρατοῦσα θρησκείαν ἐν Ἑλλάδι καί περιλαμβάνει, ὅπως ὅλα τά Συντάγματα τήν ἐπίκλησιν τοῦ Θεοῦ στό προοίμιόν του, πού ἐνοχλεῖ τόν κ. Σταθόπουλον.

Ἄπό τά προεκτεθέντα καταλήγομεν στό συμπέρασμα, ὅτι τά Ἑλληνικά καί ξένα Συντάγματα δέχονται τό Θεῖον ὡς *οὐσιαστικόν στοιχεῖον τῆς Ἐθνικῆς ζωῆς*. Ἡ ἀποσύνδεσις τῆς κοινωνίας ἀπό τόν Θεό εἶναι ἐπιδίωξις ἀθέων καί ἀθρήσκων καί ἄλλων ὑπόπτων πού ἐπιδιώκουν τήν ἀποσύνθεσιν πάσης Ἐθνικῆς Κοινωνίας, ὅπως συνιστοῦν τά γνωστά «Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών» (ἔκδ. «Κάκτος» Κ. Μπάρμπης, Ἄ. Δενδρινός κ.τ.λ.).

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

**Αι Έβραϊκαί ἐπεμβάσεις διά τήν κατάργησιν τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκεύματος - Τά κόμματα εἶπαν - ξεῖπαν -
Αἱ Έβραϊκαί πιέσεις πρὸς τόν Πρωθυπουργόν τῆς χώρας -
Ἡ ὑποχώρησις στήν Έβραϊκὴν ἀπαίτησιν -
Ἐντιδράσεις καί καταγγελίαι δημοσιογράφων.**

Κατὰ τήν κειμένην νομοθεσίαν, (ἄρθ. 3, ια, τοῦ νόμου 1988/1991), πού ἐτροποποίησε τόν νόμον 1599/1986 τό θρήσκευμα ἀναγράφεται *ὑποχρεωτικῶς* στήν ταυτότητα.

Τό 1993 ὁ τότε Ὑπουργός ἐσωτερικῶν κατέθεσε τροπολογίαν στήν βουλήν, ὅπου ἐζήτηι ἡ ἀναγραφὴ τοῦ θρησκεύματος νά μὴν εἶναι ὑποχρεωτική, ἀλλά προαιρετική. Τά τρία μεγάλα κόμματα τῆς βουλῆς κατεψήφισαν τήν τροπολογίαν, πράγμα διά τό ὅποιον διεμαρτυρήθησαν... «οἱ Έβραϊκές ὀργανώσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ»!!! («Βῆμα» 11-4- 1993). Μάλιστα ἐδημοσιεύθη (ἐνθ. ἀνωτ.) ὅτι: *«σχυρότατη εἶναι ἡ ἀντίδραση τοῦ Ἑβραϊκοῦ στοιχείου τῆς Ἑυρώπης, το ὁποῖο, σύμφωνα με πηγές προσκείμενες στο Κεντρικό Ἰσραηλιτικό Συμβούλιο τῆς Ἑλλάδος, θα προχωρήσει σε σειρά ενεργειῶν ὥστε να ἀποτραπεί ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου. Κατὰ τις πηγές αὐτές, ἡ Ἑλληνική κυβέρνησις θα πρέπει να ἀναμένει σε πρώτη φάση διαβήματα των κατὰ τόπους προέδρων των Ἰσραηλιτικῶν Συμβουλιῶν των χωρῶν τῆς Ἑυρώπης στους διαπιστευμένους Ἑλληνας πρέσβεις. Κοινὴ συνισταμένη των διαβημάτων θα εἶναι ὅτι ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀναγραφὴ τοῦ θρησκεύματος στις νέες ταυτότητες παραβιάζει τα ἀτομικά δικαιώματα τοῦ πολίτη καὶ ἀντιστρατεύεται τὴν χάρτα των Ἡνωμένων Ἐθνῶν γιὰ τα ἀνθρώπινα δικαιώματα».*

Οἱ φαρισαῖοι Έβραῖοι ἀπεδείχθησαν πάλιν ὑποκριταί, διότι ὑποστηρίζουν, ὅτι ἡ ἀναγραφὴ τοῦ θρησκεύματος παραβιάζει τὰ ἀτομικά

δικαιώματα του πολίτου καί αντιστρατεύεται την χάρτα των Ἠνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα. Ὅμως στό Ἰσραήλ γράφουν **ὑποχρεωτικῶς τό θρήσκευμα στήν ταυτότητα!!!** Ἐκεῖ τί γίνεται μέ τήν χάρτα τοῦ Ο.Η.Ε. καί τὰ ἀτομικά δικαιώματα τοῦ πολίτου; Ποῖον νομίζουν ὅτι ἐξαπατοῦν οἱ Ἑβραῖοι;

Ἡ ἐπέμβασις τῶν Ἑβραίων εἰς θέματα πού ἀφοροῦν στούς Ἕλληνας ἐπροκάλεσε τήν διαμαρτυρίαν δημοσιογράφων πού ἐξακολουθοῦν νά ἔχουν τό θάρρος τῆς γνώμης των. Ὁ **κ. Κ. Τριάντης** ἔγραψε τὰ ἐξῆς ἀποκαλυπτικά στό περιοδικό «**4 ΤΡΟΧΟΙ**» (τεῦχος Ὀκτωβρίου 2000).

«Ταυτότητες : Γεγονός πρώτο : Το Παγκόσμιο Εβραϊκό Συμβούλιο έχει ζητήσει από τους πρωθυπουργούς της Ελλάδος, Ανδρέα Παπανδρέου και Κωνσταντίνο Σημίτη, την απόσυρση του θρησκευματος από τις αστυνομικές ταυτότητες (τα σχετικά δημοσιεύματα των ελληνικών εφημερίδων, που δεν έχουν διαψεύσει ἴσαμε σήμερα, ἀντλήσαν το υλικό τους ἀπό το site τοῦ ἐν λόγῳ Συμβουλίου. Καί φυσικά βρίσκονται στη διάθεση των ἀναγνώστων τῆς στήλης). Γεγονός δεύτερο : Ο ὑπουργός θρησκευμάτων του Ἰσραήλ Γιώσι Μπέλιν ἔδειξε τήν ταυτότητά του στον Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, στην οποία ἀναγράφεται θρήσκευμα καί ὑπηκοότης. Καί του εἶπε ὅτι γιά τέτοια σοβαρά ζητήματα, ὅπως ἡ ἀπόσυρση αὐτῶν των στοιχείων ἀπό τήν ταυτότητα, θα ἦταν ἀδιανόητο στη χώρα του νά μή ζητηθεῖ ἡ συναίνεση καί ἡ ἐγκριση τοῦ λαοῦ...
Ερώτημα : Ἄραγε, τό Παγκόσμιο Εβραϊκό Συμβούλιο ἔχει ζητήσει καί ἀπό τους ἐκάστοτε πρωθυπουργούς τοῦ Ἰσραήλ τήν ἀπόσυρση τοῦ θρησκευματος ἀπό τίς ταυτότητες;».

Ἄναμφισβήτητως πρόκειται περὶ ὡμῆς ἐπεμβάσεως στά ἑσωτερικά μας, ἀπό τοὺς Ἑβραίους. Τό 1993 λοιπόν τὰ κόμματα τῆς Βου-

λῆς θέλουν νά μὴν ἀλλάξη ἡ νομοθεσία καὶ ἡ ἀναγραφὴ τοῦ θρησκευοματος νά εἶναι *ὑποχρεωτική*. Ἀργότερον θά ἀλλάξουν γνώμη καὶ τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. δὲν θέλει καθόλου τὴν ἀναγραφὴ τοῦ θρησκευοματος στὴν Ἀστυνομική Ταυτότητα, τὸ ἴδιο καὶ τὸ Κ.Κ.Ε., ἐνῶ ἡ «Νέα Δημοκρατία» τάσσειται ὑπὲρ τῆς προαιρετικῆς ἀναγραφῆς. Διατὶ αὐτὴ ἡ ἀλλαγὴ;

Ἦδη ἡ ἐβδομαδιαία ἐφημερὶς «ΑΛΦΑ ΕΝΑ» (1-7-2000) εἶχε ἀποκαλύψει ὅτι:

«Συμφωνία Σημίτη - Εβραίων

Αποκάλυψη πρώτου μεγέθους αποτελεί το παραπθήμενο κείμενο, όπου εμφανῶς διαπιστώνεται ἡ προϋπάρχουσα συμφωνία - συμβόλαιο μεταξύ Εβραίων καὶ κ. Σημίτη. Συμβόλαιο που συνίσταται στη βοήθεια για τὴν ἀνάληψη τῆς πρωθυπουργίας ἀπὸ τὸν κ. Σημίτη ὑπὸ τὴν προϋπόθεση διαγραφῆς τοῦ θρησκευοματος ἀπὸ τὶς ταυτότητες.

Χαρακτηριστικό γεγονός ὅτι ἡ συνάντηση - συμφωνία ἐγένε 12 Ἀπριλίου τοῦ 1996, Μεγάλῃ Παρασκευῇ, ἡμέρα τῆς Σταυρώσεως τοῦ Ἰησοῦ, με ἰδιαίτερη σημασία για τοὺς Εβραίους.

Πρέπει, ἐπίσης, να σημειωθεί ὅτι προηγουμένους συναντήσεις εἶχαν λάβει χώρα τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1995, ὅταν εὐρίσκετο ἡμιθανής στὴν εντατικὴ ὁ Ἀν. Παπανδρέου, καὶ ὁ κ. Σημίτης διεπραγματεύετο με τοὺς Εβραίους τὴν ἀνάληψη τῆς πρωθυπουργίας, τὴ διαγραφὴ τοῦ θρησκευοματος ἀπὸ τὶς ταυτότητες καὶ τὴν εἰσδοχὴ μας στὴν ΟΝΕ, παρουσία τοῦ μετέπειτα ἀπὸ τὸν ἴδιο διορισθέντα ὡς υφυπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Χρήστο Ροζάκη-Ροζενοστάιν».

Παράλληλως ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κατήγγειλε ὅτι ὑπάρχουν «ξένα κέντρα πίσω ἀπὸ τὶς ταυτότητες» («Ἀδέσμευτος Τύπος» 14-8-2000).

Πατριάρχης
οσολύμων
ιλεί στους
αγνώστες
υ "Α.Τ."

ΞΕΝΑ

ΚΕΝΤΡΑ

“Συστρατεύομαι με
τον Αρχιεπίσκοπο
Χριστόδουλο”

Πίσω από τις ταυτότητες

Η έφημερίς «Χώρα» (28-6-2000) παρέθεσε φωτοτυπιαν του δελτίου τύπου του Ἀμερικανικοῦ Ἑβραϊκοῦ Συμβουλίου τῆς 12-4-1996, ὅπου ἀποκαλύπτονται αἱ μυστικαὶ συμφωνίαι μεταξύ Ἑβραίων καὶ πολιτικῆς ἡγεσίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ πλέον διαβάζομεν στὴν ἐφημερίδα τὰ ἀκόλουθα:

«Από το 1995 είχε δεσμευτεί στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής

Οικρυφές υποσχέσεις του Κώστα Σημίτη

Τὴν υποχρεωτικὴ μὴ ἀναγραφὴ τοῦ θρησκευματοῦ στα νέα δελτία αστυνομικῆς ταυτότητας συζητεῖ ἐδῶ καὶ χρόνια με τὴν ἡγεσία τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑβραϊκοῦ Συμβουλίου (AJC) ὁ πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης. Ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὶς ιστοσελίδες τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑβραϊκοῦ Συμβουλίου στο Διαδίκτυο, οἱ συζητήσεις γύρω ἀπὸ τὸ θέμα ἀρχισαν ἀπὸ τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1995 καὶ συνέχισαν...

Ὁ πρωθυπουργός, ὁμως, παρά τὸ γεγονός ὅτι συνομιλοῦσε γιὰ τὸ ζήτημα με παράγοντες τῆς ἀμερικανικῆς πολιτικῆς ζωῆς, δὲν ἔκανε ποτέ τοῦ λόγου γι' αὐτὸ παρά μόνον ὅταν

αποφάσισε ότι το μέτρο πρέπει να εφαρμοστεί και η δέσμευσή του να τηρηθεί! Απέφυγε παράλληλα επιμελώς - για ευνόητους λόγους - κάθε αναφορά για το θέμα σε όλη την προεκλογική περίοδο.

Και τι αναφέρεται σε δελτίο Τύπου που εξέδωσε το ΑΙΟ την 12-4-1996: «Όπως συνέβη με πολλές προηγούμενες συναντήσεις (πιο πρόσφατες του Δεκεμβρίου 1995 στην Αθήνα) η ηγεσία του Αμερικανικού Εβραϊκού Συμβουλίου έθεσε το θέμα των νέων ελληνικών ταυτοτήτων, που θα προσδιορίζουν τη θρησκεία του φέροντος.

Ο νόμος των νέων ταυτοτήτων που πέρασε στην ελληνική Βουλή, προκάλεσε σοβαρή ανησυχία, μεταξύ άλλων, στη μικρή εβραϊκή κοινότητα. Ο πρωθυπουργός Κ. Σημίτης είπε ότι η παρούσα κυβέρνηση εναντιώθηκε στην υπόθεση όταν ετέθη στο Κοινοβούλιο σε ψηφοφορία και κατηύθυνε την κυβέρνησή του στην αναζήτηση τρόπων αλλαγής του νόμου, καθώς η Ελλάδα κινήθηκε προς με την ένταξη της στις διαδικασίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. **Εάν πραγματοποιείτο αυτό η Ελλάδα θα ήταν η μοναδική χώρα-μέλος που απαιτεί την αποτύπωση της θρησκείας στην ταυτότητα».**

Σε άλλο σημείο του ίδιου Δελτίου αναφέρεται επίσης και η δέσμευση του Έλληνα πρωθυπουργού προς τους Αμερικανούς «εξωθεσμικούς» συνομιλητές του για ανέγερση στην Ελλάδα μνημείου προς τιμήν των Εβραίων που σκοτώθηκαν στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. **Το μνημείο τελικά ανεγέρθη στη Θεσσαλονίκη και άλλη μία δέσμευση του πρωθυπουργού υλοποιήθηκε».**

As it had in several previous meetings (most recently

in December, 1995 in Athens), the AJC leaders brought up the issue of new Greek identity cards, which will identify the bearer's religion. The law for the new identity cards, passed by the Greek Parliament, has created serious concern, among others, for the small Jewish community. Prime Minister Simitis said that his government had opposed the bill when it was voted on in Parliament, and he committed his government to look for ways to change the law as Greece moved forward with its integration process in the European Union. If implemented, Greece would be the only member country of the European Union to require religious affiliation on its national identity card.

Απόσπασμα που εξέδωσε στο Internet το AJC στις 14/4/1996

Τελικῶς ὁ νόμος 1988/91 (ἄρθ. 3, ια) πού ἐπέβαλε τό **ὑποχρεω-
τικόν** τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευάματος στήν ἀστυνομική ταυτό-
τητα δέν ἐφαρμόζεται κατόπιν συστάσεως! τῆς Ἀρχῆς Προστασίας
Προσωπικῶν Δεδομένων!!! ἡ ὁποία ἀνήγαγε ἐτσιθελικῶς τό θρή-
σκευμα εἰς εὐαίσθητον προσωπικόν δεδομένον. Ἐνῶ τό ἀληθές ἦτο
ὅτι ἔπρεπε νά ἐξυπηρετηθοῦν οἱ Ἑβραῖοι. Διά νά ἐπιτευχθῆ τοῦτο δι-
επράχθησαν νομικαί ἀλλαγμεῖαι, τὰς ὁποίας θά ἀποκαλύψω καί θά
καταγγείλω περαιτέρω.

Τό βέβαιον πάντως εἶναι ὅτι τό θρήσκευμα ἀφηρέθη ἀπό τὰς
ταυτότητας α) κατ' εὐθείαν παράβασιν τοῦ νόμου 1988/91, β) κατὰ
παράβασιν τῆς λαϊκῆς θελήσεως (ὄρα συλλογή ὑπογραφῶν ὑπό τῆς
Ἐκκλησίας), γ) κατὰ παράβασιν τῆς ἐπιθυμίας τῆς Ἱεραρχίας, τήν ὁ-
ποίαν δέν καταδέχεται νά συναντήσῃ ὁ κ. Σημίτης καί δ) κατὰ παρά-
βασιν τοῦ Συντάγματος, διότι ἐκτός τῶν ἄλλων δέν ἐτηρήθησαν αἱ
διατάξεις περὶ ἀκρόσεως τῶν ἐνδιαφερομένων.

Τό βέβαιον εἶναι ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἐπέβαλαν προκλητικῶς τήν θέ-
λησίν των, ὄχι βεβαίως στούς Ἕλληνας, ἀλλά στούς γραικύλους.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

**Νομικά ενέργειαι κατά τῆς ἀποφάσεως περί μὴ ἀναγραφῆς τοῦ
θρησκευματος στὴν ταυτότητα - Αἴτησις ἀνακλήσεως καὶ
ὑπόμνημα - Ἀναιτιολόγητος ἀπάντησις τῆς Ἀρχῆς,
ἀνταπάντησις εἰς αὐτὴν καὶ ἄσχετος ἀπάντησις Ἀρχῆς -
Ἐνημέρωσις Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, ἀπάντησις αὐτοῦ,
ἀνταπάντησις καὶ σιωπὴ Ὑπουργοῦ.**

Ὡς ἐνσυνείδητος πολίτης υπέβαλα τὴν 22-5-2000 αἴτησιν ἀ-
νακλήσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἀρχῆς κ.τ.λ. καθὼς προβλέπει ὁ
νόμος. Τὴν αἴτησιν μου συνῶδευα μὲ ὑπόμνημα καὶ ἀνέμενα νὰ μὲ
καλέσουν, διὰ νὰ καταθέσω τὰ στοιχεῖα μου καὶ τὰ νομικά ἐπιχειρή-
ματά μου πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεώς μου.

Δυστυχῶς ἡ Ἀρχὴ δὲν μὲ ἐκάλεσε, ὡς ὠφείλε. Ἀπλῶς συνε-
δρίασε ἐν ἀγνοίᾳ μου καὶ μοῦ ἔστειλε τὴν 25-7-2000 μίαν ἀπόφασιν
(ἡ ὁποία δὲν φέρει τὰ χαρακτηριστικά νομικῆς ἀποφάσεως, ἀλλὰ ἀ-
παντητικῆς ἐπιστολῆς μὲ προσφώνησιν μάλιστα, «Κύριε...» τριῶν
σειρῶν, ὅπου *ἀνευ σκεπτικοῦ καὶ αἰτιολογίας* μὲ πληροφορεῖ, ὅτι δὲν
συντρέχει λόγος νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἀπόφασίν της.

Ἐγὼ υπέβαλα αἴτησιν, ἤτοι νομικόν κείμενον ἀπευθυνόμενον
πρὸς Διοικητικὴν Ἀρχὴν καὶ ἀνέμενα ἀπάντησιν εἰς αἴτησιν κι' ὄχι
εἰς ἐπιστολὴν. Παρ' ὀλίγον δηλαδὴ νὰ μὲ πληροφορήσουν, διὰ τὴν
ὑγιειάν των. Μὰ εἶναι νομικά αὐτά;

Ὡστόσον τό ζήτημα δὲν ἔληξε, *οὔτε πρόκειται νὰ λήξῃ.*

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν τὴν 24-1-2001 διεβίβασα τὴν ἀπόφα-
σιν τῆς Ἀρχῆς στὸν Ὑπουργόν Δικαιοσύνης, διὰ νὰ τὴν ἔχῃ ὡς ὑπό-
δειγμα ἀναιτιολογήτου ἀποφάσεως. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐθεώρησε ὑπο-
χρέωσίν του νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῆς Ἀρχῆς καὶ τὴν 21-3-2001

μου ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Ἀρχῆς «*παραπέμπει σιωπηρῶς*»!!!
 στήν ἀπόφασιν τῆς ὁποίας ἐζήτησα τήν ... ἀνάκλησιν! ὅπου καί ὑπάρ-
 χει ἐκτεταμένη αἰτιολογία κι' ὅτι ἡ Ἀρχή δέν εἶχε νά προσθέσῃ νέα
 ἐπιχειρήματα κρίνουσα ἐπαρκῆ τά παλαιά...

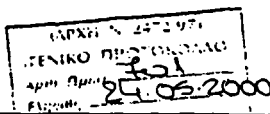
Στήν τελειῶς αὐτήν ἀστήρικτον ἀπάντησιν τοῦ Ὑπουργοῦ καί
 στήν ὑπ' αὐτοῦ εἰσαχθεῖσαν στήν νομικήν ἐπιστήμην θεωρίαν τῆς
 «*σιωπηρᾶς παραπομπῆς*» ἀπήντησα μέ ἐπιστολήν μου πρὸς τόν κ.
 Ὑπουργόν, ὁ ὁποῖος φρονίμως ποιῶν δέν ἀπήντησε. Ἔτσι ἀδόξως
 ἔληξε ὁ μεταξύ μας διάλογος.

Ἐν συνεχείᾳ, ἀφοῦ ματαίως προσεπάθησα νά πληροφορηθῶ τό
 σκεπτικόν καί τήν αἰτιολογίαν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἀρχῆς πού ἀ-
 πέριψε τήν αἴτησίν μου, ὑπέβαλα τήν 24-1-2001 αἴτησιν πρὸς τήν
 ἰδίαν Ἀρχήν αἰτούμενος νά μου χορηγηθῇ ἀντίγραφον σκεπτικοῦ
 καί αἰτιολογίας ὄχι μέ τήν θεωρίαν τῆς σιωπηρᾶς παραπομπῆς. Ἡ
 Ἀρχή μου ἀπήντησεν μέ ἄσχετον ἰσχυρισμόν, δηλαδή μου ἔστειλαν
 ὑπόμνημα τῆς Ἀρχῆς πρὸς τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐπί ἄλ-
 λης ὑποθέσεως κι' ὄχι ἐπί τῆς ἰδικῆς μου πού ἔχει ἰδιαιτέραν νομικήν
 βάσιν. Πρόκειται περὶ ἐμφανεστάτης παρανομίας. Μάλιστα στό ἔγ-
 γραφόν των -τό ὁποῖον κι' αὐτό ἔχει ὕφος ἐπιστολῆς μέ προσφώνησι
 «*Κύριε Πλεύρη*»- τεσσάρων γραμμῶν, ἀρχίζουν μέ τό παράτυπον ...
 «*Ἀντί ἄλλης ἀπαντήσεως στήν ἀπό 24-1-2001 ἐπιστολήν σας...*». Τί
 σημαίνει «*ἀντί ἄλλης ἀπαντήσεως*»; Ποῦ προβλέπει ὁ νόμος τό «*ἀντί
 ἄλλης ἀπαντήσεως*»; καί εἰς ποίαν «*ἐπιστολήν*» μου ἀπαντοῦν; Ἐγώ
 δέν ἤρχισα κοινωνικὴν ἀλληλογραφίαν μέ τήν Ἀρχήν.

Ὅποιοσδήποτε πρωτοετής φοιτητής τῆς νομικῆς διαβάσῃ αὐ-
 τήν τήν ἀπόφασιν ἀμέσως θά τήν χαρακτηρίσῃ ἀπαράδεκτον ἐλ-
 λειψίαι αἰτιολογίας. Οὐδέποτε Δικαστῆς θά ἔβαζε τήν ὑπογραφήν του
 εἰς τέτοια ν ἀπόφασιν.

Ἄκολουθοῦν τὰ σχετικὰ κείμενα.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Α. ΠΛΕΥΡΗ
ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΣΚΟΥΦΑ 81 - ΑΘΗΝΑΙ 100 80, ΤΗΛ.: 36 19 466, 36 37 963, ΤΗΛΕΦΩΝΙΟΤΥΠΟΝ, 36 14 666 - ΤΗΛΕΤΥΠΟΝ, 318324 - ΝΙΚΙ GR

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ (διά τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Κ. Δαφέρμου)

ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΝΑΚΛΗΣΕΩΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

Κωνσταντίνου Πλεύρη, Δικηγόρου, κατοίκου Ἀθηνῶν, ὁδὸς Σκουφᾶ 81

ΚΑΤΑ

τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀπαγορευοῦσης τὴν ἀναγραφὴν τοῦ θρησκευ-
ματος εἰς τὰς ταυτότητας τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν,

Κύριε Πρόεδρε,

Καταθέτω τὴν παροῦσαν αἴτησίν μου, διὰ τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀ-
ποφάσεώς σας περὶ μὴ ἀναγραφῆς τοῦ Θρησκευήματος εἰς τὰς Ἀ-
στυνομικὰς Ταυτότητας, ὅλως δὲ ἐπικουρικῶς διὰ τὴν ἐπανεξέτα-
σιν τῆς ὑποθέσεως, ἐν ὄψει τῶν στοιχείων, τὰ ὅποια προσκομίζω καὶ
πρέπει ὅπωςδήποτε νὰ κρισιολογηθοῦν καὶ νὰ ἀπαντηθοῦν.

Α. Ἐν πρώτοις ὡς πρὸς τὴν τηρηθεῖσαν διαδικασίαν ἀμφισβη- τοῦμεν τὴν ἀντικειμενικότητά της κατὰ τὰ ἐν συνεχείᾳ δια- λαμβανόμενα.

1) Ἡ Ἀρχὴ Σας ὄφειλε νὰ ἀκούσῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ συγ-
κεκριμένως τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἡ ὅποια μετὰ λόγου γνώ-
σεως ἔχει γνώμην βαρύνουσαν ὡς πρὸς ὅτιδήποτε ἀφορᾶ εἰς τό
θρησκεῦμα. Κατὰ πᾶσαν δὲ περιπτῶσιν ἡ γνώμη τῆς Ἐκκλησίας τυγ-
χάνει οὐσιαστικῶς ἐπικρατεστέρα τῆς γνώμης 2-3 νομικῶν καὶ ἐ-
νός ἐιδικοῦ τῆς πληροφορικῆς, οἱ ὅποια συγκροτοῦν τὴν Ἀρχὴ Σας.
Διότι ἡ Ἐκκλησία ἔχει δημιουργικὴν ζωὴν 2000 ἐτῶν, μετεῖχε εἰς τὰ
μεγαλεῖα, τὰς θυσίας καὶ τὰς ὀδύνας τοῦ ἔθνους καὶ δὲν εἶναι ἐν νο-

μικόν κατασκευάσμα, τό ὅποιον σήμερον ὑπάρχει καί αὔριο καταργεῖται, δίχως νά σημειωθῆ ἡ παραμικρά ἐπίπτωσης, εἰς τήν ζωήν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Ὅθεν ἡ ἀρμοδιότης τῆς Ἐκκλησίας ἐν συνδυασμῷ πρός τήν πνευματικήν δύναμιν καί τήν ἐπιρροήν τῆς ὑποχρεώνει Ὑμᾶς εἰς τό, τούλάχιστον, νά προηγηθῆ συζητήσεις ἐν δημοσιότητι μετ' ἐκπροσώπων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρό πάσης ἀποφάσεως. Ἐξ ἄλλου ἐθιμικῶς εἴθισται καί κατά νομικήν ἐπιταγήν ἐπιβάλλεται νά ἀκούωνται οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι καί ἰδίως οἱ ἔχοντες ἔννομον συμφέρον ἠθικόν ἢ ὑλικόν ἐπί τῆς ρυθμιζομένης ὑποθέσεως.

Συγκεκριμένως τό ἄρθρο 20 τοῦ Συντάγματος ὀρίζει ὅτι : «τό δικαίωμα τῆς προηγουμένης ἀκροάσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου ἰσχύει καί διὰ πᾶσαν διοικητικήν ἐνέργειαν ἢ μέτρον διαλαμβανόμενον εἰς βάρος τῶν δικαιωμάτων ἢ συμφερόντων αὐτοῦ». Ἡ παράλειψις συνεκτιμήσεως τῆς τοποθετήσεως τῆς Ἐκκλησίας συνιστᾷ αὐθαίρεσιν, καθόσον ἐλήφθη ἀπόφασις, σχέσιν ἔχουσα μέ τό θρησκευμα, χωρίς νά ἐρωτηθῆ ὁ κατ' ἐξοχήν θρησκευτικός θεσμός τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπί πλέον ἡ συμπεριφορά αὕτη τῆς Ἀρχῆς Σας, ἐκτός τοῦ νομικῶς τρωτοῦ εἶναι καί ἠθικῶς ἐπιλήψιμος, καθόσον δέν ἐπεδείξατε σεβασμόν πρός τήν Ἐκκλησίαν.

2) Ἡ παρουσία Σας, κ. Πρόεδρε, εἰς τάς τηλεοράσεις καί αἱ δηλώσεις Σας πρός τάς ἐφημερίδας, ὅπου ἐλαμβάνατε θέσιν προτοῦ ἐξετασθῆ ἡ ὑπόθεσις, ὑπό τῆς Ἀρχῆς, μᾶς ἐπροξένησε κατάπληξιν, ἰδίως τό εἰρωνικόν ὕφος Σας μέ χαμόγελα καί μέ φράσεις τύπου : «γελοῦν στό ἐξωτερικό μέ τίς ταυτότητές μας...». Μέ τοιαύτας σκέψεις, κ. Πρόεδρε, ὠδηγήθητε εἰς τήν ἀπόφασίν σας; Ἐξεφέρατε μάλιστα δημοσίως τήν γνώμην Σας ἐπί τοῦ θέματος, ἐνῶ καλῶς γνωρίζετε, ὅτι πρὶν ἐκδοθῆ ἡ ἀπόφασις δέν δημοσιοποιοῦνται αἱ γνώμαι τῶν μελῶν ἐπιτροπῆς, ὅπως εἶναι ἡ Ἀρχή Σας, πρός ἀποφυγὴν ἐπηρεασμοῦ, σχολίων κ.τ.λ.

Ὡσαύτως θεωρῶ ἐπίναγκες νά προσθέσω, ὅτι ἐδηλώσατε δημοσίως, ὅτι ἡ ἀναγραφή τοῦ θρησκευματος εἰς τάς ταυτότητας εἶναι ἀντισυνταγματική καίτοι ἀρμόδια διὰ τόν ἐλεγχον τῆς συνταγματικότητος τῶν νόμων εἶναι τά δικαστήρια, τά ὅποια ἐν προκειμένῳ ὑποκατεστήσατε, ὡς μή ἔδει.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει σαφέστατα, ὅτι δέν τηροῦνται καθολικῶς παραδεκτά νομικά θέσφατα, μέ συνέπεια νά γεννῶνται ὑ-

πόνοιοι, ότι ήχθητε εις τήν ἀνακλητέαν ἀπόφασίν Σας οὐχί ἐξ ἀντικειμενικῆς κρίσεως.

3) Ἐπειδή ἐπανειλημμένως ἀνεφέρθητε δημοσίως εις τό Σύνταγμα κ.τ.λ. ὑπενθυμίζω εις τήν Ἀρχήν, ὅτι τό ἄρθρον 16 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος ὀρίζει ὅτι «ἡ παιδεία ἀποτελεῖ βασικήν ἀποστολήν τοῦ κράτους ἔχει δέ ὡς σκοπόν ... τήν ἀνάπτυξιν ἐθνικῆς καί θρησκευτικῆς συνειδήσεως...». Ἀναμφιβόλως ὅταν τό Σύνταγμα ὁμιλῇ περί ἐθνικῆς συνειδήσεως ἐννοεῖ τήν Ἑλληνικήν Ἐθνικήν Συνειδησιν κί ὄχι Τουρκικήν, Γύφτικην, Ἑβραϊκήν, Πακιστανικήν, Ἰνδικήν, Ἀλβανικήν κ.τ.λ. κί ὅταν τό Σύνταγμα ὁμιλῇ περί θρησκευτικῆς συνειδήσεως ἐννοεῖ τήν Ὀρθόδοξον Χριστιανικήν κί ὄχι τήν Μουσουλμανικήν, Ἑβραϊκήν, Ἰνδοϊστικήν κ.τ.λ.

Τό ἴδιο λοιπόν τό Σύνταγμα καθορίζει βασικήν ἀποστολήν τοῦ κράτους τήν παιδείαν, ἡ ὁποία ἔχει ὡς σκοπόν καί τήν ἀνάπτυξιν θρησκευτικῆς συνειδήσεως, ἡ ὁποία ἀναντιρρήτως χρειάζεται δημοσιότητα πρός καθιέρωσιν καί ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀναγραφή τοῦ θρησκευμάτος μας εις τās ταυτότητας συνάδει πρός τό Σύνταγμα καί ἐτι περισσότερο ἐμμέσως πλήν σαφῶς ἐπιβάλλεται ὑπό τοῦ Συντάγματος.

Β. Ἡ οὐσία τοῦ ζητήματος εὐρίσκεται ἄλλοῦ καί ὄχι εις τό τυπικόν δίλημμα νά γράφεται ἢ νά μή γράφεται τό θρησκεῦμα εις τās ταυτότητας.

1) Συγκεκριμένως ὁ Ἑλληνισμός καί ἡ Ὀρθοδοξία βάλλονται σήμερον ὑπό μισελλήνων καί μισοχριστων δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἐπιδιώκουσιν εὐθέως τόν ἀφελληνισμόν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καί τόν παραμερισμόν τῆς Ὀρθοδοξίας, ὥστε οἱ Ἕλληνες νά ἀπωλέσουν τήν Ἐθνικήν τῶν ταυτότητα καί νά ὁμαδοποιηθοῦν εις τήν ἀγέλην τῶν Εὐρωπαίων ὡς ἀριθμητικῶς ἀσήμαντος μειοψηφία. Ἐάν αὐτά ἡ Ἀρχή Σας δέν τά γνωρίζη, τότε εὐρίσκεται ἐκτός ἱστορικῆς πραγματικότητος καί πρέπει νά τά μάθη. Ἐάν τά γνωρίζη, τότε εἶναι ὑπόλογος διὰ τήν ἀπόφασίν της περί μή ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευμάτος εις τās ταυτότητας. Οὕτως ἢ ἄλλως καταθέτω ὅλα τά στοιχεῖα ἐνώπιον τῆς Ἀρχῆς, ὅταν συζητηθῇ ἡ παροῦσα αἴτησις καί θά προσκομίσω τά ἐπιβεβαιωτικά τῆς μισελληνικῆς καί μισοχριστου ἐπιβολῆς ἡ ὁποία ἐπαπειλεῖται.

Ἡ τακτική τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἔθνους καί τῆς Ὀρθοδοξίας -μήπως

ἡ Ἀρχὴ Σας πιστεύει ὅτι δὲν ὑπάρχουν τέτοιοι ἐχθροί;- ἀποβλέπει εἰς τὸν παραμερισμὸν τῆς Ὁρθοδοξίας ἐκ τοῦ δημοσίου βίου καὶ εἰς τοῦτο ἐν ἀγνοίᾳ Σας, ὡς ἐλπίζομεν, συνειργήσατε καὶ Σεῖς μέ τὴν ἀπόφασίν Σας.

Ἡ μέθοδος εἶναι γνωστὴ καὶ προδιαγράφεται ὡς ἀκολουθῶς : Σήμερον ἀπαλείφεται τὸ θρησκεύμα ἐκ τῆς ταυτότητος, ὅπως ἀπεφασίσατε, αὐριον κατεβάζουν τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὰ δικαστήρια, μεθαύριον καταργεῖται ὁ θρησκευτικὸς ὄρκος, κ.ο.κ. ἕως ὅτου ἐξαφανισθῇ πᾶν δημόσιον δηλωτικὸν τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν ὁποίαν τὸ Σύνταγμα (ἄρθ. 3 παρ. 1) ἀνακηρύσσει «ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν ἐν Ἑλλάδι» καὶ τῆς ὁποίας τὴν Κεφαλὴν προσέβαλε βαναύσως ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ἄ. Κακλαμάνης ἀρνηθεὶς πεισμὸν νά ἀναρτήσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κοινοβουλίου τὴν εἰκόνα τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2) Ἡ ταυτότης εἶναι δημόσιον ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον σκοπὸν ἔχει νά ἀποκαλύπτῃ καὶ ὄχι νά ἀποκρύπτῃ στοιχεῖα. Λογικῶς, ἠθικῶς καὶ νομικῶς κατὰ τὰς πάσης φύσεως συναλλαγὰς προσωπικὰς, ἐμπορικὰς κ.τ.λ. πρέπει νά προστατεύωνται τὰ μέρη. Ἡ ἀναγραφὴ τοῦ θρησκευήματος ἀποτελεῖ πρόσθετον ἐγγύησιν ὅτι δὲν θά γίνῃ λάθος, ὅτι δὲν θά παρασυρθῇ κάποιος, ὅτι δὲν θά ὑπάρξῃ ἐξαπάτησις. Ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱ Ὁρθόδοξοι αἰσθάνονται ἐμπιστοσύνην, ἐάν συναναστρέφωνται ἢ συναλλάσσωνται μὲ Ὁρθοδόξους. Ὁ θρησκευτικὸς δεσμὸς ἀποτελεῖ ἐγγύησιν. Ἐπομένως ὁ καθεὶς μας ἐπιθυμεῖ νά γνωρίζῃ τί πιστεύει ὁ ἀπέναντί του, διὰ τὴν ἐξασφάλισίν του. Τὸ δικαίωμά μου νά μὴ θέλω νά συναλλάσσωμαι μὲ Βουντοῦ τῆς Ἀφρικῆς οὐδεμία Ἀρχὴ δικαιούται νά μοῦ στέρησῃ ἐν ὀνόματι τοῦ δικαίωματος τοῦ Βουντοῦ, πού θέλει νά κρύπτεται. Οὕτως πράττουσα ἡ Ἀρχὴ Σας *τάσσεται ὑπὲρ τοῦ ὑπόπτως κρυπτομένου καὶ εἰς βάρος τοῦ εἰλικρινῶς ἀποκαλύπτοντος τὴν θρησκείαν του.*

Ἀκόμη σημειῶνω ὅτι δὲν ἀρμόζει εἰς τὴν ὁποιαδήποτε θρησκευτικὴν πεποιθησιν νά κρύβεται. Αἱ θρησκείαι δὲν ἀποτελοῦν μυστικὴν ὀργάνωσιν, ἢ ὁποία φοβεῖται τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος.

Πάντως τονίζω ὅτι προκειμένου περὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἂς ἀποφασίζουσιν αὐτοὶ διὰ τῶν θρησκευτικῶν των ταγῶν καὶ ὄχι θρησκευτικῶς ἄσχετοι νομικοὶ. Ὅντως τὸ θέμα δὲν εἶναι νομικόν, ὅπως τὸ ἐμφανίζουν, ἀλλὰ θρησκευτικόν. Ἄρα ἡ οὐσία τοῦ ζητήματος δὲν

είναι διοικητική, αλλά έθνικοθρησκευτική πράγμα πού καθώς φαίνε-
ται δέν άντελήφθη ή 'Αρχή Σας.

Ό Πρόεδρος τής 'Αρχής κ. Κ. Δαφέρμος έδήλωσε ειρωνικώς ότι
ένάν οι Όρθόδοξοι θέλουν νά αναγράφεται τό θρήσκευμα εις τας ταυ-
τότητας, ως έκδώση ταυτότητας ή 'Αρχιεπισκοπή. Πρέπει λοιπόν νά
υπογραμμίσω ότι δέν είναι μέρος τών καθηκόντων του κ. Προέδρου
τής 'Αρχής αι ύποδειξεις πρός τήν 'Εκκλησίαν, ή όποια γνωρίζει τι νά
πράττη, δίχως νά χρειάζεται αυτοκλήτους συμβούλους.

Ό ίδιος εις πρόσφατον τηλεοπτικήν συνέντευξιν του εις τό ΜΕΓΑ
ή όποία έσχολιάσθη ποικιλοτρόπως (π.χ. «'Αδέσμευτος Τύπος» 21
Μαΐου 2000) ειπεν ότι : *«Δηλαδή, αν ένας πολίτης θέλει νά γράψη
στην ταυτότητά του παιδς ποδοσφαιρικής ομάδας είναι όπαδός θά
πρέπει νά του τό επιτρέψουμε;»*. Καί μόνον ή σύγκρισις θρησκείας -
ποδοσφαιρικής ομάδος αποδεικνύει τήν έκτίμησιν τήν όποίαν έχετε
εις τήν θρησκείαν. Ό ίδιος ώσαύτως περιφέρεται εις τας τηλεοράσεις
καί συνομιλεϊ μέ τούς πάντας πλήν τής 'Εκκλησίας, μέ τήν όποίαν καί
μόνον ώφειλε νά συνωμίλει επί θέματος άπτομένου τής θρησκείας.

3) Τά μέλη τής 'Αρχής παρέβλεψαν τό σημαντικό γεγονός ότι
οι Όρθόδοξοι, διά τής αναγραφής του Θρησκευόματος εις τήν ταυ-
τότητά των κάνουν όμολογίαν πιστεως, διά τήν όποίαν ύπερηφα-
νεύονται. Διά ποϊον λόγον τούς στερείτε αυτό τό δικαίωμα; Λέγετε
διά νά προστατεύσετε τήν έλευθερίαν τής θρησκευτικής συνειδή-
σεως, τήν όποίαν όμως μέ τήν άπόφασιν Σας θίγετε άφου δέν μās
έπιτρέπετε νά αναφέρωμεν εις τήν ταυτότητά μας αυτό τό όποϊον
πράγματι ειμεθα : Όρθόδοξοι Χριστιανοί.

**Γ. Επιβάλλεται διά λόγους δημοσίου, έθνικου καί θρησκευτικού
συμφέροντος νά αναγράφεται ύποχρεωτικώς τό θρήσκευμα
εις τας ταυτότητας.**

1) Υπάρχουν θρησκείαι αι όποϊαι υπό τό πρόσχημα τών θρη-
σκευτικων άντιλήψεων επιδιώκουν άντεθνικούς σκοπούς. Συγκεκρι-
μένως αναφέρομαι εις τούς Χιλιαστές, άλλως μάρτυρας του 'εχωβά,
οι όποϊοι επικαλοϋνται τας θρησκευτικές των πεποιθήσεις καί άρ-
νούνται νά ύπηρετήσουν ένόπλως εις τόν στρατόν, καθόσον ισχυρί-
ζονται ότι ή χρησιμοποίησις όπλων κατά έχθρων άντίκειται εις τό
θρησκευτικόν των πιστεύω.

Κατ' αυτόν τόν τρόπον, σύν τοϊς άλλοις, παραβιάζουν άσυστό-

λως τό Σύνταγμα (ἄρθ. 13 παρ. 4) τό ὁποῖον ὀρίζει ὅτι : «*Οὐδεῖς δύναται ἔνεκα τῶν θρησκευτικῶν αὐτοῦ πεποιθήσεων νά ἀπαλλαγῆ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν πρὸς τό κράτος ὑποχρεώσεων ἢ νά ἀρνηθῆ τήν συμμόρφωσίν του πρὸς τοὺς νόμους*».

Ὁ Χιλιασμός καλεῖ εὐθέως τοὺς ὀπαδοὺς του νά μὴν ὑπερασπίσουν τό ἀπειλούμενον κράτος. Ἐάν ἐπομένως ἡ αἵρεσις αὐτῆ ἐπικρατήσῃ τό φυσικόν ἐπακόλουθον θά εἶναι τό κράτος νά καταστῆ πολεμικῶς ἄοπλον, δηλαδή ἔρμαιον εἰς τοὺς ἐχθροὺς μας. Συνεπῶς ὁ Χιλιασμός δέν εἶναι μία ἀβλαβῆς θρησκεία, ἀλλὰ μία ὑπονομευτικὴ δοξασία μέ ἐπιδίωξι τήν στρατιωτικὴ ἀποδυνάμωσι τοῦ Ἑθνους, παραβιάζουσα οὕτω τό Σύνταγμα (ἄρθ. 4 παρ. 6) τό ὁποῖον ὀρίζει ὅτι : «*Πᾶς Ἕλλην δυνάμενος νά φέρῃ ὄπλα ὑποχρεοῦται νά συντελῆ εἰς τήν ἀμυνα τῆς Πατρίδος*».

Παρά ταῦτα ἡ ψευδοπροοδευτικὴ Πολιτεία μας προστατεύει τοὺς μάρτυρας τοῦ Ἰεχωβά καὶ νομοθετεῖ ὑπὲρ αὐτῶν, διότι εἰς τό κράτος μας περισσεύουν οἱ γραικύλοι καὶ οἱ ἀρνηταί τῆς Ἑλλάδος.

Ἐάν τό θρήσκευμα δέν ἀναγράφεται, τότε οὐδεὶς γνωρίζει ὅτι ὁ ἀπέναντί του εἶναι Χιλιαστής. Ἐνῶ θά ἔπρεπε νά τό γνωρίζῃ, ἰδίως τό κράτος τήν δύναμιν τοῦ ὁποίου διαβρώνουν μέ τήν διάδοσιν τῆς δῆθεν θρησκείας των. Ἐν ὀνόματι κάποιας θρησκείας διαπράττεται ἔθνικὴ προδοσία ὑπὸ τὰ ἀδιάφορα βλέμματα τοῦ κράτους. Αὐτῆ εἶναι ἡ ἀλήθεια.

2) Ὑπάρχουν θρησκείαι (περὶ τῶν ὁποίων θά προσκομίσω τὰ στοιχεῖα κατὰ τήν συζήτησιν τῆς παρούσης αἰτήσεως) αἱ ὁποῖαι ὑπεράνω τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑθνους τοποθετοῦν εἴτε ἄλλο Ἑθνος, εἴτε τήν ἴδια των τήν θρησκείαν, εἰς τήν ὁποίαν πειθαρχοῦν.

Τό Σύνταγμα καθορίζει (ἄρθ. 1 παρ. 3) ὅτι ἅπασαι αἱ ἐξουσίαι πηγάζουν ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ὑπάρχουν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἑθνους καὶ καθιερώνει τήν λαϊκὴν κυριαρχίαν, τήν ὁποίαν θεωρεῖ θεμέλιον τοῦ πολιτεύματος. Ὄταν τό Σύνταγμα ὀρίζῃ ὁ λαός καὶ τό Ἑθνος σαφῶς ἐννοεῖ τόν Ἑλληνικόν λαόν καὶ τό Ἑλληνικόν Ἑθνος. Ἀναμφιβόλως τό Σύνταγμα τό ὁποῖον ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Ἐ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων μέ προμετωπίδα τήν Ὀρθόδοξον ἐπίκλησιν «*Εἰς τό ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος*» προτάσσει κατὰ παντός καὶ ἐν παντί ἀπεριορίστως τήν Ὀρθοδοξίαν καὶ τήν Ἑλληνικότητα. Αἱ θρησκείαι αἱ ὁποῖαι εἶναι μισόχριστοι καὶ μισελλη-

νικαί πρέπει νά τίθενται ἐκτός νόμου, ὡς ἀντισυνταγματικά ἀφ' ἑνός καί κυρίως διότι βλάπτουν τήν Πατρίδα καί τήν Ὁρθοδοξίαν ἀφ' ἑτέρου.

Ἐχουν δέ ὅλοι οἱ Ἕλληνες καί τό κράτος δικαίωμα νά γνωρίζουν τί πρεσβεύει θρησκευτικῶς πᾶς ἄνθρωπος ἐν Ἑλλάδι. Ἰδιαιτέρως τό κράτος ἔχει ὑποχρέωσιν νά γνωρίζῃ τάς θρησκευτικάς πεποιθήσεις τῶν ἀτόμων, ὥστε κατ' ἐλάχιστον νά μή χρησιμοποιοῖ ἐκ πεποιθήσεως μισέλληνας καί μισοχριστούς, οἱ ὅποιοι ἐν πάσῃ περιπτώσει δέν ἔχουν θέσιν εἰς τήν Ἑλλάδα. Οἱ γραικύλοι ὥστόσοσον ἐπιτρέπουν ἐλευθερίαν δράσεως εἰς τοὺς μισοχριστούς καί μισέλληνας πιστούς ὠρισμένων θρησκειῶν, αἱ ὁποῖαι εὐθέως διδάσκουν εἰς τά ἱερά των βιβλία τήν ἐξολόθρευσιν τῶν Ἑλλήνων καί τήν θανάτωσιν τῶν Χριστιανῶν. Εἶναι δέ εὐλογημένος ὑπό τοῦ Θεοῦ των ὁποῖος φονεὺς Χριστιανούς. Αὐτά τά γνωρίζει ἡ Ἀρχὴ Σας; Καί ἂν ὄχι, τότε θά τῆς καταθέσω ξένα ἱερά βιβλία, διὰ νά μάθῃ τί γράφουν διὰ τήν Ἑλλάδα καί τόν Χριστιανισμόν, διὰ τά περαιτέρω νόμιμα, ἐάν ναί, τότε περιττεύουν τά σχόλια.

Ἡ προστασία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καί τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἀπαιτεῖ τήν γνώσιν τῶν ἐχθρῶν των, ἡ ὁποία ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευματος εἰς τάς ταυτότητας. Ἀπεναντίας ἡ μή ἀναγραφή διευκολύνει τοὺς ἐχθρούς τῆς Πατρίδος καί τῆς θρησκείας μας νά κινοῦνται ἀνάμεσά μας καί νά ἀναπτύσσουν τό ἀνθελληνικό καί ἀντιχριστιανικόν ἔργον των.

Ἐάν πράγματι θέλετε αὐτό, τότε ὀρθῶς πράττετε, ἐάν ὅμως σᾶς ἐνδιαφέρῃ ἡ Ὁρθοδοξία καί ἡ Ἑλλάς τότε κακῶς ἀπεφασίσατε τήν ἀπάλειψιν τοῦ θρησκευματος ἐκ τῶν ταυτοτήτων.

3) Πάντοτε οἱ πιστοὶ μιᾶς θρησκείας δέν τό κρύβουν. Ἀντιθέτως τό διαλαλοῦν μετὰ ὑπερηφανείας. Οἱ Ὁρθόδοξοι εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν ἀποκαλύπτουν, ὅτι εἶναι Ὁρθόδοξοι, δίχως νά κρύπτονται.

Ἡ Ἀρχὴ δέν ἐσκέφθη ὅτι ἡ ἀπόκριψις τοῦ θρησκευματος δέν προσήκει εἰς τάς θρησκείας; Ἐκτός ἐάν διὰ τῆς ἀποκρύψεως καλύπτεται κάτι ἀνεπιτρέπτον, ὅποτε ἡ Ἀρχὴ δέν πρέπει νά προστατεύσῃ τοιαύτην θρησκείαν.

Οἱ κακοποιοὶ κρύπτονται. Οἱ ὑποπτοὶ ἀποφεύγουν τήν δημοσιότητα. Καί ὅσοι τοὺς προστατεύουν συνεργοῦν ἀμέσως εἰς τήν κάλυψιν ἐπιδιώξεων ἀγνώστων, ὅπως δῆποτε ἀνόμων, ἀνηθικῶν, μισελληνικῶν, μισοχριστιανικῶν κ.τ.λ. Ἡ Ἀρχὴ μέ τήν ἀπόφασίν της

προστατεύει έξωφρενικές θρησκείας, όπως εκείναι αι όποια οδηγούν τούς όπαδούς των εις όμαδικάς αύτοκτονίας, εις όργια, εις προδοσίας, εις οικονομικήν έκμετάλλευσιν κ.τ.λ. Καί όλα αυτά χάριν άφηρημένων έννοιών, όπως είναι ή άνεξιθρησκεία.

Άνεξιθρησκεία μās λέγουν ότι είναι νά άνεχώμεθα τήν άλλην θρησκείαν. Σύμφωναι. Όταν ή άλλη θρησκεία διδάσκει νά σφάξωμεν τούς Έλληνας καί νά φονεύσωμεν τούς Χριστιανούς, έμεις χάριν τής άνεξιθρησκείας θά τήν δεχθώμεν;;; Μά θά διερωτηθῆ κάποιος ύπάρχουν έν Ελλάδαι τώρα τέτοιαι θρησκείαι; Βεβαίως ύπάρχουν. Τά στοιχεία θά κατατεθούν εις τήν Άρχήν καί σκοπίμως δέν αναφέρονται έδω, διότι έφ' όσον ή Άρχή τά άγνοεί, τότε εξέδωσε τήν άπόφασιν της κατόπιν «πλάνης περί τά πράγματα» δηλαδή μέ πλήρως έσφαλμένην αντίληψιν τών πραγματικών προϋποθέσεων, έφ' ών έστήριξε τήν άπόφασιν της.

Δ. Η σοβαρότης του θέματος τό όποϊον άπασχολεί τήν μέγιστην πλειοψηφίαν του Έλληνικού Λαού, ό όποϊός είναι Όρθόδοξος άπαιτεί μείζονα έχέγγυα άκριβοδικίας κρίσεως.

Έν τέλει δηλώ πρός τήν Άρχήν ότι ή Όρθοδοξία είναι ή έπικρατούσα θρησκεία κατά τό Σύνταγμα. Μάλιστα τό Σύνταγμα τής Έπιδουρου του 1822 καί του 1823 (Άστρος), τό όποϊον έταμε τήν διεθνή κοινωνία, διά τής δημιουργίας τής Ελλάδος ως κράτους άνεξαρτήτου προέβλεπε, ότι οι αύτόχθονες κάτοικοι τής Έπικρατείας οι όποϊοι είναι χριστιανοί «είσιν Έλληνες»! Καθέρωνε δέ ως στοιχείον Έλληνικότητος τήν Έλληνικήν γλώσσαν («Έλληνικήν φωνήν») καί τήν Όρθοδοξίαν (τμήμα Β, κεφ. Β, παρ. β).

Η άναμφισβήτητος αλήθεια είναι ότι οι Όρθόδοξοι άποτελούν τό 98% του Έλληνικού Λαού καί όφείλουν νά καταπολεμήσουν τās άντιορθόδοξους προσπάθειας διεφθαρμένων καί άργυρωνήτων ψευτοδιανοουμένων ή έβραιομαρξιστών πολιτικάντηδων, οι όποϊοι διαβρώνουν τήν δύναμι τής Όρθοδοξίας εις τόν δημόσιον βίον καί δημιουργούν θρησκευτικές μειονότητες. Ήδη οι γραικύλοι κατέστρεψαν τήν γλώσσα καί προχωρούν εις τό Έθνοδιαλυτικόν των έργων πλήττοντες τήν Όρθοδοξίαν, όπου τήν εύρουν. Τήν συναντούν εις τόν όρκον; Εισηγούνται τήν κατάργησιν του θρησκευτικού όρκου, τήν συναντούν εις τās ταυτότητας; Προτείνουν τήν άπάλειψιν του θρησκευήματος από αυτάς, νά επιβάλλουν τό 666, νά καταργούν τήν σχο-

λική προσευχή κ.ο.κ. Όπουδήποτε εις τόν δημόσιον βίον ἐμφανίζεται ἡ Ὁρθοδοξία βάλλεται ἀπό ἐκφυλισμένους δημοσιογράφους καί μισέλληνας πολιτικάντηδες.

Πληροφοροῦμεν εὐθέως, ὅτι δέν θά ἐπιτρέψωμεν, νά δέν θά ἐπιτρέψωμεν, εις ἀρνησιπάτριδας, ριψάσπιδας, φυγοστράτους, ἀέργους, ὁμοφυλοφίλους, ἀθέους, ἐβραιομαρξιστάς, νά διαλύσουν τήν Θρησκείαν μας, ἡ ὅποια μαζί μέ τήν Πατρίδα καί τήν Οἰκογένειαν ἀπέτελεσαν ἔμβλημα βιοθεωρίας, ιδεῶδες ἐπιβιώσεως καί ὄρον ὑπάρξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Τό Πατρίς, Θρησκεία, Οἰκογένεια κατώρθωσαν οἱ ἐθνοπροδόται ψευδοπροοδευτικοί νά τό ἐξαφανίσουν προσωρινῶς ἀπό τόν δημόσιον βίον. Θά ἐπανεἴλθῃ ὅμως διότι ἐπέζησε εις τά βάθη τῆς Ἑλληνικῆς Ψυχῆς. Ἡ παρακμή δέν θά περάσῃ. Καί καλόν θά εἶναι ἡ Ἀρχή Σας νά μή διευκολύνη τοὺς ἀρνητάς τῆς Πατρίδος καί τῆς Θρησκείας μας.

Συχνῶς διατυποῦται ἡ ἀποψις περί τοῦ τί συμβαίνει εις τά ἄλλα κράτη τῆς Εὐρώπης. Καί μερικοί ὑποπτοὶ ἢ ἀφελεῖς αὐτοθαυμάζονται, ὅταν λέγουν τό συντριπτικόν ἐπιχειρήμα : «Ξέρετε ἄλλο κράτος στήν Εὐρώπῃ πού νά ἔχῃ τό θρήσκευμα στήν ταυτότητα;».

Προφανῶς οἱ ἀνωτέρω ἀγνοοῦν τήν ιστορικὴν ἰδιαιτερότητα τῆς Ἑλλάδος, ἀγνοοῦν τήν σημασίαν τῆς ἐθνικῆς μας ταυτότητος, ἀγνοοῦν τήν σπουδαιότητα τῆς Ὁρθοδοξίας καί ἐπιδεικνύουν ξενομανία, ξενοδοουλεία, ἡ ὅποια εἶναι ἀμάθεια καί ἐθνοπροδοσία. Ἄν εἶναι δυνατόν νά προχωρήσῃ ἓνα Ἔθνος εις τήν ὁδόν τῶν πεπρωμένων του μέ τήν μίμησιν τοῦ ἑνός καί τοῦ ἄλλου.

Ἐπειδὴ ἡ Ἀρχή δέν ἔλαβε ὑπ' ὄψιν τό ἄρθρον 16 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, ὅπου ὀρίζεται ὡς βασική ἀποστολή τοῦ κράτους ἡ παιδεία, ἡ ὅποια ὡς σκοπόν ἔχει τήν ἀνάπτυξιν ἐθνικοθρησκευτικῆς συνειδήσεως, τῆς ὅποιας δημόσιον δηλωτικόν εἶναι ἡ ἀναγραφὴ τοῦ θρησκευματος εις τὰς ταυτότητας. Ἐχομεν λοιπόν παραβίαν τῆς προρρηθείσης συνταγματικῆς διατάξεως μέ τήν ἀπόφασιν τῆς Ἀρχῆς δι' ἧς ἀπαγορεύεται τοῦ λοιποῦ ἡ ἀναφορὰ τοῦ θρησκευματος εις τήν ταυτότητα.

Ἐπειδὴ ἡ Ἀρχή κατὰ παράβαν τοῦ ἄρθρου 20 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος δέν ἐκάλεσε λόγῳ ἐνδιαφέροντος καί ἠθικοῦ συμφέροντος τήν Ἐκκλησίαν, νά ἐκθέσῃ τήν ἀποψίν τῆς ἐπί θρησκευτικοῦ θέματος ὅπου ἔχει λόγον γνώσεως. Ἐπομένως ἔχομεν παραβίαν θε-

μελιωδῶν διατάξεων θετικοῦ καί φυσικοῦ δικαίου κατά τὰ ὅποια οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἄλλως οἱ ἔχοντες ἔννομον ὑλικόν ἢ ἠθικόν συμφέρον δικαιοῦνται νά ἀκούωνται (δικαίωμα προτέρας ἀκροάσεως) πρὶν ἢ ρυθμισθοῦν ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς αὐτούς ἀμέσως. Ἐπιπλέον ἡ Ἀρχὴ εἶχε νομικὴν ὑποχρέωσιν διαλόγου μετὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ λόγῳ σεβασμοῦ πρὸς τὸν Ἱερόν Θεσμόν καὶ λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι συνταγματικῶς ἐπικρατοῦσα θρησκεία, τὴν θέσιν τῆς ὁποίας οὐδεὶς δικαιοῦται νά ἀγνοῇ.

Ἐπειδὴ πραγματικῶς ἡ Ἀρχὴ παραμερίζει τὸ οὐσιαστικόν θρησκευτικόν περιεχόμενον καὶ μεταθέτει τὸ θέμα εἰς τὸν διοικητικόν χῶρον, ἐνῶ τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι ἡ ἀναγραφὴ τοῦ θρησκευήματος εἰς τὴν ταυτότητα εἶναι ζήτημα θρησκευτικόν καὶ ὄχι διοικητικόν. Ἡ Ἀρχὴ κατὰ παγίαν νομικὴν ἐπιταγὴν ὤφειλε νά ἀκολουθῇ τὴν λογικὴν καὶ τὴν ἀλήθειαν, αἱ ὁποῖαι ἐπιβεβαιώνουν ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευήματος εἰς τὰς ταυτότητας εἶναι ζήτημα θρησκευτικόν καὶ ὄχι διοικητικόν.

Ἐπειδὴ ἡ Ἀρχὴ ὤφειλε νά λάβῃ ὑπ' ὄψιν τῆς τὴν ἐπιβουλήν μισελληνικῶν καὶ μισοχριστῶν ἐξουσιαστικῶν κέντρων, τὰ ὅποια ἐπιζητοῦν τὸν ἀφελληνισμόν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τὸν παραμερισμόν τῆς Ὁρθοδοξίας ἐκ τοῦ δημοσίου βίου. Τὰ στοιχεῖα τῶν προαναφερθέντων ἐχθρῶν θά κατατεθοῦν εἰς τὴν Ἀρχὴν πρὸς γνῶσιν τῆς καὶ διὰ νά ἐκτιμηθοῦν προσηκόντως.

Ἐπειδὴ ἡ Ἀρχὴ ἤχθη εἰς τὴν ἐπιλήψιμον ἀπόφασιν τῆς συνεπείᾳ πλάνης κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν πραγματικῶν περιστάτικῶν. Δηλαδή ἀπεφάσισε νά μὴ ἀναγράφεται τὸ θρήσκευμα εἰς τὰς ταυτότητας μὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν πραγματικὰς καταστάσεις ἢ βασισθεῖσα εἰς πραγματικὰ περιστάτικὰ, τὰ ὅποια ἀναντιρρήτως καὶ ἀντικειμενικῶς δὲν ὑφίστανται.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ προεκτεθέντα προκύπτει λόγος ἐπιτακτικοῦ δημοσίου συμφέροντος πρὸς ἀνάκλησιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἀρχῆς, ἡ ὁποία δὲν συνεξετίμησε τὸ ἀντεθνικόν καὶ ἀντιχριστιανικόν ὄρισμένων θρησκειῶν.

Ἐπειδὴ ὁ λαλίστατος Πρόεδρος τῆς Ἀρχῆς κ. Κ. Δαφέρμος προανήγγειλε τηλεοπτικῶς καὶ δημοσιογραφικῶς τὴν ἀπόφασιν νά μὴ ἀναγράφεται τὸ θρήσκευμα εἰς τὰς ταυτότητας ἐπηρεάσας οὕτω τὰ ὑπόλοιπα αἰδημόνως ἄλλα μέλη τῆς Ἀρχῆς γεγονός μὴ ἐπιτρε-

πτόν και άπαραδέκτως προέβη δημοσίως εις σχόλια και ύποδειξεις πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, μέ συνέπειαν νά προκληθοῦν ύπόνοιαι ὡς πρὸς τὴν ἀντικειμενικότητα τῶν κρίσεων, ἐκτιμήσεων και ἀποφάσεων τῆς Ἄρχης, ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἐπειδὴ ὁ στεῖρος νομικισμὸς δέν πρέπει νά ἐπιβληθῆ παραδοσιακῶν πνευματικῶν θεσμῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν και δι' οἰονδήποτε λόγον περιλαμβανομένου και τοῦ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευματος εις τὰς ταυτότητας.

Ἐπειδὴ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἀνέκαθεν ἦτο και παραμένει συναισθηματικῶς ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸν δέ συναισθηματικὸν παράγοντα δέν ἐπιτρέπεται ἡ Ἄρχὴ νά ἀγνοῆ.

Ἐπειδὴ ἤδη ἀναγράφεται εις τὰς ταυτότητας τὸ θρήσκευμα, συνεπῶς ἐδημιουργήθη κεκτημένον δικαίωμα ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸ ὅποῖον διὰ τῆς ἐπιληψίμου ἀποφάσεως προσβάλλεται.

Ἐπειδὴ ἡ μὴ ἀναγραφὴ τοῦ θρησκευματος, ἐνῶ τοῦτο ἀνεγράφετο προηγουμένως, ἀποτελεῖ ὑποχώρησιν τῆς Ὁρθοδοξίας και πρόοδον τῆς ἀντιχριστιανικῆς ἀπόψεως, ἡ ὅποια ἐπιδιώκει νά ἀπομακρύνῃ τὴν Ὁρθοδοξίαν ἀπὸ τὸ κράτος, ὥστε τοῦτο νά στερηθῆ ἡ θικοῦ περιεχομένου και νά καταστῆ ἀπλοῦς διοικητικὸς διεκπεραιωτῆς ὑποθέσεων.

Ἐπειδὴ τὰ αἰτήματα τῶν αἱρέσεων και τῶν ἀντιχριστῶν ἱκανοποιοῦνται ἀπὸ τὴν Ἄρχὴν, ἐπὶ ἡθικῇ βλάβῃ τοῦ 98% τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὁ ὅποιος εἶναι Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς και κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον παρείσακτοι και παρασιτικοὶ ἀλλόφυλοι ἀλλόθρησκοὶ ἐπιβάλλουν τὴν θέλησιν των, ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος αἱ ἀρχαὶ δεχόμεναι ἀναφορὰς κ.τ.λ. πολιτῶν ὑποχρεοῦνται εις ταχεῖαν ἐνέργειαν και ἔγγραφον ἀπάντησιν.

Ἐπειδὴ ἡ ἀνάκλησις ἀποφάσεως προβλέπεται κατὰ τὰς Γενικὰς Ἀρχὰς τοῦ Δικαίου αὐτεπαγγέλτως ἢ κατόπιν αἰτήσεως παντός ἐχοντος ἔννομον συμφέρον ἢ ἐνδιαφέρον. Ἀρμόδιον δέ ὄργανον πρὸς ἀνάκλησιν τῆς ἀποφάσεως εἶναι τὸ ὄργανον τὸ ὅποῖον ἐξέδωσεν τὴν ἀνακλητέαν ἀπόφασιν.

Ἐπειδὴ ἡ ἀπόφασις ἐδημοσιοποιήθη ἀρμοδίως, εις τὴν καθημερινὴν ζωὴν πρὶν εἰσέτι καθαρογραφῆ, νομιμοποιοῦμαι εις τὴν προσβολὴν τῆς, καθ' ὅσον ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς προσδιορίζεται ἐπακρι-

βῶς, δηλονότι ἀναφερόμεθα εἰς τὴν ἀπόφασιν περὶ τῆς μὴ ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευήματος εἰς τὰς ταυτότητας.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ - ΑΙΤΟΥΜΑΙ

α) Νὰ ἐπανεξετασθῇ ἡ ἀπόφασιν περὶ μὴ ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευήματος εἰς τὰς ταυτότητας, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀνακλήσεώς της ὡς ἐθνικῶς καὶ θρησκευτικῶς ζημιογόνου, δι' οὓς λόγους συνοπτικῶς ἐξέθεσα καὶ θὰ ἀναπτύξω καὶ προφορικῶς ἐνώπιον Ὑμῶν καὶ δι' ὑποβολῆς σχετικοῦ ὑπομνήματος, μετὰ τῶν στοιχείων περὶ τῆς ἐξωθεν προερχομένης ἐπιθυμίας πρὸς ἀπάλειψιν τοῦ θρησκευήματος ἐκ τῶν ταυτοτήτων (π.χ. διαβήματα εἰς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν, αἰτήματα πρὸς Ἐκκλησίαν, δημοσιεύματα εἰς ξένον τύπον κ.τ.λ.).

β) Νὰ ἀποφασισθῇ τὸ ὑποχρεωτικὸν τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευήματος εἰς τὰς ταυτότητας, διότι τοῦτο ἐξυπηρετεῖ τὸ ἐθνικο-θρησκευτικὸν συμφέρον τῶν Ἑλλήνων, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ γνῶσιν τοῦ θρησκευήματος τῶν διαβιούντων εἰς τὴν χώραν μας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 2000

Ὁ αἰτῶν

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΠΛΕΥΡΙΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΣΚΟΥΦΑ 81 ΑΘΗΝΑΙ 106 80
ΤΗΛ. 3619666 / 3637963
Α.Δ.Τ. 8259 Α.Φ.Μ.06960882

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Α. ΠΛΕΥΡΗ
ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΣΚΟΥΦΑ 81 - ΑΘΗΝΑΙ 106 80. ΤΗΛ 36 19 666, 36 37 963, ΤΗΛΕΦΩΜΟΙΟΥΤΥΠΟΝ : 36 14 063, ΤΗΛΕΤΥΠΟΝ, 210324 ΝΙΚΙ GR

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ (διά τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Κ. Δαφέρμου)

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Κωνσταντίνου Πλεύρη, Δικηγόρου, κατοίκου Ἀθηνῶν, ὁδός Σκουφᾶ 81

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ ἀπό μακροῦ προετοιμαζομένη ἐκστρατεία μέ σκοπόν τόν παραμερισμόν τῆς Ὁρθοδοξίας ἐκ τοῦ δημοσίου βίου τῆς Χώρας ἤρχισε μέ τήν ἐπίκλησιν ΜΟΝΟΝ νομικῶν ἰσχυρισμῶν, οἱ ὅποιοι ἐπιστημονικῶς εἶναι καθ' ὀλοκληρίαν οὐσία ἀβάσιμοι, ἀντισυνταγματικοί καί παράνομοι. Δηλαδή παραβιάζουν τό Σύνταγμα καί τούς Νόμους.

Τά προφανῶς διάτρητα ψευδονομικά ἐπιχειρήματα προκαλοῦν ἀγανάκτησιν, ἐπειδή τά προέτειναν καθηγηταί τῆς Νομικῆς. Ἀνεκαθεν φαίνεται οἱ νομικοί παρεποιοῦν τήν πραγματικότητα δι' αὐτό ἄλλως τε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός δις ἐστηλίτευσε τούς νομικούς «Οὐαί ὑμῖν τοῖς νομικοῖς» «καί ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαί» (Λουκᾶς, κεφ. 11, ἐδ. 46, 52).

Τό Σύνταγμα τῆς Ἐπιδαύρου (1822) διεκήρυξε τήν Ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος καί ἔταμε τήν διεθνή κοινωνίαν μέ τήν διακήρυξιν, ὅτι τοῦ λοιποῦ ὑπάρχει ἡ Ἑλλάς ὡς κράτος, ὑποκειμενον εἰς διεθνεῖς ὑποχρεώσεις καί δικαιώματα. Κατά ταῦτα τό Σύνταγμα τῆς Ἐπιδαύρου ὑπερέχει πάντων τῶν μεταγενεστέρων Συνταγμάτων, καθόσον ἐμπεριέχει τήν δήλωσιν πολιτικῆς ὑπάρξεως καί ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Τό προρρηθέν Σύνταγμα καθώρισε τό «προσωρινόν πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος» διά σειρᾶς τμημάτων ἄρθρων πρῶτον τῶν ὁποίων εἶναι τό «περί θρησκείας» ὅπου καθιερώνει τήν Ὁρθοδοξίαν ὡς ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν καί τās λοιπᾶς θρησκείας ὡς ἀνεκτάς.

Εἰς τό δεύτερον τμήμα «περί τῶν γενικῶν δικαιωμάτων τῶν κα- τοίκων τῆς Ἐπικρατείας τῆς Ἑλλάδος» ὀρίζει σαφῶς ὅτι : «Ὅσοι αὐτόχθονες κάτοικοι τῆς Ἐπικρατείας τῆς Ἑλλάδος πιστεύουσιν εἰς Χριστόν, εἰσὶν Ἕλληνες καὶ ἀπολαμβάνουν ἄνευ τινός διαφορᾶς ὅλων τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων».

Καθίσταται ἐπομένως ἐμφανῆς ἡ κυριαρχικὴ παρουσία τῆς πί- στεως εἰς τὸν Χριστόν ὡς προϋπὸθεσις, ὡς συνταγματικὸς ὅρος διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ Ἑλλήνος.

Ἐπὶ πλέον δὲν δύναται νὰ παρίδῃ τις, παρά μόνον ὁ κακόπιστος, τὸ γεγονός, ὅτι οἱ νόμιμοι ἐκπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ὁμο- φώνως ἀπεφάσισαν νὰ θέσουν προμετωπίδα τοῦ καταστατικοῦ χάρ- του τὴν ἐπικλησιν τῆς Ἁγίας καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος «ἐν ὀνόματι» (σημαντικώτατον) τῆς ὁποίας ἐκήρυξαν τὴν Πολιτικὴν Ὑπαρξιν καὶ Ἀνεξαρτησίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Τὰ ἴδια ἐπανελήφθησαν καὶ εἰς τό Σύνταγμα τοῦ Ἄστρους (1823) εἰς τό ὁποῖον μάλιστα προεβλέπετο (β, η, α) τό δικαίωμα τῆς «κοινο- ποιήσεως δοξασίων διὰ τῶν τύπων» ὑπὸ τὸν ὅρον «νά μὴ γίνεταί λό- γος κατὰ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας» δίχως νὰ προστατεύωνται σχετικῶς αἱ ἄλλαι θρησκεῖαι τὰς ὁποίας ἡ Διοίκησις συνταγματικῶς ὑπεχρεοῦτο ἀπλῶς «νά ἀνέχεται».

Τό Σύνταγμα τοῦ 1832 τό καλούμενον ἡγεμονικόν ἀφιερώνει εἰς τό Β' κεφάλαιον διὰ τὴν θρησκείαν (παρ. 1 ἄρθρα 6- 12) καὶ εἰς τὴν παρ. 2 ὀρίζει ποῖοι εἶναι Ἕλληνες. Τό ἄρθρον 13 (α) ἀναφέρει Ἕλληνες εἶναι : «ὄσοι αὐτόχθονες τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας πι- στεύουσιν εἰς Χριστόν». Καὶ ἐδῶ ἡ κυριαρχία τοῦ παράγοντος τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι ὀλοκληρωτικὴ.

Τό Σύνταγμα τοῦ 1832 καθιερώνει τό Φυλετικόν κατάστιχον τῆς Κοινότητος, τό ὁποῖον ἐνημερώνουσι Δημογέροντες (ἄρθ. 5, 13). Τό ἄρθρον 16 ἀναφέρεται εἰς τὴν πατριογράφησιν καὶ πολιτογράφησιν, ὅπου αἱ παράγραφοι τονίζουν τὸν θρησκευτικόν παράγοντα μέ τὴν ἐπαναλαμβανομένην φράσιν «ὄσοι Χριστιανοί...», «ὄσοι ἄλλοεθνεῖς Χριστιανοί...». Ὁ δὲ ἡγεμὼν ὀρκίζεται ἐνώπιον τῆς Γερουσίας (ἄρθ. 250) «ὅτι θέλει σεβάζεσθαι καὶ προστατεύει» τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Τὰ ἴδια περὶπου περιλαμβάνει τό Σύνταγμα τοῦ 1864, τό ὁποῖον μάλιστα (ἄρθ. 4) ὅπως καὶ τὰ προηγούμενα καθιέρωνε τὴν ἐλευθε- ρίαν δημοσιεύσεως τῶν στοχασμῶν πλὴν τῆς περιπτώσεως «προσ-

βολῆς κατὰ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας» κί ὄχι ἄλλης θρησκείας γε-
γονός, τό ὅποϊον ἀποδεικνύει τήν ἐξέχουσαν θέσιν τῆς Ὁρθοδοξίας,
ἐναντι ὄλων τῶν ἄλλων θρησκειῶν, αἱ ὁποῖα ἦσαν ἀπλῶς ἀνεκταί.

Τό Σύνταγμα τοῦ 1911 ἄρθ. 14 σαφέστατα καθώριζε σχετικῶς
διά τά δημοσιεύματα, ὅτι «ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαιρέσιν ἢ κατάσχεσις
μετά τήν δημοσίευσιν, ἔνεκα προσβολῆς κατὰ τῆς Χριστιανικῆς θρη-
σκείας...» καί κατ' αὐτόν τόν τρόπον ἀνεγνώριζε ἀναμφιβόλως τήν
ὑπεροχήν τῆς Ὁρθοδοξίας κί ἔδιδε οὐσιαστικόν περιεχόμενον εἰς
τόν ὄρον «ἐπικρατοῦσα θρησκεία». Τό ἐπόμενον Σύνταγμα τοῦ 1925
(ἄρθ. 26) προστατεύει ὁμοίως τήν Ὁρθοδοξίαν. Τό Σύνταγμα τοῦ 1927
ἀπαγορεύει (ἄρθ. 1) τόν «προσηλυτισμόν» διά τήν προστασίαν τῆς
Ὁρθοδοξίας κί ἐν συνεχείᾳ (ἄρθ. 16) ἐπιτρέπει τήν κατάσχεσιν ἐν-
τύπων «ἔνεκα προσβολῆς τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας». Τό Σύνταγμα
τοῦ 1952 τό ὅποϊον ἐψήφισε ἡ βουλή «εἰς τό ὄνομα τῆς Ἁγίας καί Ὁ-
μοουσίου καί Ἀδαιρέτου Τριάδος» ὡς πρῶτον κεφάλαιον ἔχει τό
«περί θρησκείας» καί εἰς τό ἄρθ. 14 ἐπανατονίζει τήν παγίαν θέσιν
τοῦ συνταγματικοῦ νομοθέτου νά κατάσχωνται ἐντυπα «ἔνεκα προ-
σβολῆς κατὰ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας».

Δύο ἄλλα Συντάγματα τοῦ 1968 καί τοῦ 1973 ὡς μή ἐπιβιώσαντα
δέν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καί φθάνομεν εἰς τό ἰσχύον Σύνταγμα τοῦ
1975 μέ τās ἀναθεωρήσεις τοῦ 1986 τό ὅποϊον ἐψήφισε ἡ Ἐ' Αναθε-
ωρητική Βουλή τῶν Ἑλλήνων «εἰς τό ὄνομα τῆς Ἁγίας καί Ὁμοου-
σίου καί Ἀδαιρέτου Τριάδος». Τό τμήμα Β' τιτλοφορεῖται «Σχέσεις
Ἐκκλησίας καί Πολιτείας» καί θεωρεῖ τήν Ὁρθοδοξίαν ὡς ἐπικρατοῦ-
σα θρησκείαν ἐν Ἑλλάδι. Ἐδῶ οἱ κύριοι νομικοί, ἀφοῦ δέχωνται ὅτι ἡ
Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία παρέχουν δικαιώματα εἰς
τās ἄλλας θρησκείας, τά ὁποῖα πρῖν δέν εἶχαν π.χ. εἰς τό ἄρθρον 14
περί κατασχέσεως ἐντύπων ἔνεκα προσβολῆς τῆς χριστιανικῆς
θρησκείας προσετέθη «καί πάσης ἄλλης γνωστῆς θρησκείας».

Ἄξιζει νά προσέξωμεν τήν φιλοεβραϊκὴν καί ἐπομένως μεστήν
προκαταλήψεως δῆλωσιν σας ἡ ὁποῖα ἐσχολιάσθη τηλεοπτικῶς
(Δίαυλος 5, 17-5-2000, ὥρα 16:00) ὅτι κί ὁ Χίτλερ ἔτσι ἠδίκησε τούς
Ἑβραίους κ.τ.λ. Ὡστε λοιπόν ἡ Ἀρχή Σας διά τās ἀποφάσεις της ἐ-
ξετάζει τήν συμπεριφορὰν τοῦ Χίτλερ ἐναντι τῶν Ἑβραίων!!! Θέματα
λοιπόν τά ὁποῖα ἀφοροῦν εἰς τόν Ἑλληνικόν Λαόν ρυθμίζονται βάσει
τῶν σχέσεων δύο ξένων λαῶν. Ἀπορῶ τί σᾶς ἐνδιαφέρει ἡ σχέσις

Γερμανῶν - Ἑβραίων; Διὰ νά ἀποφασίσετε διὰ τήν ἀναγραφὴν τοῦ θρησκευάματος εἰς τὰς ταυτότητας. Μὲ τήν δῆλωσίν σας περὶ Ἑβραίων προκύπτει τὸ συμπέρασμα, ὅτι διὰ τήν ἔκδοσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεώς σας ἐκτιμήσατε τὸ τί συμφέρει ἢ ὄχι εἰς τοὺς Ἑβραίους καὶ ὄχι εἰς τοὺς Ἕλληνας. Ἐπειδὴ προφανῶς ἀγνοεῖται - ὅπως ὅλοι οἱ Ἕλληνες - τί διδάσκουν τὰ ἱερά βιβλία τῶν Ἑβραίων (Ταλμούδ) διὰ τοὺς Χριστιανούς Σᾶς ἀναφέρω μερικά ἀποσπάσματα :

«Ἐάν Ἑβραῖος φονεύσῃ Χριστιανόν δέν διαπράττει ἔγκλημα» (SEPHEFOR ISRAEL, 177 B).

«Οἱ Ἑβραῖοι ὀνομάζονται ἄνθρωποι. Οἱ Χριστιανοὶ δέν ὀνομάζονται ἄνθρωποι.» (KERITHUTH, 6B, σελ. 78).

«Ἀθῶς δολοφονίας, ἐφ' ὅσον σκοπός εἶναι ἡ δολοφονία Χριστιανοῦ» (MAKKOTH, 7β).

«Οἱ Χριστιανοὶ ἐπλάσθησαν, διὰ νά ὑπηρετοῦν τοὺς Ἑβραίους πάντοτε» (MIDRASH TALPIOTH, 225).

«Τὸ σπέρμα τοῦ Χριστιανοῦ ἔχει τήν αὐτὴν ἀξίαν μὲ τὸ σπέρμα τοῦ κτήνους» (KETHUBOTH, 3B).

«Οἱ Χριστιανοὶ εἶναι ἓνας λαός γαιῶδάρων» (KIDDUSCHIM, 68 A).

«Οἱ Ἑβραῖοι πρέπει πάντοτε νά προσπαθοῦν νά ἐξαπατοῦν τοὺς Χριστιανούς» (IORE DEA, 158, 1).

«Φονεύσατε τοὺς στραφέντας πρὸς τὸ Χριστιανικόν δόγμα» (IORE DEA, 158, 2).

«Ἡ ἐξολόθρευσις τῶν Χριστιανῶν εἶναι μία ἀναγκαία θυσία» (ZOHAR, 11, 43 A).

Πλῆθος τέτοιων ἐπικινδύνων ἀπόψεων μπορεῖτε νά διαβάσετε εἰς τὰ βιβλία τῶν Ταλμούδ, τὰ ὁποῖα διδάσκονται οἱ Ἑβραῖοι ἀπὸ παιδία καὶ ἐμποτίζονται ἀπὸ τὸ δηλητήριο τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ, ὥστε νά πιστεύουν ὅτι :

«Οἱ Ἑβραῖοι ἔχουν ἀξιοπρέπειαν τήν ὁποῖαν οὔτε ὁ ἄγγελος δύναται νά ἔχη» (GLULLIN, 91, B) καὶ ὅτι :

«Τὸ νά κτυπήσῃ τις Ἑβραῖον εἶναι ὡς νά ραπίσῃ τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ.» (SANHREDRIN, 58 B).

Κύριε Πρόεδρε, πρέπει πρῶτον νά διαβάσετε τί διδάσκει ἡ Ἑβραϊκὴ θρησκεία καὶ μετὰ νά ἀναλάβετε προστάτης τῶν Ἑβραίων καὶ νά χρησιμοποιήτε φιλοεβραϊκόν κριτήριο δι' ἔκδοσιν ἀποφάσεως, ἡ

ὅποια ἀφορᾶ εἰς τοὺς Ἑλληνας Ὁρθοδόξους Χριστιανούς. Προσωπικῶς σᾶς ἐρωτῶ, κ. Πρόεδρε, συμφωνῆτε μὲ ὅσα διδάσκουν οἱ Ἑβραῖοι εἰς τὴν θρησκείαν των διὰ τοὺς Χριστιανούς;

Ἄπό τόν θόρυβον ὁ ὁποῖος ἠγέρθη τό βέβαιον εἶναι ὅτι ἐπετεύχθη νά ἀφυπνισθοῦν κατ' ἐλάχιστον οἱ Χριστιανοί. Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἀρχῆς ἀπετέλεσε νύξιν ἢ ὅποια ἐξύπνησε τόν γίγαντα τῆς Ὁρθοδοξίας καί θά ἰδῆτε τὰ ἐπακόλουθα.

Ἐπάρχουν ψευδεπίγραφοι θρησκεῖαι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπως οἱ μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ οἱ ὁποῖοι ἐάν ἐπικρατήσουν θά καταργηθῆ ὁ Στρατός καί συνεπῶς ἡ Πατρίς θά μείνῃ ἀπροστάτευτος καί θά ὑποδουλωθῆ εἰς τόν πρῶτον τυχόντα ἐπιδρομέα. Σεῖς αὐτάς τὰς ψευδοθρησκείας τὰς προστατεύετε ἐπί ζημίᾳ τῆς Πατρίδος καί τῆς Ὁρθοδοξίας. Διατί;

Πάντως ἡ Ἀρχή μὲ τὴν ἀπόφασίν της θά δημιουργήσῃ πρόβλημα μὲ τοὺς λεγομένους μάρτυρας τοῦ Ἰεχωβᾶ. Αὐτοί ὡς γνωστόν ἀρνοῦνται τὰς μεταγγίσεις αἵματος, ἐπομένως δέν δίδουν αἷμα πρὸς διαπίστωσιν τῆς ὁμάδος ἢ ὅποια θά ἀναγράφεται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰς ταυτότητας, ὅποτε τί θά γίνῃ; Προβλέπομεν ὅτι θά ὑποχωρήσῃ, ὡς συνήθως ἡ Πολιτεία, διὰ νά μὴ τὴν χαρακτηρίσουν ρατσιστικὴ!!!

Ἡ Ἀρχή κατέστη γνωστὴ ἀνά τό Πανελλήνιον λόγῳ τῆς ἀστόχου ἀποφάσεώς της νά μὴ ἀναφέρεται τό θρήσκευμα εἰς τὰς ταυτότητας. Ἡ νομικὴ αὐτὴ πρᾶξις, ἢ ὅποια δέν ἀποτελεῖ οὐσιαστικὴν ἀπόφασιν ἐκτελεστέαν ὑπὸ τῆς διοικήσεως, ἀλλὰ γνωμοδότησιν ἄλλως σύστασιν πρὸς τὴν διοίκησιν, φέρει χαρακτήρα σαφῶς ἀντιχριστιανικόν καί ὡς ἐκ τούτου ἀντισυνταγματικόν, ἀφοῦ κατὰ τό Σύνταγμα ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία καί προστατεύεται ὑπὸ τοῦ κράτους.

Ἐπικαλοῦνται ἐπίσης τό δικαίωμα τῆς Πολιτείας νά ρυθμίζῃ τὰ θέματά της καί ἀναφέρουν τό «τά τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι καί τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ». Οὐδεμία ἀντίρρησης. Ἐπάρχουν ὅμως περιοχαὶ δράσεως, ὅπου αἱ ἀρμοδιότητες Ἐκκλησίας - Πολιτείας ἐπικαλύπτονται καί ὅπου χρειάζεται συνεργασία Πολιτείας - Ἐκκλησίας, ὅπως ὑπάρχουν τομεῖς ὅπου ἡ Πολιτεία ἀνεγνώρισε δικαιώματα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, τὰ ὅποια τώρα δέν μπορεῖ νά τῆς τὰ στερῆ, δίχως κοινὴ συμφωνία, δίχως διάλογο. Ἡ Ὁρθοδοξία δέν ὑπέκειται εἰς τὴν ἀνελεγκτον ἐξουσίαν τοῦ τυχόντος κόμματος τό ὅποῖον ἀνερριχθῆ εἰς

τήν διακυβέρνησιν τῆς χώρας. Τά κόμματα ἔρχονται καί παρέρχον -
ται. Ἐνῶ ἡ Ὄρθοδοξία εἶναι αἰωνία. Τά κόμματα σήμερα πιστεύουν
αὐτά κ' αὐριο τὰ ἀντίθετα. Ἐνῶ ἡ Ὄρθοδοξία πιστεύει πάντοτε τὰ
ἴδια. Τά κόμματα ἐκπροσωποῦν ἰδεολογήματα, πολιτικός τάσεις, ὑ-
λικά συμφέροντα. Ἐνῶ ἡ Ὄρθοδοξία ἔχει πνευματικόν, ἠθικόν περιε-
χόμενον καί ἐκπροσωπεῖ τρόπον ζωῆς. Κατά ταῦτα δέν θά ρίψωμεν
τούς «μαργαρίτας εἰς τούς χοίρους». Ἀλλά θά προτάξωμεν τήν Ὄρ-
θοδοξίαν πάσης κομματικῆς σκοπιμότητος. Ἀφήσατε λοιπόν τήν
παραμυθολογίαν περί Πολιτείας. Ποίας Πολιτείας; Περί τοῦ κυβερ-
νῶντος κόμματος πρόκειται καί οὐδέν ἐπί πλέον. Σφάλλουν λοιπόν
τά κόμματα ἐάν θεωροῦν τήν Ἐκκλησίαν, ὅπως τόν ΟΤΕ ἢ τήν ΔΕΗ
ὅπου ἐπεμβαίνουν κυριαρχικῶς. Ἡ Ἐκκλησία δέν ὁμοιάζει πρός τόν
Ὄργανισμό Σιδηροδρόμων. Εἶναι πνευματική ὄντοτης μέ βαθυτάτην
ἐπίδρασιν εἰς τήν συνειδησιν τοῦ Λαοῦ.

Ὅποιος ἐξετάσῃ τήν πραγματικότητα, ὡς πρός τά θρησκεύματα,
εἰς τήν Ἑλλάδα θά διαπιστώσῃ ὅτι ἡ Πατρίδα μας δέν εἶναι πολυ-
θρησκευτικό κράτος, ἀλλά μονοθρησκευτικό. Συγκεκριμένως εἶναι
κράτος Ἑλληνορθόδοξον. Τό ὅτι ὑπάρχουν μερικοί ἄλλοι θρησκεῖαι
δέν σημαίνει κάτι, διότι αἱ μή χριστιανικαί θρησκεῖαι ἢ αἱ αἱρέσεις ἐκ-
προσωποῦν ἀσημάντους μειοψηφίας.

Πρώτη λοιπόν διαπίστωσις εἶναι ἡ θρησκευτική ἐνότης τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ Λαοῦ.

Δευτέρα διαπίστωσις εἶναι ὁ ἱστορικός ρόλος τῆς Ἐκκλησίας εἰς
τήν ζωὴν τοῦ ἔθνους. Οὐδεὶς δύναται νά παραγνωρίσῃ τήν προ-
σφοράν τῶν ἱερέων εἰς τούς ἔθνικούς ἀγῶνας ἰδιαιτέρως εἰς τὰ ἔτη
τῆς τουρκοκρατίας καί κατά τήν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821, ὅταν ὁ Μω-
αμεθανισμός καί ὁ Ἑβραϊσμός ἦσαν ἐχθροί τοῦ Ἑλληνισμοῦ τοῦ ὁ-
ποίου ἐπεδίωκαν, διά βιαίων μέσων τήν καταστροφὴν. Ἡ Ὄρθοδοξία
ἀνεκηρύχθη ὑπό τῆς Πολιτείας ἐπικρατούσα θρησκεία, ὄχι μόνον
διότι τήν πιστεύει σύμπας ὁ Ἑλληνικός Λαός, ἀλλά καί διότι ὁ κληρὸς
προσέφερε ἀνυπολογίστας θυσίας εἰς τόν βωμόν τοῦ ἔθνους. Ἡ ἀ-
ναγνώρισις τῆς Ὄρθοδοξίας ὡς ἐπικρατούσης θρησκείας ἀποτελεῖ
ἔκφρασιν εὐγνωμοσύνης τῆς συντεταγμένης Πολιτείας πρός ἓν ἐ-
πίλεκτον τμήμα τοῦ ἔθνους.

Μολαταῦτα σήμερον ἡ Ὄρθοδοξία πολεμεῖται ποικιλοτρόπως
καί ἰδίως ἀπό τὰ ΜΜΕ.

Τρίτη διαπίστωση, τέλος, είναι ο συναισθηματικός δεσμός με ταξί Έλληνικού Λαού και Εκκλησίας. Τόν δεσμόν αυτόν δέν πρέπει νά υποτιμῶμεν, διότι τό συναίσθημα ἀποτελεῖ κατευθυντήριο παράγοντα τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Οἱ Ἕλληνες παραμένουν ἀρρήκτως συνδεδεμένοι μέ τήν Ὁρθοδοξία καί τās παραδόσεις τους.

Διάφοροι ἄθεοι, ἀλλόθρησκοι καί ἀλλόφυλοι πολιτικάντηδες παρουσιάζονται εἰς τās τηλεοράσεις καί ὀμιλοῦν περί Ὁρθοδοξίας ὡς εἰδικοί. Κάποιοι μάλιστα, χωρίς νά τούς ζητηθῆ, δίνουν συμβουλές. Ἐπί παραδειγματί ὁ Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν κ. Γ. Παπανδρέου μᾶς ἐπληροφόρησε τί συμφέρει εἰς τήν Ὁρθοδοξίαν. Τόσοι ἱεράρχαι καί τόσοι πιστοί καί γενικῶς ἡ Εκκλησία δέν γνωρίζουν τί συμφέρει εἰς τήν Ὁρθοδοξίαν καί ἐπερίμεναν νά τούς τό μάθῃ ὁ κ. Παπανδρέου;

Ὁ Ὑπουργός Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Παπαντωνίου τηλεοπτικῶς ἀνεφέρθη εἰς τήν περιουσίαν τῆς Εκκλησίας καί τῆς ὑπέδειξε νά ὀργανώσῃ θυγατρικᾶς ἐταιρείας καί ὅτι πρέπει νά ἀξιοποιήσῃ τήν περιουσίαν της. Μήπως ὅπως ἡ «Ὀλυμπιακή»;

Τό τί χρειάζεται ἢ τί δέν χρειάζεται, τό τί πρέπει ἢ τί δέν πρέπει καί τό τί συμφέρει ἢ τί δέν συμφέρει εἰς τήν Ὁρθοδοξίαν μόνη ἀποκλειστικῶς ἀρμοδία νά ἐπιληφθῆ τοῦ θέματος εἶναι ἡ Εκκλησία.

Τό ὠραῖον εἶναι ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ὑπεραμύνονται τοῦ διαχωρισμοῦ Κράτους - Εκκλησίας ἀσχολοῦνται μέ τήν Εκκλησίαν, ἐνῶ δέν εἶδαμε κάποιον ἱεράρχην νά συμβουλευθῆ τόν κ. Παπανδρέου ἢ τόν κ. Παπαντωνίου. Αὐτοί διατί ἀναμειγνύονται εἰς Ἐκκλησιαστικά ζητήματα, ἐνῶ ταύτοχρόνως διατυμπανίζουν ὅτι ἡ Εκκλησία δέν ἐπιτρέπεται νά ἐπεμβαίῃ εἰς θέματα τῆς Πολιτείας. Οὐαί ὑμῖν ὑποκριταί.

Ἐδῶ ἀκριβῶς θεωρῶ χρήσιμον νά διευκρινήσω ὅτι ἡ ἀναγραφή τοῦ θρησκευματος εἰς τās ταυτότητας κί ὀτιδήποτε σχετίζεται μέ τήν Ὁρθοδοξίαν δέν εἶναι ὑπόθεσις τῆς ὅποιας κομματικῆς κυβερνήσεως, ἀλλά τοῦ ἔθνους. Διότι ἡ Ὁρθοδοξία ἀνάγεται εἰς Ἐθνικήν ὑπόθεσιν, πέραν τῆς θρησκευτικῆς. Τό γεγονός τοῦτο ὅτι δηλαδή ἡ Ὁρθοδοξία διακατέχει τό Ἑλληνικόν ἔθνος εἶναι γεγονός ἀναμφισβήτητον. Εἴτε σᾶς ἀρέσει, εἴτε ὄχι. Εἴτε τό θέλετε, εἴτε ὄχι τό αἰματωμένο ράσο ἔγραψε θρησκευτική καί ἔθνική ἱστορία. Συνεπῶς ἐγείρεται μέγα ἠθικόν θέμα. Θά ἐξισώσωμεν τήν ὅποιανδήποτε θρησκεία, ἢ ὅποια εἶναι ἀσύνδετος ἢ ἐχθρική πρὸς τό Ἑλληνικό ἔθνος μέ τήν Ὁρθοδοξίαν; Εἶναι δυνατόν τοῦτο;

Ἡ κρατική τηλεόρασις NET τὴν 7ην Ἰουνίου 2000 καί εἰς τὸ δελ-
 τιον εἰδήσεων τῆς 21:00 ὥρας ἐξιφούλκησε κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας
 μέ μῖσος. Ἐπαρουσίασε ἀθρήσκους καθηγητάς, οἱ ὅποιοι ἐξετόξευ-
 σαν ἀνακριβείας καί χολὴν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας. Κάποιος καθηγη-
 τῆς τῆς Εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς! (τί ἔδρα εἶναι αὐτή!;) μᾶς ἐπληροφό-
 ρησε ὅτι «ἡ Ἐκκλησία ἔχει πάρει ὀλισθηρὸ δρόμο». Εὐγε του. Ἐπίσης
 εἶπε ὅτι ἡ στάσις τῆς Ἐκκλησίας «δέν συμβιβάζεται μέ τίς ἀρχές τῆς
 Ὁρθοδοξίας». Καί πάλιν εὐγε εἰς τόν κ. Καθηγητὴν τῆς Εὐρωπαϊκῆς
 πολιτικῆς, ὁ ὅποιος γνωρίζει τὰς ἀρχάς τῆς Ὁρθοδοξίας καλλίτερον
 ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν ὁποίαν κατηγορεῖ ὅτι ἐπῆρε ὀλισθηρὸ δρόμο!
 καί τῆς δίδει συμβουλὰς. Ποῖον ἐξαπατοῦν; Ἄν τολμοῦν τοὺς προ-
 καλῶ νά προσέλθουν εἰς δημόσιον διάλογον.

Τὸ ἴδιο βράδυ ἐτηλεφώνησα εἰς τὴν τηλεόρασιν NET, διὰ νά τοὺς
 ἐρωτήσω τὸ ἀπλουστάτον : Εἶναι ὀρθόν νά παρουσιάσουν εἰς τὴν
 κρατικὴν τηλεόρασιν ΜΟΝΟΝ τοὺς ἐχθρούς τῆς Ἐκκλησίας καί νά
 ἀκούγεται ΜΟΝΟΝ ἡ ἰδικὴ των ἄποψις; Διατί δέν παρουσιάζουν καί
 τοὺς ὑποστηρικτάς τῶν Ὁρθοδόξων θέσεων; Παρά τὰς προσπάθειάς
 μου δέν κατέστη δυνατόν νά συνομιλήσω μέ τὴν ὑπεύθυνον τῶν εἰ-
 δήσεων κυρίαν Ἀγγελοπούλου.

Ἀκόμη εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐκπομπὴν εἰδήσεων ἐνεφανίσθη ὁ κα-
 θηγητὴς κ. **Ι. Κοινδάρης** ὁ ὅποιος εἶπεν ὅτι «κακῶς ἡ Ἐκκλησία κινη-
 τοποιεῖ τὸν κόσμον διότι τὸ θέμα ἐκλείσει ἀφοῦ ἡ κυβέρνησις πῆρε τὴν
 ἀπόφασίν της». Μπᾶ τί μᾶς λέτε κ. καθηγητά; Τὸ θέμα ἐκλείσει, ἐπειδὴ
 ἀπεφάσισε ἡ κυβέρνησις; Δέν τό ξέραμε ὅτι ὁ πρόσκαιρος κομματι-
 κὸς ἐξουσιαστὴς ἀποφασίζει διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Οἱ γραικύλοι ἐπικαλοῦνται τὸ Σύνταγμα, ἔτσι ὥστε δύο τινά συμ-
 βαίνουν : ἡ δέν τό ἔχουν διαβάσει ἢ βασιζονται εἰς τὸ ὅτι ὁ κόσμος
 ἀγνοεῖ τὸ Σύνταγμα καί ἐπιδιώκουν τὴν παραπληροφόρησίν του. Τὰ
 ἄρθρα τοῦ Συντάγματος εἶναι σαφέστατα καί δικαιώνουν τὴν θέσιν
 τῆς Ὁρθοδοξίας. Σχετικῶς τὰ μνημονεύω εἰς τὴν αἴτησιν ἀνακλή-
 σεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἀρχῆς, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλα ἀρμοδίως καί
 παρά τὸ Σύνταγμα καί παρά τὸν νόμον δέν ἔλαβα ἀκόμη ἀπάντησιν
 ἀπὸ τοὺς ὑπερασπιστάς τοῦ Συντάγματος!!!

Νά σημειώσωμεν, τέλος, ὅτι ἡ ἐπιλήψιμος ἐκπομπὴ ἀναμετεδόθη
 καί τὴν 23:00 ὥραν, ὥστε νά τὴν παρακολουθήσουν ὅσοι δέν ἐπρό-
 λαβαν νά τὴν δοῦν προηγουμένως!!!

Οι *γραικύλοι* μετατοπίζουν εντέχνως τό θέμα καί παραπληροφοροῦν τόν Λαόν. Συγκεκριμένως τό θέμα δέν εἶναι ὅτι ὁ Χριστιανός ἔχει ἀνάγκη νά ἀναγράφεται τό θρήσκευμα εἰς τήν ταυτότητά του, οὔτε ἡ ἀναγραφή κάνει κάποιον Χριστιανόν ἢ ἐνισχύει τήν πίστιν του ἢ ἄλλα τέτοια παραπλανητικά. Τό ἀληθές εἶναι ὅτι εἰς τās ταυτότητας ὑπῆρχε τό θρήσκευμα καί τώρα τό ἀφαιροῦν. Διατί; Διότι θέλουν νά παραμερίσουν τήν Ὁρθοδοξίαν ἀπό τόν δημόσιον βίον.

Μετά τήν ἀφαίρεσιν τοῦ θρησκευάτος ἀπό τās ταυτότητας, θά ἀφαιρέσουν (μέ τήν ἴδιαν πρόφασιν τῆς συμμορφώσεως πρὸς τά Εὐρωπαϊκά δεδομένα) τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἀπό τά δικαστήρια, τά θρησκευτικά ἀπό τά σχολεῖα, τόν θρησκευτικόν ὄρκον, τήν εὐλογίαν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τόν Στρατόν, τās κρατικές, δημοσίας κ.τ.λ. ἐκδηλώσεις, θά καθιερώσουν ἀντιχριστιανικήν ταφή, θά καταστήσουν ὑποχρεωτικόν τόν πολιτικόν γάμον καί μετά ὅποιος ἐπιθυμεῖ ἄς κἀνῆ καί θρησκευτικόν, θά ἐλέγχουν τήν Ἐκκλησιαστικήν περιουσίαν, θά ἀπαγορεύσουν τήν σχολικήν προσευχήν, τόν Ἐκκλησιασμό τῶν στρατευμένων, θά ὑποστηρίξουν τās αἱρέσεις, θά ἐντείνουν τήν προβολήν τῶν ἀλλοθρήσκων καί μέ πολλά ἄλλα μέσα θά ἐπιδιώξουν νά μειώσουν καί νά παραγκωνίσουν τήν Ὁρθοδοξίαν ἀπό τόν δημόσιον βίον τῆς χώρας.

Τά ἐπιχειρήματα τῶν ἐχθρῶν τῆς Ὁρθοδοξίας οὐσιαστικῶς εἶναι ἀνύπαρκα δι' αὐτό καταφεύγουν εἰς εὐτράπελα εὐφυολογήματα, ὅπως ἐκεῖνο τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος ἐδήλωσε εἰς συνέντευξιν του ὅτι ὁ Ἑλληνισμός ἐπέζησε χιλιετίας «χωρίς πλαστικές ταυτότητες». Σύμφωναι. Ὅσον δέν ἔχομεν ταυτότητας δέν βάζομεν τό θρήσκευμα. Αὐτονόητον.. Ὅταν ὁμως ἔχωμεν ταυτότητας, πλαστικός ἢ ὄχι, τότε θά ἀναγράφεται τό θρήσκευμα διότι ἔτσι ἀπαιτεῖ ὁ νόμος 1988/91. Ἄλλά κυρίως διότι ἔτσι ἐπιβάλλει ἡ Χριστιανική μας συνειδησις. Καί τέλος πάντων ὁ Ἑλληνισμός ἐπέζησε ὄχι διότι ἠγωνίσθησαν δι' αὐτόν οἱ ἀλλοθρησκοί, ἀλλά Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί.

Πάντως δέν ἐπικρίνομεν τόν κ. Γ. Παπανδρέου, διότι δικαιολογεῖται. Ὅταν ἐμεῖς ἡμεθα παιδιά ἢ μητέρα ὄλων μᾶς ὠμίλει διὰ τόν Μαρμαρωμένο Βασιλιᾶ, διὰ τήν Κόκκινη Μηλιά, διὰ τό 1821, διὰ τό «πάλι μέ χρόνια μέ καιρούς, πάλι δικά μας θάναι», διὰ τήν Μεγάλην Ἰδέαν καί διὰ τούς θρύλους τοῦ Ἐθνους μας. Ὁ κ. Γ. Παπανδρέου δέν τὰ ἔμαθε ποτέ του αὐτά, διότι ἐμεγάλωσε εἰς τήν Ἀμερικὴν καί διότι

ἡ Ἑβραία μητέρα του δέν ἐγνώριζε τήν Ἑλλάδα, τήν ἱστορία καί τόν πολιτισμόν τῆς Φυλῆς μας.

Οἱ γραικύλοι διαμαρτύρονται διότι ἡ Ἐκκλησία ὀργανώνει συλλαλητήριον τῶν πιστῶν. Δέν πρέπει, λέγουν, οἱ Χριστιανοί νά διαδηλώνουν. Ὅπως εἶναι γνωστόν Οἱ ἀγρόται ἀπέκλεισαν τάς ἐθνικάς ὁδοῦς, οἱ μαθηταί, οἱ συνταξιοῦχοι, οἱ ἐργάται, οἱ φοιτηταί, οἱ καθηγηταί οἱ πάντες ὀργανώνουν πορείας, συγκεντρώσεις κ.τ.λ. ὅλοι μποροῦν νά διαμαρτύρωνται, ὅλοι πλὴν τῶν Χριστιανῶν. Τό Σύνταγμα ὁμως ρητῶς κατοχυρώνει τό δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι (ἄρθ. 11), τό ὅποιον οἱ γραικύλοι δικτατορικῶς θέλουν νά ἀπαγορεύσουν μόνον εἰς τούς Ὅρθοδόξους.

Ὁ συστατικός τῆς Ἀρχῆς νόμος 2472/97 ἀπό νομοτεχνικῆς ἀπόψεως εἶναι ἐρασιτεχνικόν ἐπινόημα καθόσον ἀποφεύγει τούς ἐξειδικευμένους ὀρισμούς πραγματικῶν καταστάσεων, τάς ὁποίας ὑποτίθεται ὅτι ρυθμίζει. Διά νά γίνω περισσότερο σαφῆς θεωρεῖ ὅλα τά σχετιζόμενα π.χ. μέ τήν Φυλήν ὡς «προσωπικά δεδομένα» τά ὁποῖα ἀναλαμβάνει νά προστατεύσῃ.

Δηλαδή ἐρχεται εἰς μαῦρος εἰς τό δικηγορικόν μου γραφεῖον. Ἡ Ἀρχή μοῦ ἀπαγορεύει νά ἐξετάσω τό προσωπικόν δεδομένον τῆς φυλῆς. Σύμφωνοι. Καί λοιπόν; Ἐπαυσε ὁ μαῦρος νά εἶναι μαῦρος; Δέν θά τόν βλέπω ὡς μαῦρον, διότι ὁ νόμος περί Ἀρχῆς ὀρίζει ἄλλα, ἀντίθετα πρός τήν ἀλήθειαν; Ὁ ἴδιος νόμος (ἄρθ. 2, β) θεωρεῖ εὐαίσθητον προσωπικόν δεδομένον «καί τά σχετικά μέ ποινικάς διώξεις ἤ καταδίκας». Δηλαδή φοβερά πράγματα. Νά μή μπορῆς νά πληροφορηθῆς διά τόν βιαστή, τόν δολοφόνο κ.τ.λ. ἐπειδή τοῦ θίγεις ... εὐαίσθητο προσωπικό δεδομένο. Κύριε ἐλέησον!!! Τελικῶς προστατεύεται ὁ ἐγκληματίας εἰς βάρος τοῦ νομοταγοῦς.

Αὐτό τό ὅποιον ἐγώ θεωρῶ εὐαίσθητον προσωπικόν δεδομένον, ἄλλος δέν τό θεωρεῖ. Ἀπό ποῦ καί ὡς ποῦ λοιπόν ἡ Ἀρχή κι' ὁ ἰδρυτικός της νόμος θεωροῦν τήν θρησκεία εὐαίσθητον προσωπικόν δεδομένον; Πράγματι ἡ θρησκεία εἶναι καί προσωπικόν δεδομένον. Διὰ τί ὁμως εἶναι εὐαίσθητον; Ὡστε μάλιστα νά χρειάζεται προστασίαν διά τῆς ἀποκρύψεώς του; Τί σημαίνει εὐαίσθητον; Κι' ἀφοῦ δέν ὤρισαν ἐπακριβῶς τήν σημασίαν (οὐσιαστικήν καί νομικήν) τοῦ εὐαίσθητου δεδομένου πῶς ἀνέλαβαν τήν προστασίαν του; Πῶς ἐπικαλοῦνται κάτι μή καθωρισμένον; Τοῦτο προφανέστατα ἀποτελεῖ ἄο-

ριστολογία, καθόσον ἡ νομική ρύθμισις πραγματικῶν καταστάσεων προϋποθέτει πλήρη, ἀκριβῆ καὶ σαφῆ ὀρισμὸν των, ἄλλως δὲν σκεπτόμεθα, οὔτε δρωμέν νομικῶς.

Ἠρωτήθησαν καὶ ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὰς τηλεοράσεις ἀρκετοὶ πολῖται, ἂν συμφωνοῦν μὲ τὴν ἀναγραφὴν τοῦ θρησκευματος εἰς τὰς ταυτότητας. Ἡ ἐρώτησις ἦτο ἡμιτελής. Τό ὀρθόν εἶναι νά ἡρωτῶντο : «Ἐάν ἀποφασισθῆ ἡ ἀναγραφὴ τοῦ θρησκευματος εἰς τὴν ταυτότητά σας αἰσθάνεσθε ὅτι ἔχετε ἀνάγκην προστασίας;». Διότι ἡ Ἀρχὴ ὁμιλεῖ περὶ μὴ ἀναγραφῆς, χάριν προστασίας τοῦ ἀτόμου. Προσωπικῶς καὶ ὄσους ἠρώτησα δὲν αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην κρατικῆς προστασίας, ἐάν ἀναγραφῆ τό θρήσκευμα εἰς τὰς ταυτότητας. Γεννᾶται ἐπομένως ἡ ἀπορία ποῖος ἀπεφάσισε νά μᾶς προστατεύσῃ, ἐνῶ δὲν ὑπάρχει ἀντικειμενικὸς λόγος καὶ ὑποκειμενικῶς δὲν θέλομεν; Οἱ συγκροτοῦντες τὴν Ἀρχὴν ἀπεφάσισαν, δίκην ἵπποτων, παρά τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Λαοῦ νά τὸν προστατεύσουν. Ἐὰς ἔκαναν τοῦλάχιστον ἓνα δημοψήφισμα ἢ ἔστω κάποιας δημοσκοπήσεις, ἢ ἄς ἐμνημονεύοντο κινητοποιήσεις τοῦ Λαοῦ, ὥστε νά ἔγραφαν εἰς τό σκεπτικόν των, ὅτι καθὼς προκύπτει ἡ λαϊκὴ θέλησις εἶναι νά προστατευθοῦν οἱ πολῖται ἐκ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευματος εἰς τὰς ταυτότητας, πρᾶγμα τό ὅποιον τοὺς θίγει κ.τ.λ. Οὐδέν ἐξ αὐτῶν συνέβη. Ὅλως αἰφνιδίως, ὡς κεραυνός ἐν αἰθρία, πλήρως ἀναιτιολογητῶς, δίχως νά ὑπάρχῃ κοινωνικόν αἶτημα, δίχως οὐδεὶς νά ἐρωτηθῆ, κατὰ διαδικασίαν δικονομικῶς ἐλεγκτέαν ἡ Ἀρχὴ ἀπεφάσισε νά μᾶς προστατεύσῃ ἀπὸ τὴν φοβερὰν καταπίεσιν, τὴν ὁποίαν ἠσθανόμεθα ἐκ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευματος εἰς τὰς ταυτότητας. Ἦδη κατὰ τὴν εἰδησεογραφίαν (3-5-2000) συνεχάρη τὴν Ἀρχὴν ὁ Τοῦρκος πολιτικός κ. Μουσταφᾶ Μουσταφᾶ!!!

Ἀπὸ τό ἓνα μέρος ἡ Ἑλλάς ἐπὶ χιλιετίας ἀντεμετώπιζε τὰς βαρβάρους ἐπιδρομὰς καὶ ἀπετέλεσε ἀνάσχεσιν τῶν ἀσιατικῶν ὀρδῶν. Εἶναι ὄντως ἱστορικόν γεγονός, ὅτι πολλάκις διεσώσαμε τὴν Εὐρώπην, χάριν εἰς τοὺς νικηφόρους πολέμους, τοὺς ὁποίους διεξήγαγον οἱ πρόγονοί μας. Ἐπομένως ἡ Εὐρώπη μᾶς ὀφείλει εὐγνωμοσύνην, ἢ ὁποία ἐπαυξάνεται ἂν σκεφθῆτε, ὅτι ὁ λεγόμενος εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς εἶναι κακὴ ἀπομίμησις τοῦ Ἑλληνικοῦ, τὸν ὅποιον μετέδωσαν εἰς τὴν Δύσιν οἱ Βυζαντινοὶ κί ὅτι δίχως ἐμᾶς δὲν θά ὑπῆρχε Εὐρώπη. Ἐπειδὴ ἐνδέχεται κάποιος γραικύλος ἢ ὑφέλλην νά θεωρήσῃ τὰ

γραφόμενα ως υπερβολάς αναφέρω ότι ο διαπρεπής καθηγητής πανεπιστημίου και πρόεδρος της Ώξφόρδης *Σέρ Ρίτσαρντ Λίβινγκστον* ανέγνωρισε στο έργον του διά τὰ «Ἑλληνικά Ἰδεώδη» *ὄτι δίχως τήν Ἑλλάδα δέν θά ὑπῆρχε Εὐρώπη.*

Ἀπό τό ἄλλο μέρος ἡ Εὐρώπη τί ἔκανε διά τήν Ἑλλάδα; Ἡ Εὐρώπη κι ὁ Καθολικισμός μᾶς ἐγκατέλειψαν -μετά ἀπό ἀτίμους ἐκβιασμούς- εἰς τήν τουρκικήν θηριωδίαν τό 1453, ὅπως καί τό 1922. Οἱ Γάλλοι μᾶς ἐπετέθησαν (1916). Οἱ Ἴταλοί μᾶς ἐπετέθησαν (1940). Οἱ Γερμανοί μᾶς ἐπετέθησαν (1941). Οἱ Ἄγγλοι μέχρι χθές ἀπηγχόνιζαν τοὺς Κυπρίους πατριώτας, οἱ ὅποιοι ἐζήτουν τήν ἐλευθερίαν των. Οἱ ὑπόλοιποι δέ Εὐρωπαϊκοὶ βουτυρολαοὶ ἀπαθεῖς παρηκολούθουν τὰς ὀδύνας τῆς Ἑλλάδος, ἐξ αἰτίας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Μεγάλων Δυναμειῶν, αἱ ὅποιοι ὅ,τι δέν κατῶρθωσαν πολεμικῶς χθές, θέλουν νά τό ἐπιτύχουν διαβρωτικῶς σήμερον.

Οὕτως ἔχομεν ἓνα βλακωδέστατον, μισελληνικόν ἐπιχείρημα τελειῶς ἀστήρικτον. Νά προσαρμοσθῶμεν εἰς τὰ κρατοῦντα ἐν Εὐρώπῃ. Κάποιοι γραϊκύλοι στριγγιλίζουν νά γίνωμεν Εὐρωπαῖοι, δηλαδή διακηρύσσουν ἐδῶ ἐντός τῆς Πατρίδος μας τόν ἀφελληνισμόν!!! Τοὺς βλέπομεν εἰς τὰς τηλεοράσεις, ἀρθρογραφοῦν εἰς τὰς ἐφημερίδας, καίγουν τήν Σημαίαν καί δικαιολογοῦν τηλεοπτικῶς τήν πρᾶξιν των. Ἐπαίρονται διά τήν ὁμοφυλοφυλίαν των, μέχρι τοῦ σημείου νά ἐμφανίζεται τηλεοπτικῶς προσκεκλημένος πολλάς φορές ὁ πρόεδρος! τῶν ὁμοφυλοφύλων Ἑλλάδος καί νά μᾶς νουθετῇ!!!

Καλῶς νά λέγουν καί νά πράττουν αὐτά καί ἄλλα ἀηδῆ οἱ ἐκφυλισμένοι ἐκπρόσωποι τῆς παρακμῆς. Ἄλλά νά ἔρχεται τό κράτος μέ ὄργανά του καί νά νομιμοποιῇ τόν ἐκφυλισμό, αὐτό δέν γίνεται πλέον ἀνεκτόν. **Ἡ ὑπομονή μας ἐξηντλήθη.**

Ἐπανερχόμεθα εἰς τήν ἐρασιτεχνικήν νομικήν ἀντιμετώπισιν του ζητήματος τοῦ θρησκευματος ὑπό τῆς Ἀρχῆς, ἡ ὅποια ἐν συνόψει διέπραξε τὰ ἀκόλουθα οὐσιαστικά καί νομικά ἀτοπήματα :

Πρῶτον.

Δέν ἀνελύθησαν σαφῶς οἱ ὅροι. Χρησιμοποιεῖται ὁ ὅρος «εὐαίσθητο προσωπικό δεδομένο». Ἡ θρησκεία ἀναφέρεται εἰς τό ἄτομο, ἀλλά εἶναι καί ὑπόθεσις τοῦ συνόλου. Ὁ Ἑλληνικός Λαός ἔχει ὡς Ἐθνικόν του χαρακτηριστικό τήν Ὁρθοδοξία, ἡ ὅποια πέραν τῶν ἀτόμων ἀναφέρεται εἰς τό Ἐθνικόν Σύνολον, εἰς τήν Ἑλληνικήν Φυλήν.

Τό Σύνταγμα τῆς Ἐπιδαύρου (1822) καί ἄλλα Συντάγματα ἐκφράζοντα τήν κοινωνικήν πραγματικότητα καθώρισαν ὅτι «εἰσίν Ἑλληνες» οἱ αὐτόχθονες κάτοικοι τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας «οἱ ὅποιοι εἶναι Χριστιανοί!» καί αὐτούς τοὺς ἐνέγραψαν εἰς τὰ «φυλετικά κατὰστικα τῶν κοινοτήτων». Κατά τήν γνώμη μας ἡ θρησκεία εἶναι ἀτομικόν ζήτημα τοῦ καθενός, ἀλλά ταυτοχρόνως ἀποτελεῖ θεμελιῶδες χαρακτηριστικόν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἐπειδή ἡ Ὁρθοδοξία συνυφαίνεται πρός τήν Ἑλληνικότητα καί συνεπῶς παύει νά ἀποτελῆ ἀποκλειστικόν προσωπικόν δεδομένον, ἀλλά εἶναι **ιδιότης Ἑθνοθρησκευτική** καί διά τήν ἀκρίβειαν Ἑλληνορθόδοξος. Μά ἄλλα λόγια τό θρήσκευμα εἶναι προσωπικό καί ἐθνικό δεδομένο τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι δέν ἔχουν κάποιο λόγο νά τό κρύπτουν, ἀπεναντίας ἔχουν πολλούς λόγους νά ἐπαίρωνται, διότι εἶναι Ἑλληνες Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί.

Δεύτερον.

Ἔγιναν ἀπαράδεκτοι ἐπικλήσεις ξένων ὑποδειγμάτων. Συνηθίζουν οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Πολιτείας νά ἐπικαλοῦνται τί γίνεται εἰς τήν Εὐρώπην καί νά μᾶς καλοῦν νά συμμορφωθῶμεν πρός τάς Εὐρωπαϊκάς συνθήκας. Μᾶς λέγουν ἀκόμη ὅτι τό θρήσκευμα δέν τό ἔχουν οἱ Εὐρωπαῖοι εἰς τάς ταυτότητας, ἄρα καί ἐμεῖς δέν πρέπει νά τό ἔχωμεν. **Ἡ λογική τῆς ξενομανίας καί τῆς ξενοδοουλείας.** Ἡ λογική τῆς μιμήσεως τῶν ξένων, τοὺς ὁποίους ἀδιαντρόπως μερικοὶ τοὺς θεωροῦν ἀνωτέρους τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι πρέπει νά ἀντιγράψουν τάς ξένας νομοθεσίας. Ἔχομεν δηλαδή κράτος, δίχως ἐθνικόν φιλότιμον. Ἐάν ἔλεγαν ὅτι ἀφαιροῦμεν τό θρήσκευμα ἀπό τάς ταυτότητας, διότι ἔτσι μᾶς ἀρέσει, θά τό ἐδεχόμεθα ὡς μίαν αὐθαιρεσίαν. Ἀλλά νά μᾶς προτείνουν ὡς ἀκλόνητον ἐπιχειρήμα τό τί γίνεται εἰς τό ἐξωτερικόν αὐτό τό ἀπορρίπτομεν ὡς ξενομανίαν. Εἰδικώτερον προβάλλεται αὐτό τό εὐτελές ἐπιχείρημα πρός τοὺς ἀφελεῖς ἀπό τοὺς γραικύλους, οἱ ὅποιοι προτάσσουν τῆς Ἑλληνικότητος τήν ξενοδοουλείαν.

Τρίτον.

Ἐθίγη κεκτημένον δικαίωμα. Ἐφ' ὅσον ὁ νόμος 1988/91 καθιέρωσε τό ὑποχρεωτικόν τῆς ἀναγραφῆς τῆς θρησκείας εἰς τάς ταυτότητας ἐδημιουργήθη **κεκτημένον δικαίωμα** τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ ὁποία νομιμοποιεῖται εἰς τήν διατήρησίν του. Ἄλλως δύναται ἡ Πολιτεία νά θίξῃ τό κεκτημένον δικαίωμα τῆς Ὁρθοδοξίας διά τῶν νομί-

μων προϋποθέσεων κι' ὄχι διὰ τῆς αὐθαιρέτου διαδικασίας τοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Τέταρτον.

Ἐμείωσε τὴν ἐπικρατοῦσαν Ἐθρῆσκείαν. Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρῆσκευματος εἰς τὰς ταυτότητας ἐζητήθη ἀπὸ ἄλλας θρῆσκείας (Ἐβραῖοι, μάρτυρες τοῦ Ἰεχωῶδ, Καθολικοὶ κ.τ.λ.). Ἡ Πολιτεία παρὰ τὴν συνταγματικὴν ἐπιταγὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι ἡ ἐπικρατοῦσα θρῆσκεία συμμορφώνεται πρὸς τὰς ἐπιθυμίας ἄλλων θρῆσκειῶν εἰς βάρος τῆς ἐπικρατοῦσης, τὴν ὁποίαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μειώνει καὶ τὴν παύει νὰ εἶναι ἐπικρατοῦσα θρῆσκεία, πρᾶξις ἀντισυνταγματικὴ καὶ παράνομος. Στοιχεῖον τῆς ιδιότητος τῆς ἐπικρατοῦσης θρῆσκείας εἶναι ἡ προστασία τῆς ὑπὸ τοῦ κράτους, πρᾶγμα τὸ ὅποιον δὲν γίνεται, ἐπομένως τὸ ἴδιο τὸ κράτος φέρεται ἀντισυνταγματικῶς, ἀφοῦ προστατεύῃ ἄλλας θρῆσκείας εἰς βάρος τῆς Ὀρθοδοξίας.

Πέμπτον.

Προσεβλήθη τὸ δικαίωμα προτέρας ἀκροάσεως. Τὸ Σύνταγμα (ἄρθ. 20) θεσπίζει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ κράτους νὰ ἀκούῃ πρὶν λάβῃ ὅποιαδήποτε ἀπόφασιν τοὺς ἔχοντας ἔννομον συμφέρον ἢ τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν ὑπόθεσιν τὴν ὁποίαν ρυθμίζει. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἡ Πολιτεία παρεβίασε προκλητικῶς τὸ συνταγματικῶς ἐγγυημένον δικαίωμα τῆς προτέρας ἀκροάσεως.

Συχνῶς οἱ πολιτικοὶ παράγοντες ὀμιλοῦν περὶ διαλόγου κ.τ.λ. ἀλλὰ μὲ τὴν Ἐκκλησίαν δὲν ἔκαναν διάλογο, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι παραχώρησις τῆς Πολιτείας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ νομικὴ ὑποχρέωσις τῆς Πολιτείας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν. Τὸ κράτος παρεβίασε βαναύσως τὸ δικαίωμα τῆς προτέρας ἀκροάσεως.

Ἑκτον.

Ἐψευδολόγησαν διὰ τὴν θρῆσκείαν εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰ Συντάγματα. Οἱ γραϊκύλοι ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὸν ἀγνοοῦντα Λαὸν ἰσχυρίσθησαν ὅτι εἰς τὴν Εὐρώπῃν δὲν τίθεται θέμα θρῆσκευτικότητος εἰς τὰς νομοθεσίας κ.τ.λ. **Ψευδέστατον.** Λεπτομερῶς ἀναφέρω σχετικῶς εἰς τὴν ἀπὸ 22-5-2000 αἴτησίν μου.

Ἑβδομον.

Εἰς τὸ σχέδιον Συντάγματος τοῦ Ρῆγα τὸ «Χριστιανοί» ἀντικαθιστᾶ συχνῶς τὸ Ἑλληνες π.χ. (ἄρθ. 3): «ὄλοι οἱ ἄνθρωποι, Χριστιαν-

νοί και Τουρκοί...» ή εις τό προΐμιον : «ὄλοι λέγω, Χριστιανοί και Τουρκοί...».

Ἐν τέλει, κ. Πρόεδρε, λάβετε ὑπ' ὄψιν Σας ὅτι Σᾶς εἶδαμε ἐπα-
νειλημμένως εἰς τήν τηλεόρασιν, ὅπου ὠμιλήσατε ἄνευ ἀντιπάλου.
Εἶναι δικαίωμά Σας. Ἄλλά δέν εἶναι δικαίωμά Σας νά μὴν ἀπαντᾷ ἡ
Ἄρχή Σας εἰς νομίμους αἰτήσεις πολιτῶν. Διότι ἡ Ἄρχή Σας συμφῶ-
νως μέ τόν ἰδρυτικόν της νόμον 2472/97 ὑφίσταται ὡς ἀνεξάρτητος
διοικητική ἀρχή (κεφ. Δ) και συνεπῶς ὑπόκειται εἰς τούς νόμους τοῦ
διοικητικοῦ δικαίου, (σχ. βιβλ. Γ. Παπαχατζής : «Σύστημα Διοικητικοῦ
Δικαίου», Ε. Σπηλιωτόπουλος : «Ἐγχ. Διοικητικοῦ Δικαίου», Μ. Στασι-
νόπουλος : «Μαθήματα Διοικητικοῦ Δικαίου», Ἡ. Κυριακόπουλος :
«Ἐλλ. Διοικητικόν Δίκαιον») οἱ ὅποιοι καθιστοῦν ἀρμοδίαν τήν Ἄρχήν
διά τήν ἀνάκλησιν τῆς ἀποφάσεως, πράξεώς της, ἀφοῦ «ἀρμοδίον γιά
τήν ἀνάκληση εἶναι τό ὄργανο πού ἐξέδωσε τήν πράξη» (Π. Δαγτό-
γλου : «Γενικό Διοικητικό Δίκαιο», ἐκδ. «Σάκκουλα», Ἄθ. 1992, σελ.
315-319) και πρέπει νά ἀνακαλέσετε τήν ἀπόφασιν διά τό θρήσκευμα
διότι «τοῦτο ἐπιβάλλεται ἀπό λόγους ἐπιτακτικοῦ δημοσίου συμφέ-
ροντος» (ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 314) ὅπως ἡ κοινωνική γαλήνη τήν ὅποιαν
διεταράξατε (π.χ. λαοσυνάξεις κ.τ.λ.) μέ τήν παράνομον, ἀντισυν-
ταγματικήν και ἐπιλήψιμον πράξιν Σας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουνίου 2000

Μετά τιμῆς
Ὁ ἀναφέρων

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΠΛΕΥΡΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΣΚΟΥΦΑ 81 ΑΘΗΝΑΙ 108 80
ΤΗΛ. 3619886 - 3637863
Α.Δ.Τ. 8259 Α.Φ.Μ. 06960882

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Αθήνα 25/07/2000
Αριθ. Πρωτ.: 847

Ταχ. Δ/ση :Ομήρου 8, 6^{ος} όροφος
Ταχ. Κώδ. :105 64
Πληροφ. :Γ. Παλαιολόγου
Τηλ. :33.52.604-5
Fax :33.52.617

ΠΡΟΣ
Κ. ΚΩΝ/ΝΟ ΠΛΕΥΡΗ
ΔΙΚΗΓΟΡΟ
ΣΚΟΥΦΑ 81
ΑΘΗΝΑ

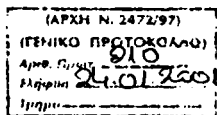
Κύριε,

Σε απάντηση της από 22/05/2000 με αριθμ. πρωτ. 701/24-05-2000 αίτησή σας, ανάκλησης της απόφασης της Αρχής με αριθμ. πρωτ. 510/17-05-2000, σας πληροφορούμε ότι η Αρχή αποφάνθηκε ότι δεν συντρέχει λόγος να ανακαλέσει την προαναφερθείσα απόφαση.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Α. ΠΛΕΥΡΗ
ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ : ΣΚΟΥΦΑ 81 - ΑΘΗΝΑΙ 106 80, ΤΗΛ : 36 19 666, 36 37 963, ΤΗΛΕΟΜΟΙΟΤΥΠΟΝ : 36 14 063, ΤΗΛΕΤΥΠΟΝ: 210324 ΝΙΚΗ ΟΡ

Πρός την
'Αρχήν Προστασίας
Προσωπικών Δεδομένων
Ένταύθα

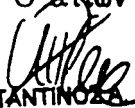
Την 22-5-2000 υπέβαλα αίτησιν ανακλήσεως τῆς ἀποφάσεώς σας διά τήν μή ἀναγραφὴν τοῦ θρησκευματος εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ταυτότητας.

Ἐπί τῆς αἰτήσεώς μου ἐξεδώσατε καί μοῦ ἐκοινοποιήσατε τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 847/25-7-2000 ἀπόφασίν σας, ἡ ὁποία στερεῖται στοιχειώδους ἔστω καὶ τυπικῆς αἰτιολογίας κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου. Ἐπίσης ἡ ἀπάντησίς σας στερεῖται σκεπτικῶ.

Ὅθεν αἰτοῦμαι ὅπως μοῦ χορηγήσετε ἀντίγραφα τοῦ σκεπτικοῦ καὶ τῆς αἰτιολογίας, ἐκτός κίαν ἡ Ἀρχὴ Σας δύναται νά ἐκδίδῃ ἀναιτιολογήτους καὶ ἄνευ σκεπτικοῦ ἀποφάσεις.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 24 - 1 - 2001

Ὁ αἰτών

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΠΛΕΥΡΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΣΚΟΥΦΑ 81 ΑΘΗΝΑΙ 106 80
ΤΗΛ. 3619666 / 3637963
Α.Δ.Τ. 8259 Α.Φ.Μ. 06960882

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Αθήνα, 05/03/2001
Αριθ. Πρωτ.: 540

Ταχ. Δ/ση : Ομήρου 8, 6^{ος} όροφος
Ταχ. Κώδ. : 105 64
Πληροφ. : Γ. Παλαιολόγου
Τηλ. : 33.52.604-5
Fax : 33.52.617

ΠΡΟΣ
ΤΟΝ
κ. Κωνσταντίνο Πλεύρη
Δικηγόρο

Κύριε Πλεύρη,

Αντί άλλης απαντήσεως στην από 24/01/2001 επιστολή σας, επισυνάπτεται αντίγραφο του από 21.12.2000 υπομνήματος της Αρχής προς την Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, ενώπιον του οποίου έχει προσβληθεί η απόφαση υπ' αριθμ. 510/17.05.2000 και εκκρεμεί η έκδοση αποφάσεως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΦΕΡΜΟΣ
Επιτ. Αντιπρόεδρος Αρχείου Παγού

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ
ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Υ Π Ο Μ Ν Η Μ Α

ΤΗΣ
ΑΡΧΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

ΚΑΤΑ

1. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΥ κ.ά.

2. ΑΝΔΡΕΟΥ Π. ΛΥΡΑ κ.ά.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥΣ

ΤΗΣ ΜΕ ΑΡΙΘΜ. 510/17/15.5.2000
ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ

Δικάσιμος: 1η Δεκεμβρίου 2000

Εισηγητές : οι Σύμβουλοι κκ. Θεόφ. Χατζηπαύλου
και Δημ. Πετρούλιας

Β. Εισηγητές : οι Εισηγητές κκ. Δημ. Βανδώρας
και Ιω. Δημητρακόπουλος

ΑΘΗΝΑ, 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2000

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Α. ΠΛΕΥΡΗ
ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΣΚΟΥΦΑ 81 · ΑΘΗΝΑΙ 106 80. ΤΗΛ 36 19 666, 36 37 963. ΤΗΛΕΜΟΙΟΤΥΠΟΝ : 36 14 063. ΤΗΛΕΤΥΠΟΝ: 210324 ΝΙΚΙ GR

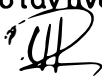
Εν Ἀθῆναις τῇ 24ῃ Ἰανουαρίου 2001

Πρὸς τόν
καθηγητὴν
κ. **Μιχαὴλ Σταθόπουλον**
Ἵπουργόν Δικαιοσύνης
Ἐνταῦθα

Ἄξιότιμε κ. Ἵπουργέ,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς διαβιβάσω αἰτησίμ μου πρὸς τὴν Ἄρχὴν Προστασίας Προσωπικῶν Δεδομένων, ἡ ὁποία δίχως νὰ ἐκτιμῆσῃ τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ τῆς ἔθετα ὑπ' ὄψιν καὶ ἄνευ ἀκρόασεως μου ἐξέδωσε τὴν ἐπισυναπτομένην ἀπόφασίν τῆς, τὴν ὁποῖαν σᾶς ἀποστέλλω, διότι ὡς καθηγητῆς τῆς Νομικῆς, θὰ σᾶς χρειασθῆ δι' ὑπόδειγμα ἀναιτιολογήτου ἀποφάσεως.

Μετὰ τιμῆς
Κωνσταντῖνος Πλεύρης

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΠΛΕΥΡΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΣΚΟΥΦΑ 81 ΑΘΗΝΑΙ 106 80
ΤΗΛ. 36 19666 - 3637963
Α.Δ.Τ. 8259 Α.Φ.Μ.06960882

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΘΗΝΑ, 21-3-2001
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 98

Αρ. πρωτ.: 902

ΠΡΟΣ
Κύριο Κωνσταντίνο Πλεύρη
Δικηγόρο
Σκουφά 81 Αθήνα 106 80

Αγαπητέ κύριε Πλεύρη,

Σε απάντηση της από 24-1-2001 επιστολή σας θα ήθελα να παρατηρήσω ότι η ολιγόλογη απάντηση της Αρχής Προστασίας Δεδομένων στην αίτησή σας για ανάκληση της με αριθμό 510/17-5-2000 απόφασής της παραπέμπει σιωπηρώς στην εν λόγω απόφαση. Σ' αυτή την απόφαση υπάρχει εκτεταμένη αιτιολογία, έστω και αν δεν σας πείθει, η δε Αρχή προφανώς δεν είχε να προσθέσει νέα επιχειρήματα, κρίνοντας επαρκή τα παλαιά.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΜΙΧ. Π. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟΔΕΙΞΗ Κ
ασφαλισμένου

Όνομα		Υπουργός Δικαιοσύνης	
Όνομα πατρών		Μεσοβίου 96	
Όνομα μητέρας		11529 Αθ.να	
Όνομα πατρών	Όνομα μητέρας	Είδος ασφάλισης	
Όνομα πατρών	Αριθμός ταφειακής του σπασταίου		
Όνομα πατρών	800		

Έν Αθήναις τη 1η Αύγουστου 2001

Πρός τόν

Υπουργόν Δικαιοσύνης

καθηγητήν κ. Μ. Σταθόπουλον

Ένταύθα

- 1. Η ασφάλιση καλύπτει το απόθεμα...
- 2. Η ασφάλιση καλύπτει το απόθεμα...
- 3. Η ασφάλιση καλύπτει το απόθεμα...
- 4. Η ασφάλιση καλύπτει το απόθεμα...
- 5. Η ασφάλιση καλύπτει το απόθεμα...
- 6. Η ασφάλιση καλύπτει το απόθεμα...
- 7. Η ασφάλιση καλύπτει το απόθεμα...
- 8. Η ασφάλιση καλύπτει το απόθεμα...
- 9. Η ασφάλιση καλύπτει το απόθεμα...
- 10. Η ασφάλιση καλύπτει το απόθεμα...

205

Τήν 24ην Ιανουαρίου 2001 Σας απέστειλα μίαν απόφασιν (σχ. 1) τής Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, άπλως και μόνον έπειδή είσθε καθηγητής τής Νομικής νά τήν έχετε ως υπόδειγμα άναίτιολογήτου άποφάσεως, όπως Σας έγραψα. Ουδέν έτερον.

Παρά ταύτα έθεωρήσατε άναγκαίον νά συνηγορήσετε υπέρ τής Αρχής και μέ έτιμήσατε δι' άπαντήσεώς Σας (σχ. 2) όπου διατυπώνεται έν σπέρματι, διά πρώτην φοράν έν Ελλάδαδι και υπόθετω παγκοσμίως ή νομική θεωρία τής «σιωπηράς παραπομπής» ή όποία επέχει θέσιν αιτιολογίας. Όντως πρόκειται περί αξιολόγου καινοφανούς έπιστημονικής άπόψεως, ή όποία θά διευκολύνη τήν Διοίκησιν και τήν Δικαιοσύνην στην λήψιν άποφάσεων άναίτιολογήτων μέν, αλλά μέ σιωπηράν παραπομπήν δέ, γεγονός τό όποϊον θά άπαλλάξη τόν Α.Π. και τό Σ.τ.Ε. από τόν φόρτον τής έξετάσεως αίτήσεων, κατά άναίτιολογήτων άποφάσεων.

Μέχρι τότε όμως ίσχύει τό κρατούν δίκαιον, τό όποϊον άγνοεί τόν υπό έκκόλαψιν θεσμόν τής σιωπηράς παραπομπής και έμμένει στην αίτιολογίαν (άρθ. 10 Συντάγματος, άρθ. 559 παρ. 19 Κ.Πολ.Δικ. κ.τ.λ.).

Όπως άριστα γνωρίζετε ό Άρειος Πάγος δέχεται αίτήσεις άναίρεσεως και τό Συμβούλιον τής Έπικρατείας δέχεται αίτήσεις άκυρώσεως, «δι' έλλειψιν έπαρκούς αίτιολογίας» πολλῶ δέ μάλλον διά παντελή έλλειψιν οίασδήποτε αίτιολογίας, έστω και τυπικής, όπως συμβαίνει στην άπόφασιν, τήν όποϊαν μου έκοινοποίησε ή Αρχή

Προστασίας κ.τ.λ.

Τό Σύνταγμα, ό Νόμος, ή Νομολογία, ή Θεωρία επιβάλλουν τήν **ειδικῶς ήτιολογημένην απόφασιν**. Οι πρωτοετείς φοιτηταί διδάσκονται, ότι όλοι αι απόφασεις υποχρεωτικῶς περιέχουν αιτιολογίαν, άλλως αναιρούνται ή άκυρούνται. Έν τούτοις έρχεσθε Σεΐς καθηγητής τής Νομικής και δικαιολογεΐτε τά άδικαιολόγητα υποστηρίζων, ότι ή όλοσχερῶς αναιτιολογητῶς απόφασις τής Άρχής «παραπέμπει σιωπηρῶς».

Τί σημαίνει σιωπηρά παραπομπή; Τί αντινομικόν έπινόημα είναι τοῦτο; Είς ποϊον νομικόν κείμενον αναφέρεται, ότι ή σιωπηρά παραπομπή αντικαθιστᾶ ή υποκαθιστᾶ τήν ειδικήν και έμπεριστατωμένην αιτιολογίαν; Λαμβανομένου μάλιστα υπ' όψιν, ότι τό Μαντεϊόν τῶν Δελφῶν έκλεισε πρό 1.700 έτών ποϊος θά μάς πληροφορη, **τί σιωπηρῶς έννοεΐ ή κάθε αναιτιολόγητος απόφασις**;

Σεΐς έδώσατε μίαν εξήγησιν προφανῶς όχι, διότι τήν πιστεύετε, αλλά δια νά καλύψετε τήν Άρχήν και έθέσατε υπό δοκιμασίαν τό έπιστημονικόν Σας κύρος. Η εξήγησις τήν όποϊαν έδώσατε περί σιωπηρᾶς παραπομπής άποδεικνύεται λανθασμένη, διότι κατόπιν αιτήσεώς μου, πρός τήν Άρχήν νά μου γνωσθῆ ή αιτιολογία τής Άρχής μου άπήντησε μέ τελείως διαφορετικήν αιτιολογίαν εκείνης, τήν όποϊαν Σεΐς έδώσατε, διαψευσθείσης οὔτω τής «σιωπηρᾶς παραπομπής» Σας.

Συγκεκριμένως ή Άρχή μου άπέστειλε, ως αιτιολογικόν τής άποφάσεώς της επί τής αιτήσεώς μου, τί κατέθεσε στό Σ.τ.Ε. επί κάποιας άλλης αιτήσεως άκυρώσεως, δηλαδή μου άπήντησε παρά τόν νόμον άσχέτως, διότι έγώ αναμένω άπάντησιν επί τής ιδιικής μου αιτήσεως, ή όποϊα έχει τήν ιδικήν της ιδιαιτέραν νομικήν και πραγματικήν βάσιν κι' όχι επί αιτήσεων τρίτων. Μάλιστα πρός όλοκλήρωσιν τοῦ παρανόμου χάους ή Άρχή αρχίζει τήν πρός έμέ άπάντησιν ως έξης : «Άντί άλλης άπαντήσεως ...». Τί πράγματα είναι αυτά; Τί σημαίνει νομικῶς τό «άντι άλλης άπαντήσεως»; Διατί δέν άπαντοῦν, ως προβλέπει ό νόμος και έφευρίσκουν τό έξωνομικόν «άντι άλλης άπαντήσεως»;

Έν πάση περιπτώσει και μέ δύο λόγια. Σᾶς έστειλα απόφασιν, άνευ αιτιολογίας. Ό Νόμος σαφῶς όρίζει ότι άκυροῦται ή αναιρεΐται ή απόφασις «άν δέν έχει καθόλου αιτιολογίες ... ή έχει αιτιολογίες

άνεπαρκείς...» (άρθ. 559Κ.Πολ.Δικ. κ.τ.λ.). Η απόφασις τήν ὁποίαν Σᾶς ἔστειλα οὐδεμίαν αἰτιολογίαν ἔχει. Ἄρα εἶναι ἀπαράδεκτος. Ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι προσχήματα.

Τέλος εἶναι ἐντυπωσιακόν τό γεγονός, ὅτι ἡ Ἄρχή ἐκδίδει ἀποφάσεις ἄνευ αἰτιολογίας. Ἐνῶ κάλλιστα ἡ Ἄρχή καί Σεῖς δύνασθε νά ἀνακοινώσετε τήν ἀληθῆ αἰτιολογίαν, διὰ τήν ἀπάλειψιν τοῦ θρησκευάματος ἀπό τās ταυτότητας, τήν ὁποίαν ἀνεγνώσαμεν στόν τύπο («Ἀδέσμευτος Τύπος» 14-8-2000, «Χώρα» 28-6-2000, «4 Τροχοί» Ὀκτ. 2000, «Ἄλφα Ἐνα» 1-7-2000, κ.τ.λ.) καί ἡ ὁποία ΟΥΔΕΠΟΤΕ διεψεύσθη, οὔτε ἀπό τούς θιγομένους καί ἄν θέλετε καλέσατέ με νά Σᾶς εἶπω ποῖοι ἤθελαν πραγματικῶς νά ἀπαλειφθῆ τό θρήσκευμα, ἀπό τās ταυτότητας καί Σεῖς οἱ κρατοῦντες ἀπλῶς ἱκανοποιήσατε τό αἴτημά τους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΠΛΕΥΡΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΣΚΟΥΦΑ 81 ΑΘΗΝΑΙ 106 80
ΤΗΛ. 3619666 - 3637963
Α.Δ.Τ. 8239 Α.Φ.Μ.06660882

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Αἱ παλινωδίαὶ τῶν πολιτικῶν - Ὁμολογίαὶ περὶ τῆς συνδέσεως Ὁρθοδοξίας Ἑλληνισμοῦ - Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ ἱστορικοῦ ρόλου τῆς Ὁρθοδοξίας - Ἡ πεποίθησις πολιτικῶν, διὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀναγραφὴν τοῦ θρησκευματος εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν ταυτότητα.

Τὸ 1993, ὅπως προανέφερα, ἡ κυβέρνησις Μητσοτάκη ἐπέδωξε νὰ μετατρέψῃ τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀναγραφὴν τοῦ θρησκευματος εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν ταυτότητα εἰς προαιρετικὴν. Τότε ἡ τροπολογία κατεψηφίσθη ἀπὸ τοὺς βουλευτάς τῶν μεγάλων Κομμάτων.

Ὁ νῦν Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ἀπόστολος Κακλαμάνης, τότε ὡς ἀντιπολιτευόμενος βουλευτὴς ἐπετέθη λαῦρος κατὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐπεσήμανε ὅτι «κάποιοι ξένοι δημιουργοῦν ζητήματα σχετικὰ μὲ τὴν ἀναγραφὴν τοῦ θρησκευματος εἰς τὰ ταυτῶτα τῶν Ἑλλήνων»!!! (πρακτικά βουλῆς, «Χώρα» 9-9-2001) καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐξύμνησε τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ ἐδήλωσε ὅτι «θέλουμε νὰ συνεχίσει νὰ ὑπάρχει αὐτὴ ἡ ταύτιση Ὁρθοδοξίας Ἑλληνισμοῦ»!!!

Τώρα ὁ ἴδιος ἰσχυρίζεται τὰ ἀντίθετα...

Ἐπίσης ὁ κ. Κωνσταντῖνος Σκανδαλίδης ἐθεώρει «τὴν ταυτότητα τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ» αὐταπόδεικτον πρᾶγμα! (ἐνθ. ἀνωτ.) ἐνῶ ὁ κ. Ἄ. Τζοχατζόπουλος ἐδήλωνε ὅτι «ἡ τροπολογία εἶναι ἀτυχεστάτη» καὶ ἐπίστευε στὸν ρόλο τῆς Ὁρθοδοξίας στοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἑλληνισμοῦ σήμερον στὰ Βαλκάνια κ.τ.λ. (ἐνθ. ἀνωτ.) καὶ διὰ νὰ τελειώσωμεν ὁ κ. Ε. Γιαννόπουλος ἐτάσσετο κατηγορηματικῶς «ὑπὲρ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευματος εἰς τὴν ταυτότητα» καὶ ὀρθῶς εἶπεν ὅτι ὀφείλομεν τὴν ἐλευθερίαν μας εἰς τὴν γλῶσσα καὶ εἰς τὴν Ὁρθόδοξον θρησκείαν μας (ἐνθ. ἀνωτ.).

Ἐν συνεχείᾳ παραθέτω τὰ σχετικὰ κείμενα διὰ νὰ τὰ διαβάσετε λεπτομερῶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

«Η παράδοσή μας συνδέεται άρρηκτα με την Ορθοδοξία

«**Μ**ου κάνει εντύπωση –και είναι αποκαλυπτικό και χαρακτη-
ριστικό – το γεγονός ότι μια κυβέρνηση όπως η σημερινή,
η οποία καθημερινά καταγγέλλεται για τη φαλκίδευση των ατο-
μικών δικαιωμάτων, ελευθεριών που κατοχυρώνονται από το ίδιο
το Σύνταγμα της χώρας, δείχνει αυτήν την ευαισθησία στη συ-
γκεκριμένη περίπτωση. Πού οφείλεται αυτή η ευ-
αισθησία; Οφείλεται στο γεγονός ότι όχι ο

ελληνικός λαός, αλλά κάποιοι ξένοι δημι-
ουργούν ζητήματα σχετικά με την ανα-
γραφή του θρησκευματος στις ταυτότη-
τες των Ελλήνων. Το τονίζω, είναι χαρα-
κτηριστικό της νοοτροπίας αυτής της κυ-
βέρνησης. Καθημερινά καταστρατηγεί

το Σύνταγμα, καθημερινά παρα-
βιάζει τα ατομικά δικαιώματα
των Ελλήνων. Και εδώ δείχνει
αυτήν την υπέρμετρη ευαισθη-
σία. Έχουμε λόγους, πραγμα-
τικά εθνικούς λόγους, που συν-
δέονται με την παράδοσή μας,
με την εθνική μας παράδοση
με την οποία συνδέεται άρρη-
κτα η Ορθοδοξία. Εμείς έχουμε
λόγους εθνικούς για τους οποί-
ους θέλουμε να συνεχίσει να
υπάρχει αυτή η ταύτιση Ορθο-
δοξίας και Ελληνισμού».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

«Αιτή η τροπολογία είναι ατυχεστάτη και σας προτείνω να την αποσύρετε. Φάσκετε και αντιφάσκετε, διότι αν τότε είχατε ακολουθήσει την πρόταση που είχαμε κάνει, θα είχε εν πάση περιπτώσει καθ' οιονδήποτε τρόπο ρυθμιστεί το θέμα.

**«Πάρτε
πίσω
αυτήν την
τροπολογία»**

Εσείς όμως αποδεικνύετε ότι χειρίζεστε ευκαιριακά, επιφανειακά ένα μεγάλης σημασίας θέμα για τον Ελληνισμό. Ένα τέτοιο

θέμα, κύριε υπουργέ, σε αντίθεση με το 1986 έχει άλλη σημασία. Γιατί ξέρετε ότι η Ορθοδοξία σήμερα στους αγώνες που δίνει ο Ελληνισμός για τις διεκδικήσεις στα Βαλκάνια και την υπεράσπιση των ελληνικών δικαίων έχει, μπορεί και θα παίξει έναν ιδιαίτερα ρόλο».

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

«Δεν μπορείς να αφαιρέσεις από τον Έλληνα τη θρησκευτική του πίστη»

«Κύριε Πρόεδρε, όπως έθεσε ο κύριος υπουργός το πρόβλημα ότι θα βάλουμε εκ των έξωθεν γιατί αναγράφεται στις ταυτότητες το θρησκευτικό των χριστιανών ορθόδοξων, υπέβαλα ότι προσβάλλομαι ή υβρίζομαι προσωπικώς. Και εκεί έρχεται το προσωπικό θέμα, να αναπτύξω ότι άλλο το πολιτικό πιστεύω και η πολιτική αποκαθήρευση και άλλο το θρησκευτικό πιστεύω, που επί ολόκληρους αιώνες μια παράδοση εθνική, πατριωτική, ελληνική επέβαλε. Δεν ήμουν όταν ψηφίστηκε ο Ν.1599 ή δεν το πήρα είδηση, εάν χρειάζεται και αυτό να το πω, όμως, δεν είχαμε τότε ούτε τις παγκόσμιες διασκέψεις του Ισλάμ, όχι για θρησκευτικά πράγματα, αλλά για πολιτικά ζητήματα διεθνή, ούτε τα ισλαμικά τόξα ούτε τον κίνδυνο εκ της μουσουλμανικής επεκτάσεως και ακόμη δεν εί-

χε διαλυθεί και η Γιουγκοσλαβία, την οποία απεδίειψαν οι οπαδοί του καθολικού παπισμού.

Ο Γκένσερ, οι Γερμανοί, οι Γάλλοι και οι Ιταλοί στη συνέχεια. Είναι άλλες οι συνθήκες. Δεν συμφωνώ με τον κ. Γιάνναρο. Άλλο το ένα, άλλο το άλλο, άλλο η πολιτική ιδέα και άλλο η θρησκευτική πίστη. Πώς θα το βγάλεις από τον Έλληνα; Να έρθουμε σε σύγκρουση με την ολότητα του

ελληνικού λαού, όταν επί αιώνες, επί δεκαετίες ως ελευθεροέθνος εγράφετο στην ταυτότητα "Χριστιανός Ορθόδοξος"; Η χριστιανική θρησκεία. Η ορθόδοξη θρησκεία μας και η γλώσσα μας διατήρησαν, συντήρησαν και ανύψωσαν και αναγόρευσαν τον Ελληνισμό σε θεότητα κάποιες εποχές και εκεί σφείλουμε και την ελευθερία μας ως κράτος.

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνοντας, ήθελα να ενώσω τη φωνή μου με εκείνους τους συναδέλφους που επέχθησαν υπέρ της υποχρεωτικής αναγραφής. Αργότερα μπορούμε να βρούμε το άπλωμα των ιδεολογικών ή των πολιτικών. Κάποια άλλη εποχή μπορούσαμε να τα λέμε αυτά. Σήμερα όμως υπάρχει κίνδυνος εθνικής ανεξαρτησίας. Δεν είναι απλά τα πράγματα».

«ΧΩΡΑ» 09-09-2001

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

**Ἀπόψεις δημοσιογράφων καὶ πολιτικῶν διὰ τὴν Ἀρχὴν Προστασίας
Προσωπικῶν Δεδομένων - Διάφοροι ἐκτιμήσεις περὶ τοῦ
Προέδρου τῆς Ἀρχῆς - Αἱ παρανομίαι τοῦ Κράτους.**

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀρχῆς κ. Δαφέρμος εἶναι ὁ μόνος πρόεδρος Διοικητικῆς Ἀρχῆς ἢ Δικαστηρίου ὁ ὁποῖος ἐνεφανίσθη τόσας καὶ τόσας φορές στὴν τηλεόρασιν καὶ εἰς συνεντεύξεις τύπου, ὅπου ἔλεγε τὴν γνώμην του ἐπὶ θεμάτων, διὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἀπεφάσιζε ἡ Ἀρχή! Τοῦτο βεβαίως εἶναι ἀνεπίτρεπτον. Ἡ τηλεοπτικὴ ὅμως δημοσιότης ἔχει τὴν γοητείαν της.

Τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῶν συνεχῶν τηλεοπτικῶν ἐμφανίσεων τοῦ κ. Δαφέρμου ἐπροκάλεσαν ἀντιδράσεις, αἱ ὁποῖαι δέν γνωρίζω, ἐάν ἠὔξησαν ἢ ἐμείωσαν τό κῦρος τῆς Ἀρχῆς. Ἀναφέρω μερικὰς καὶ τὰ συμπεράσματα δικά σας.

ΠΩΣ ΤΗΝ «ΠΑΤΗΣΕ» Ο ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Σκυλομετιάνιωσα για τον Δαφέριο!

Από την εποχή της ολή-
σου μνήμης "Αλλαγής"
είχε καταστεί πασιφα-
νής η φιλοσοφία του
ΓΙΑΣΟΚ να συλλέγει πά-
σης φύσεως οπαδούς και το ίδιο
ως "Κοιμηθέρρα του Σιλώφ" να
τους καθορίζει και να τους καθι-
στά... θύματα της επαράτου Δε-
ξιάς, καταδικασμένους Δημοφρά-
τες και άλλα τέτοια.

Κάπως έτσι φαίνεται πως την
"Πατρίδα" και με τον κ. Δαφέριο,
τον οποίο πολλά στελέχη του ΠΑ-
ΣΟΚ σήμερα βλέπουν με μισό-
μάτι εξαιτίας της πολυπραγματικότητας και της ταχύτητας με την οποία
έπαιξε να εκδώσει το γινώστο... φημίονι περί των ταυτοτήτων.

Ο πρώην υπουργός Δικαιοσύνης Ε. Γιαννόπουλος, υπήρξε
σσηφής στη Βουλή. "Τον κ. Δαφέριο, που είναι πρόεδρος της Αρ-
χής, εγώ τον πρότεινα", είπε αφηρηλιστικά.

Η πράξη είναι ότι δεν τον ήθελε ο
πρωθυπουργός Κ. Σημίτης για τη
θέση αυτή. Και όπως εξήγησε ο κ.
Γιαννόπουλος:

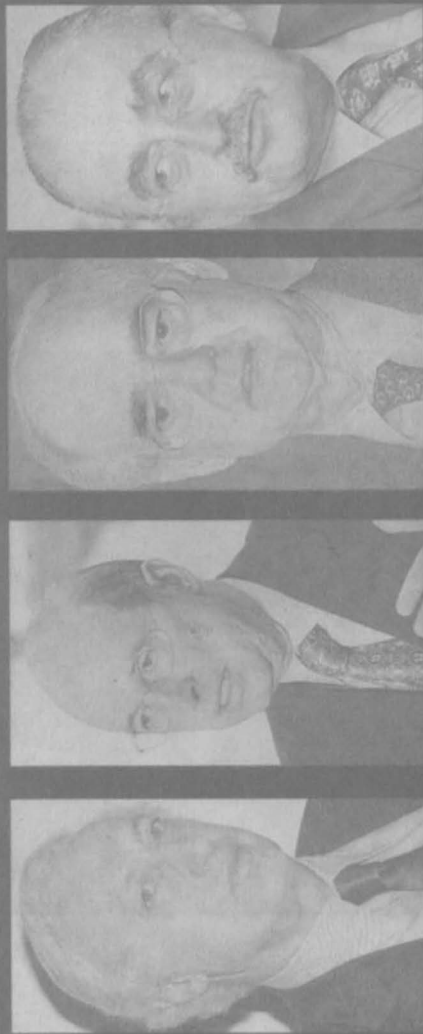
"Για τον κ. Δαφέριο αναγκά-
στηκε να πω, γιατί δεν ήξερα ότι
θα δημιουργήσει τέτοιο πρόβλη-
μα, ότι σκυλομετιάνωσα γιατί τον
πρότεινα. Αντιπρόεδρος του Αρεί-
ου Πάγου που παρελήφθη, άπτε να
τον βάλουμε εκεί πέρα, που παρε-
πονείτο για όλους μας. Πάνε ασρά-
ντα που με έπιασαν π.χ. ή μου ηρ-
Λεφώνησαν και τον οποίο δεν ήθε-
λε ο κ. πρωθυπουργός. Εγώ δεν

είχα και άλλον. Πού να φανταστώ ότι θα μας δημιουργήσει τέτοιο
θέμα".

Και είπε και κάτι άλλο ο κ. Γιαννόπουλος: "Ο Δαφέριος φητρα-
σε εκεί που δεν τον σπείρανε".
Αλλά προσέθετε: Τον ταποθέτησε έτσι παρελήφθη.

«ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ ΤΥΠΟΣ» 23-07-2001

Τραβάνει το αυτί σε Σταθόπουλο - Δαφέρμο

Ο πρόεδρος της Βουλής επικοινωνήσε με το Μέγαρο Μαξίμου και ζήτησε από τον Κώστα Σημίτη να «μαζέψει» τόσο τον Σταθόπουλο όσο και τον Δαφέρμο

«ΧΩΡΑ» 23-05-2001

Στατιστικές επικίνδυνες παραλείψεις

Δεν γνωρίζουμε ποιος κρατικός εγκέφαλος αποφάσισε να μην καταγραφεί η μουσουλμανική μειονότητα της χώρας μας στην πρόσφατη Απογραφή. Είναι γνωστό, βέβαιο, ότι η Συνθήκη της Λοζάννης κατοχυρώνει τη μουσουλμανική μειονότητα. Αλλά, πώς είναι δυνατόν να "κατοχυρώνεται" πληθυσμός του οποίου ο αριθμός... αγνοείται;

Προφανώς, επικράτησε το "πνεύμα Δαφέρμου", που θεωρεί το θρήσκευμα... "ευαίσθητο προσωπικό δεδομένο".

Δεν είναι σωστή, όμως, αυτή η άποψη στην προκειμένη περίπτωση. Αλλωστε, μετά την ευρωπαϊκή σύσταση ότι η ιθαγένεια πρέπει να αναγράφεται στις ταυτότητες, κάτι που είχε απορρίψει η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, καταδεικνύεται ότι ο κ. Δαφέρμος δεν έχει το αλόθητο. Αντιθέτως, φαίνεται πως έχει ιδιόρρυθμες και οπολύτως προσωπικές αντιλήψεις που κάνουν κακό στον τόπο και στους Έλληνες...

«ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΣ ΤΥΠΟΣ»

25-03-2001

ΕΠΩΝΥΜΩΣ

Μια «Αρχή» που κατάντησε ανέκδοτο...

«**Μ**πορώ να ρίξω μια ματιά στον λογαριασμό της πιστωτικής κάρτας της γυναίκας μου;

Ή θα κατηγορηθώ από την Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων για παραβίαση ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων;

Μπορώ να αξιώσω από την ερωμένη μου να μου πει την αλήθεια για τις σεξουαλικές μας σχέσεις;

Η μήπως κινδυνεύω να με βάλει μέσο ο Δοσφέρμος για απόπειρα ανίχνευσης ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων; Μπορώ να γράψω πάνω σε ένα πεντοχίλιωρο το πλэфώνά μου;

Ή μήπως όχι, επειδή το πεντοχίλιωρο είναι δημοσία έγγραφο κι ως εκ τούτου κινδυνεύω να με πάρει πλэфωνο ο κ. Δοσφέρμος;

Μπορώ να δηλώσω δημοσίως μέσω της σπύλης ουτός όπι είμαι Έλληνας υπήκοος χωρίς να το επιδιώξω, χριστιανός ορθόδοξος χωρίς να με ρωτήσει κανείς, φορολογούμενος με 42,5% χωρίς επίσης να με ρωτήσει κανείς, δημοσιογράφος στο επάγγελμα χωρίς να το επιλέξω, και, εντελώς τυχοίο ανύπαντρος πατέρας, γούρος, αδέσποτος αριστερός, φανατικός κομμουνιστής; Να συνεχίσω;

Η μήπως παραβιάζω κατ' εξακολούθησιν ευαίσθητο προσωπικό δεδομένα και θα ελέμβει η

Αρχή Προστασίας τους (!) για να με τιμωρήσει; Μπορώ να δηλώσω όπι νιώθω πλίθιος, όπι μπορεί να είμαι κιάλας, και να το γράψω μάλιστα στην ταυτότητά μου ιδιοχειρώς;

Η μήπως, αν γράψω στην ταυτότητά μου, να πούμε, "είμαι πλίθιος που εξακολουθώ να είμαι Έλληνας" κινδυνεύω να βρεθώ αιδηροδέσμιος στο ανσκριπτικό γραφείο του προέδρου της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων;

Όχι; Και τότε, πώς ο κ. Δοσφέρμος μου απαγορεύει να γράψω στην ταυτότητά μου, δίπλα στην υπαγραφή μου, "Χ.Ο.";

Δηλαδή, το "Χ.Ο." είναι χειρότερο όπό το "Ε.Η.", που σημαίνει Είμαι Ηλίθιος; Και τι σημαίνει το "Χ.Ο."; Χριστιανός Ορθόδοξος;

Γιστί να μη σημαίνει, να πούμε, Χύδην Οχλος;

Που τσιριάζει και με την ουσία των επιδιώξεων της... Αρχής Προστασίας Δεδομένων; **Ας σοβαρευτούμε.** Ας σταματήσει αυτή η γελιοπάττα. Ήδη, η "Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων" έχει καταντήσει ανέκδοτο.

Και ο κ. Δοσφέρμος, ο χαφιές που μας ακολουθεί: ο Μεγάλος Αδελφός στη θέση του "Μεγάλου Αδελφού"...

ΝΙΚΟΣ ΤΣΑΓΚΡΗΣ - «ΕΘΝΟΣ»

«ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΤΥΠΙΑ» 11-11-2000

Η... Αρχή (Προσωπικών Δεδομένων) μιας υπερβολής

Είχε ακουστεί ως υπερβολή: Η Αρχή Προσωπικών Δεδομένων, είχαν πει, σε λίγο θα απαγορεύσει και στα σχολεία να αναρτούν τους πίνακες των επιτυχόντων στα ΑΕΙ και ΤΕΙ...

Και όμως, η... υπερβολή χτυπήθηκε σε μία γραφομηχανή, ο κύριος Δαφέρμος έβαλε την υπογραφή του, το χαρτί κλείστη-

κε σε έναν φάκελο και σταλθηκε χτες στο γραφείο του υπουργού Παιδείας. Ναι, η ανεξάρτητη Αρχή ζητά από τον Πέτρο Ευθυμίου να μην ανοικνωθούν τα αποτελέσματα των υποψηφίων στα πανεπιστήμια με τον γνωστό τρόπο (δηλαδή το ονοματεπώνυμο των μαθητών) αλλά με κωδικούς που θα γνωρίζουν μόνο οι ίδιοι οι μαθητές, ώστε να αποφευχθούν οι... διακρίσεις μετοξύ επιτυχόντων και αποτυχόντων μαθητών.

Πώς αντιμετώπισε την επιστολή το υπουργείο; Με εμφανέστατη ομηχονία. Και πάλι στα δύσκολα εξαιτίας μίας απόφασης της Αρχής... (Κύριε Δαφέρμο, μήπως το... παρακάνετε;)

«ΚΑΡΦΙ» 04-07-2000

Στό θέμα τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευάτου στήν Ἀστυνομική Ταυτότητα τό κράτος διέπραξε πολλές παρανομίας.

Συγκεκριμένως :

1- Τό κράτος δέν ἔκανε διάλογο μέ τήν Ἐκκλησία, οὔτε ἤκουσε τήν γνώμη της κι ἔτσι παρεβίασε τό Σύνταγμα (ἄρθ. 20) πού ἐπιβάλλει «τό δικαίωμα προτέρας ἀκροάσεως» τῶν ἐνδιαφερομένων.

2- Ὁ νόμος 1988/91 πού ὀρίζει τό ὑποχρεωτικόν τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευάτου στήν ταυτότητα ἰσχύει ἀκόμη. Συνεπῶς τό κράτος παρανομεῖ μέ τήν μή ἀναγραφή τοῦ θρησκευάτου.

3- Ἡ ἀναγραφή τοῦ θρησκευάτου στήν ταυτότητα ἐδημιούργησε «κεκτημένον δικαίωμα» τῆς Ἐκκλησίας, τό ὁποῖον παράνομως θίγει τό κράτος.

4- Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀρχῆς Προστασίας κ.τ.λ. ἀνεκοίνωσε στά Μ.Μ.Ε. ὅτι θά ἀφαιρεθῆ τό θρήσκευμα ἀπό τήν ταυτότητα, πρὶν ἀκόμη ἀποφασισθῆ ἡ Ἀρχή. Καί τοῦτο ὡς παράνομον μέσον ἐπηρεασμοῦ ἀπαγορεύεται.

5- Ὁ νόμος 2472/97 πού ἱδρυσε τήν «Ἀρχή Προστασίας κ.τ.λ.» δέν τῆς δίδει νομοθετικήν ἐξουσίαν νά θεσπίζη, νά ἀλλάζη ἢ νά καταργῆ νόμους, ἀλλά μόνον νά γνωμοδοτῆ καί νά κἀνη συστάσεις (ἄρθ. 19). Παράνομως λοιπόν κι ἀντισυνταγματικῶς τό κράτος καταργεῖ στήν πρᾶξιν τόν νόμον 1988/91.

6- Τό κράτος προσβάλλει τόν νόμιμον ἀντικειμενικόν σκοπόν τῶν ταυτοτήτων, πού ὡς δημόσια ἔγγραφα ἀποκαλύπτουν καί δέν ἀποκρύπτουν προσωπικά στοιχεῖα.

7- Μέ τήν συμπεριφορὰν του τό κράτος θίγει τήν συνταγματικῶς (ἄρθ. 3) ἀνεγνωρισμένην ιδιότητα τῆς Ὀρθοδοξίας, ὡς ἐπικρατοῦσης θρησκείας, ἡ ὁποία πρέπει νά προστατεύεται ὑπό τῆς Πολιτείας.

8- Τό κράτος παραβιάζει τό ἄρθρον 16 παρ. 2 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος, τό ὁποῖον ἀναφέρεται «στήν ἀνάπτυξι θρησκευτικῆς συνειδήσεως» ἡ ὁποία βεβαίως δέν ἀναπτύσσεται, ὅταν κρύβωμεν τό θρήσκευμα ἢ ὅταν διαχωρίζωμεν τό κράτος ἀπό τήν Ὀρθοδοξίαν ἢ ὅταν ἀπαγορεύεται ἡ ἀναγραφή τοῦ θρησκευάτου στήν ταυτότητα.

9- Τό κράτος ἀποσυνδέον τήν Ἐκκλησίαν ἀπό αὐτό, διά τῆς καινοφανοῦς θεωρίας τῶν «διακριτῶν ρόλων» παραβιάζει τόν νόμον 1566/85 κατὰ τόν ὁποῖον τό σχολεῖον σκοπόν ἔχει νά ὑποβοηθῆ τοὺς

μαθητάς «νά διακατέχωνται από πίστιν στήν Πατρίδα καί τά τά γνήσια στοιχεία τῆς Ὁρθόδοξης Χριστιανικῆς Παράδοξης».

10- Τό κράτος οὐσιαστικῶς παρενόμησε ψευδόμενο, ὅτι τάχα πιέζει ἡ Εὐρώπη νά ἀφαιρέσωμεν τό θρήσκευμα, ἀπό τās ταυτότητας, ἐνῶ τό ἀληθές εἶναι ὅτι μόνον αἱ Ἑβραϊκαί ὀργανώσεις ζητοῦν αὐτό.

11- Τό κράτος οὐσιαστικῶς παρενόμησε ψευδόμενο, ὅτι τάχα τά Εὐρωπαϊκά Συντάγματα ξεχωρίζουν τήν θρησκείαν ἀπό τήν Πολιτείαν, ἐνῶ τό ἀληθές εἶναι, ὅτι τά Εὐρωπαϊκά Συντάγματα ἀναγνωρίζουν δεσμό Χριστιανισμοῦ καί Πολιτείας. Ἄκόμη καί πολιτικά κόμματα τῆς Εὐρώπης ἀντί νά ἀπομακρύνουν, ὅπως γίνεται ἐδῶ, εἰσάγουν στήν πολιτική τό θρησκευτικόν στοιχεῖον, δι' αὐτό ὑπάρχουν Χριστιανοδημοκρατικά Κόμματα, πού δυστυχῶς δέν ὑπάρχουν σέ μᾶς.

Ἐν συνεχείᾳ παραθέτομεν φωτοτυπίαν τοῦ νόμου 1988/91 κατά τόν ὁποῖον (ἄρθ. 3 ια) τό θρήσκευμα ἀναγράφεται στήν Ἀστυνομικήν Ταυτότητα καί τοῦ νόμου 1566/85 ὅπου τονίζεται ὅτι τό σχολεῖον ὑποβοηθεῖ τούς μαθητάς νά διακατέχωνται ἀπό τά «γνήσια στοιχεία τῆς Ὁρθόδοξης Χριστιανικῆς Παράδοξης»!!!

Νόμος 1988 της 4/10.12.91. Τροποποίηση διατάξεων του ν. 1599/1986 (ΦΕΚ 75 Α') - Σχέσεις Κράτους - Πολίτη, καθέρωση νέου τύπου δελτίου ταυτότητας και άλλες διατάξεις.- (Α' 189).

Άρθρο 1

Έκδοση δελτίου ταυτότητας

Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 1 του ν. 1599/1986 (ΦΕΚ 75 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Οι Έλληνες πολίτες, που κατοκούν ή διαμένουν προσωρινά στην Ελλάδα και έχουν συμπληρώσει το δέκατο τέταρτο έτος της ηλικίας τους, υποχρεούνται να εφοδιαστούν με δελτίο ταυτότητας, που εκδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού.

2. Τα δελτία ταυτότητας εκδίδονται από τις διευθύνσεις εσωτερικών των νομαρχιών, στην περιφέρεια των οποίων κατοικεί ο υπόχρεος, ύστερα από αίτηση του. Η εκτύπωση των δελτίων ταυτότητας μπορεί να γίνεται και με μέριμνα του Υπουργείου Εσωτερικών ύστερα από σχετική απόφαση του Υπουργού».

Άρθρο 2

Στοιχεία δελτίου ταυτότητας

Το άρθρο 3 του ν. 1599/1986, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα, αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 3

1. Τα δελτία ταυτότητας περιέχουν τα επομένα στοιχεία του κατόχου:

- α.- Φωτογραφία
- β.- Επώνυμο
- γ.- Ονομα
- δ.- Επώνυμο και όνομα πατέρα
- ε.- Επώνυμο και όνομα μητέρας
- στ.- Φύλο
- ζ.- Επώνυμο και όνομα συζύγου
- η.- Χρονολογία γέννησης (ημέρα, μήνα, έτος)
- θ.- Τόπος γέννησης
- ι.- Ιθαγένεια
- ια.- Θρήσκευμα
- ιβ.- Αριθ. δημοτολογίου
- ιγ.- Δημότης
- ιδ.- Εκλογική εγγραφή
- ιε.- Διεύθυνση κατοικίας
- ις.- Υπογραφή κατόχου
- ιζ.- Ομάδα αίματος
- ιη.- Δ.Ι.Ο.Σ.

Τα στοιχεία των ανωτέρω β και γ περιπτώσεων αναφέρονται και με λατινικούς χαρακτήρες (ΕΑΟΤ 743)

2. Τα στοιχεία, που περιέχονται στο δελτίο ταυτότητας, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, καταχωρούνται υποχρεωτικά, πλην των στοιχείων των περιπτώσεων ιζ (ομάδα αίματος)

και η' (Δ.Ι.Ο.Σ.) Δωρητής ιστών και οργάνων Σώματος. Τα στοιχεία αυτά καταχωρούνται εφ' όσον τα ζητήσει ο ενδιαφερόμενος, ο οποίος στην περίπτωση του στοιχείου Δ.Ι.Ο.Σ. απαιτείται να έχει πλήρη δικαιοπρακτική κανονηγήα.

3. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών καθορίζονται:

α. Ο τύπος και οι προδιαγραφές του δελτίου ταυτότητας, καθώς και η διάρκεια ισχύος του, που δεν μπορεί να είναι μικρότερη των δέκα ετών.

β. Τα θεολογικήα στοιχεία, που υποβάλλονται για την έκδοση του.

γ. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση, ο τύπος της αίτησης, η προθεσμία και η διαδικασία υποβολής της, καθώς και οι συνέπειες και κυρώσεις στις περιπτώσεις μη εμπρόθεσμης υποβολής της.

δ. Κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια».

Άρθρο 3

Παράβολο

Για την έκδοση του δελτίου ταυτότητας απαιτείται καταβολή παραβόλου υπέρ του Δημοσίου, το ύψος του οποίου καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Οικονομικών. Για τα μέλη πολύτεκνων οικογενειών το παράβολο ορίζεται στο ήμισυ

Άρθρο 4

Το άρθρο 4 του ν. 1599/1986 αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 4

Αντικατάσταση του δελτίου ταυτότητας

1. Σε περίπτωση μεταβολής οποιασδήποτε στοιχείου του δελτίου ταυτότητας, πλην των στοιχείων των περιπτώσεων β, γ, δ, ε, ιε, ιζ και ιη της παραγράφου 1 του άρθρου 3, το δελτίο αυτό καθίσταται ακυρό, ο δε κάτοχος αυτού υποχρεούται μέσα σε δύο μήνες να ζητήσει, από την αρμόδια διεύθυνση εσωτερικών της νομαρχίας του τόπου κατοικίας του την έκδοση νέου δελτίου ταυτότητας.

2. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών καθορίζεται ο τρόπος ακύρωσης του δελτίου ταυτότητας, η διαδικασία αντικατάστασης του και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια. Με όμοια απόφαση καθορίζεται επίσης η διαδικασία αντικατάστασης του δελτίου ταυτότητας, λόγω απώλειας, ή φθορας ή αναγραφής εσφαλμένων στοιχείων»

Άρθρο 5

Αποζημίωση προσθετικής απασχόλησης

1. Στους μοναχικς υπαλλήλους του Δημοσίου και των ο.τ.α. στους οποίους ανατίθεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εσωτερικών, οποιασδήποτε εργασία σχετικά με την εκ-

Κλάδου ΣΕ1 Επιμελητών Εφορών, συνολο θέσεων 7 Βαθμ. 12ου - 7ου βαθμεις 1.

Γενικό Σύνολο θέσεων 5.

2. Οι κατά την προηγούμενη παράγραφο θέσεις προορισμένες καλύπτονται από τις θέσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 35, 41 και 49 του Π. Δ/τος 836/1977 -Περί διαρθρωτικής του Υπουργείου Οικονομικών και Οργανισμού των Υπηρεσιών αυτού-

Άρθρο 6

1. Μετά ένα μήνα από τη δημοσίευση του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος η Οικονομική Εφορά Κατά Αξίωση εντός της κατά τόπο αρμοδιότητας της καθίσταται αρμόδια για τη Φορολογία του Εισοδήματος και για όλες τις Φορολογικές υποχρεώσεις των εκμεταλλευτών αυτοκινήτων οχημάτων δημόσιας χρήσης οδήγησε κατηγορίας, καθώς και για τη βεβαίωση των τελών κυκλοφορίας των αυτοκινήτων ιδιωτικής και δημόσιας χρήσης, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 1 του Προεδρικού Διατάγματος 543/1984 «Κατάργηση των Οικονομικών Εφορών Φορολογίας Αυτοκινήτων Α-θηνών, Περσών, και Θεσ/νικης» (ΦΕΚ 202/84 τ. Α').

2. Οι διατάξεις του άρθρου 4 του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος εφαρμόζονται ανάλογα και επί των περιπτώσεων της προηγούμενης παραγράφου

Απόφ. Τράπεζας της Ελλάδος της 17/30.9.85. Χορήγηση συναλλαγματος σε επιχειρήσεις διαλυσης πλοίων για την αγορά πλοίων προς διάλυση.- (Α' 166).

Εχόντας υπόψη:

α) αιτήματα επιχειρήσεων διαλυσης πλοίων για χορήγηση συναλλαγματος προς κάλυψη της αξίας αγοράς πλοίων που προορίζονται για διάλυση και

β) σχετικές απόψεις της Διεύθυνσης Νομικών Υπηρεσιών (έγγραφο από 2.8.85) και Διεύθυνσης Εμπορικών Συναλλαγών με την αλλοδαπή (έγγραφο από 21.8.85 -ΑΠ 2469) Αποφασίζοντας τα εξής:

Επιτρέπεται η χορήγηση συναλλαγματος σε επιχειρήσεις διάλυσης πλοίων που λειτουργούν στην Ελλάδα, για την πληρωμή της αξίας πλοίων που αγοράζουν οι επιχειρήσεις αυτές με σκοπό τη διάλυση τους, εφόσον πληρούνται αθροιστικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) τηρούνται όλες οι διατάξεις που ισχύουν για τις εισαγωγές (έλεγχος κανονικότητας της τιμής, εγκριση εισαγωγής κ.λπ.).

β) κατατίθεται επίσημο αντίγραφο της διασάφησης Εισαγωγής από το οποίο να προκύπτει χωρίς συναλλαγμιακές διατυπώσεις εισαγωγή του προς πώληση πλοίου,

γ) κατατίθεται βεβαίωση της Διεύθυνσης Νομοτατικής Πολιτικής και Τραπεζικών Εργασιών από την οποία να προκύπτει με βάση τα στοιχεία που αυτή τηρεί, ότι δεν έχει δοθεί εγκριση χορηγήσεως κρατικού συναλλαγματος για την εισαγωγή του προς πώληση πλοίου

Η Τράπεζα της Ελλάδος (Διεύθυνση Εμπορικών Συναλλαγών με την Αλλοδαπή) μπορεί, κατά την εφαρμογή της παρούσης, να καθορίζει και τυχόν προϋποθέτ, αναγκαία κατά την κρίση της, δικαιολογητικά.

Νόμος 1566 της 30/30.9.85. Δομή και λειτουργία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις.- (Α' 167).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Σκοπός - Γλώσσα.

1. Σκοπός της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης είναι να συμβάλει στην ολοπλευρή, αρμονική και ισορροπητή ανάπτυξη των διανοητικών και ψυχοσωματικών δυναμιών των μαθητών, ώστε, ανεξάρτητα από φύλο και καταγωγή, να έχουν τη δυνατότητα να εξελιχθούν σε ολοκληρωμένες προσωπικότητες και να ζήσουν δημιουργικά.

Ειδικότερα υποβοηθεί τους μαθητές

α) να γίνονται καλύτερα υπεύθυνοι, δημοκρατικοί πολίτες, να υπερασπίζονται την εθνική ανεξαρτησία, την εδαφική ακεραιότητα της χώρας και τη δημοκρατία, να εμπνέεται από αγάπη προς τον άνθρωπο, τη ζωή και τη φύση και να διακατέχονται από παθία προς την πατρίδα και τα γνήσια στοιχεία της υφιστάμενης πολιτισμικής παραδοσης· η ελευθερία της βόσκουσης τους ανεξαρτησία είναι απαραίτητη.

β) Να καλλιεργούν και να αναπτύσσουν αρμονικά το πνεύμα και το σώμα τους, τις κλίσεις, τα ενδιαφέροντα και τις δεξιότητες τους. Να αποκτούν, μέσα από τη σχολική τους αγωγή, κοινωνική ταυτότητα και συνείδηση, να αντιλαμβάνονται και να συνειδητοποιούν την κοινωνική αξία και κοσμία της πνευματικής και της χειρωνακτικής εργασίας. Να εμπνεύρονται και να αποκτούνται πάνω στη σωστή και ωφέλιμη για το ανθρώπινο γένος χρήση και αξιοποίηση των πνευματικών του αληθινού πολιτισμού, καθώς και των αξιών της λίσσης μας παράδοσης.

γ) Να αναπτύσσουν δημιουργική και κριτική σκέψη και αντίληψη αλλαγής προσώπου και συνεργασίας, ώστε να αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες και με την υπεύθυνη συμμετοχή τους να συντελούν αποφασιστικά στην προοδότη του κοινωνικού συνόλου και στην ανάπτυξη της πατρίδας μας.

δ) Να κατανοούν τη σημασία της τεχνικής, της επάγγελμης και της τεχνολογίας, να σεβαστούν τις ανθρωπίνες αξίες και να διαφυλάσσουν και προάγουν τον πολιτισμό.

ε) Να αναπτύξουν πνεύμα φιλίας και συνεργασίας με όλους τους λαούς της γης, προβλεπόμενες σε έναν κόσμο καλύτερο, δίκαιο και ειρηνικό.

2. Βασικοί αντιελαστές για την επίτευξη των παραπάνω σκοπών είναι: α) η προσκομιδή και η κατάρτιση του προσωπικού όλων των κλάδων και των βαθμών της εκπαίδευσης, β) τα αναλυτικά προγράμματα, τα σχολικά βιβλία και τα λοιπά διδακτικά μέσα, καθώς και η σωστή χρήση τους, γ) η εξοφόληση όλων των αναγκαίων προϋποθέσεων και μέσων για την απρόσκοπτη λειτουργία των σχολείων και δ) η δημιουργία του απαραίτητου παιδαγωγικού κλίματος με την ανάπτυξη αρμονικών διαπροσωπικών σχέσεων στο σχολείο και στην τάξη και με το σεβασμό προς την προσωπικότητα του κάθε μαθητή.

3. α) Τα αναλυτικά προγράμματα τα αποτελούν άρτους οδηγούς του εκπαιδευτικού έργου και περιλαμβάνουν κυρίως:

(αα) σαφώς διατυπωμένους, κατά μάθημα, σκοπούς, μέσα στα πλαίσια των γενικών και ειδικών, κατά βαθμό, σκοπών της εκπαίδευσης.

■ Έξι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ
επιτέθηκαν στον Κ. Δαφέρμο:
«Προκαλεί κατά σύστημα την
ελληνική κοινωνία»

«ΝΕΑ»

07-09-2002

«ΕΠΕΝΔΥΤΗΣ»

09-09-2001

*Τα τελευταία χρόνια
η αθρόα εισροή ξένων
και αλλόθρησκων
δεν άλλαξε μόνο
τη συγκρότηση
του πληθυσμού,
αλλά έγινε σπάργανο
απειλητικών
μειονοτικών
προβλημάτων
που θα εκδηλωθούν
μελλοντικά*

Οι ευαισθησίες του Κ. Δαφέρμου

Η πρόσφατη γνωμοδότηση του επικεφαλής της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Κ. Δαφέρμου να απαγορευτεί η ενημέρωση των αστυνομικών Αρχών από τους Ξενοδόχους για τους ύποπτους ενοίκους τους εγείρει σημαντικά ερωτήματα όχι τόσο για την υφή της Δημοκρατίας όσο για την ωμή παρέμβαση γνωμοδοτικών οργάνων στη λειτουργία των νόμων του κράτους και των θεσμών.

Μετά τις παρεμβάσεις του σε θέματα που αλλοιώνουν τον πολιτισμό, την ηθική και τη θρησκευτικότητα του λαού, όπως οι ταυτότητες, επιχειρεί αυτή τη φορά να στρεβλώσει τις συντεταγμένες ασφαλείας της Πολιτείας, με το πρόσχημα ότι αν γίνει γνωστό στην Αστυνομία το όνομα ενός αλλοδαπού που καταλύει σε κάποιο Ξενοδοχείο και κανείς δεν γνωρίζει από πού έρχεται και ποιος είναι ο προορισμός του στη χώρα μας, αυτός δεν θα μπορεί να κινείται ελεύθερα αλλά υπό το κράτος του φόβου και της παρακολούθησης. Γεγονός το οποίο κατά τον πρόεδρο της Αρχής Προστασίας Δεδομένων είναι εκ διαμέτρου αντίθετο με τους δημοκρατικούς θεσμούς.

Βέβαια, ο κ. Δαφέρμος δεν προτείνει και κάποιο συγκεκριμένο μέτρο ασφαλείας από τυχαίους «περαστικούς». Επί σειρά ετών, οι Ξενοδοχοί έστελναν στις αστυνομικές Αρχές τις λίστες με τα ονόματα διαφόρων πελατών τους, κυρίως αλλοδαπών αλλά και ομοεθνών μας υπόπτων, τακτική η οποία πάμπολλες φορές διευκόλυνε την Αστυνομία στη διαλεύκανση κάποιων εγκληματικών ενέργειας.

Κλασικό παράδειγμα, οι δεκάδες πληρωμένοι δολοφόνοι ή έμποροι ναρκωτικών που κατά καιρούς πέρσαν από τη χώρα μας μόνο για λίγες ημέρες, προκειμένου να εκτελέσουν τα «συμβόλαιά» τους και συνελήφθησαν χάρη στις συντονισμένες και συνδυασμένες ενέργειες της ΕΛΑΣ.

Ολα αυτά βέβαια τα στοιχεία για τους εγκληματίες και τους ύποπτους αλλοδαπούς για τον κ. Δαφέρμο αποτελούν «ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα» αλλά βέβαια κανέναν δεν φαίνεται να απασχολεί τόσο έντονα το γεγονός ότι ακόμη και η τελευταία αλυσίδα σουπερμάρκετ ή η πιο μικρή ιδιωτική τράπεζα γνωρίζει επακριβώς την οικονομική επιφάνεια και τις καταναλωτικές ανάγκες του κάθε Έλληνα πολίτη.

«ΧΩΡΑ»

13-07-2001

Εμφανίστηκε, έτσι, ο διορισμένος κ. Δαφέρμος να υπαγορεύει στον πρωθυπουργό κ. Σημίτη – και μάλιστα με τρόπο επιτακτικό – να επιληφθεί του θέματος! Και – ω του θαύματος! – ο Σημίτης συνεμορφώθη πάραυτα με εκκλησούσα προθυμία. Στη συνέχεια αποδείχθη ότι πίσω από την «πρωτοβουλία» Δαφέρμου βρισκόταν ο υπουργός Δικαιοσύνης Μιχ. Σταθόπουλος. Και πίσω απ' αυτόν ο πρωθυπουργός, που τέσσερα χρόνια πριν, τον Απρίλιο του 1996, κατά τη μετάβασή του στις ΗΠΑ είχε αναλάβει σχετική δέσμευση έναντι του αμερικανοεβραϊκού λόμπι, το οποίο, μάλιστα, είχε εκδώσει και σχετικό δελτίο Τύπου!

«ΧΩΡΑ»
29-08-2001

«ΒΗΜΑ»
11-04-1993

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ διεθνούς διασποράς της χώρας διαγράφεται μετά το διακομματικό... «θαύμα» της Βουλής, όπου βουλευτές των τριών μεγάλων κομμάτων πέτυχαν να καταψηφισθεί η τροπολογία που είχε καταθέσει ο υπουργός Εσωτερικών, σύμφωνα με την οποία καθιερωνόταν η προαιρετική αναγραφή του θρησκευτήματος στις νέες ταυτότητες...

Ηδη ειρωνικά σχόλια δημοσιεύονται στον διεθνή Τύπο και έγκυρες εφημερίδες, όπως η γαλλική «*Le Monde*», κατηγορούν τους Έλληνες για εθνικιστική και θρησκευτική έκρηξη. Από την άλλη πλευρά, πληροφορίες αναφέρουν ότι το θέμα θα τεθεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο – ίσως και από έλληνες ευρωβουλευτές –, ενώ δεν αποκλείεται, σύμφωνα με τις ίδιες πληροφορίες, να υπάρξει προσφυγή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο από εβραϊκές οργανώσεις του εξωτερικού.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

1. Ὁ κατόπιν κομματικῆς συναλλαγῆς, ἀποτυχῶν ὡς βουλευτῆς, κ. Στέφανος Στεφανόπουλος, ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευάματος στὴν Ἀστυνομικὴ Ταυτότητα ἐσιώπησε, ἐνῶ εἰς ἄλλα θέματα μᾶς δίδει συμβουλὰς.

2. Τὰ ἑκατομμύρια τῶν ὑπογραφῶν τῶν Ἑλλήνων, πού τάσσον - ται ὑπὲρ τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευάματος στὴν ταυτότητα δὲν ἐ - λήφθησαν ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῶν κομμάτων, τὰ ὁποῖα βάσει δημοσκοπί - σεων τοῦ Εὐρωβαρομέτρου ἔρχονται τελευταῖα στὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ («Βῆμα» 27 - 7 - 2003).

3. Διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τὸ θέμα ὑπάρχει, ἀλλὰ δὲν βλέπω κάποια ἐνέργεια, κάποια κινητοποίησις ἐπ' αὐτοῦ. Ὅλοι οἱ ἄλλοι πνευμα - τικοί, κοινωνικοὶ κ.τ.λ. παράγοντες ὑπετάγησαν στὴν πολιτικὴν ἐ - ξουσίαν, ὅπως πάντοτε δουλοπρεπῶς ἔκαναν κι' ὅπως θὰ κάνουν στό μέλλον.

Μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν δέχονται ἐπεμβάσεις ξέ - νων καὶ μάλιστα Ἑβραίων, στὰ ἐσωτερικὰ των προτεινομέν :

1. Νομικὰς ἐνεργείας, πρὸς ἀκύρωσιν τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως.
2. Ἡ Ἱερά Σύνοδος νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρα - τίας τὴν διεξαγωγὴν δημοψηφίσματος. Ἄντι νὰ σταυροκοπιέται εὐ - λαβικῶς ὁ κ. Πρόεδρος ἄς ὀρθώσῃ τὸ ἀνάστημα τοῦ ἀξιωματός του, ὑπὲρ τῶν θέσεων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐν ἀνάγκη νὰ παραιτηθῇ, ἐάν εἶναι Χριστιανός ἢ ἐάν ἔχη Ἑθνικὸν Φιλότιμον.

3. Ἡ Ἐκκλησία νὰ διανείμῃ ἑκατομμύρια ἐμβλήματα - σήματα, μικρὰ καὶ ὠραῖα, πού νὰ φέρουν πάντες οἱ Χριστιανοὶ στό πέτο των, ἔτσι ὥστε αὐτό, πού τοὺς ἐστέρησαν στὴν ταυτότητα νὰ τό προβά - λουν μὲ μεγαλυτέραν δημοσιότητα στὴν ἐνδυμασία των.

4. Ἡ Ἐκκλησία νὰ ζητήσῃ ἐκ τῶν Ἀμβώνων καὶ μὲ δημοσιεύσεις, ἀπ' ὅλους τοὺς Ὀρθοδόξους στό γραφεῖον των νὰ τοποθετήσουν τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Σημαίαν. Ἡ εἰκὼν τοῦ Χρι -

στοῦ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Σημαίαν δύνανται νὰ ἀποτελέσουν ἐν κομψόν σύμπλεγμα, πού ἡ Ἐκκλησία πρέπει νὰ διανεῖμη παντοῦ.

Τὸ ζήτημα τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευάτος στὴν Ἀστυνομικὴν Ταυτότητα ἀποτελεῖ πεδῖον **Ἐθνικοθρησκευτικῆς μάχης**, στὴν ὁποίαν δυνάμεθα νὰ νικήσωμεν, ἂν ἀποφασίσωμεν νὰ ἀγωνισθῶμεν. Μὴν ἀδιαφορῆτε, διότι ἡ ἀδιαφορία σας ζημιώνει τὴν Ἑλλάδα, στὴν ὁποία Ἐβραϊοσιωνισταί ἐπιδιώκουν νὰ ἐπιβάλλουν τὴν θέλησίν των. **Αὐτό ΠΟΤΕ.**

ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΛΕΥΡΗ**A. ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ ΒΙΒΛΙΑ**

1. ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ
2. ΟΙ ΒΑΡΒΑΡΟΙ
3. ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ
4. Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ
5. ΑΣ ΜΙΛΗΣΟΥΜΕ ΓΙΑ ΕΒΡΑΙΟΥΣ
6. Ο ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ
7. ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ
8. Ο ΓΕΛΩΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ
9. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ
10. Ο ΔΙΩΓΜΟΣ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΩΝ
11. ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ
12. ΜΕΤΑΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ
13. ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ
14. ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΟΡΑΓΙΑΔΕΣ
15. ΚΟΣΜΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΥ
16. Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΗΣ
17. ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
18. ΤΑ ΕΙΚΟΣΙ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ ΤΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ
19. ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΝ
20. ΓΚΑΙΜΠΕΛΣ - ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

21. ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑΣ

22. ΣΚΟΠΙΜΑ ΛΑΘΗ

23. ΦΥΣΙΣ - ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΚΑΚΙΟΥ

24. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

25. ΠΟΙΑ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ;

26. ΚΡΙΤΙΚΗ ΙΔΕΩΝ

27. ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

B. ΕΚΔΟΘΕΙΣΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ - ΜΕΛΕΤΑΙ

1. ΡΩΣΙΑ 1917

2. Ο ΜΥΘΟΣ

3. Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

4. ΤΡΑΠΕΖΑΙ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

5. ΠΟΝΤΙΟΣ ΠΙΛΑΤΟΣ

6. ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ 1915 - 1935

7. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

8. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

9. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

10. Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

11. ΣΟΥΡΗΣ

